

LTUTEKST van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62), zoals deze luidt na wijzigingen, het laatst bij Landsverordening van de 8ste november 2002 (P.B. 2002, no. 109).

INHOUDSINDELING¹ van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908.

Hoofdstuk I	
ALGEMENE BEPALINGEN	artt. 1 t/m 10
Hoofdstuk II	
INVOER	
Algemene bepalingen	artt. 11 t/m 11A
Inklaring	artt. 12 t/m 23
Lossing	artt. 24 t/m 30
Inklaring met vrachtlijsten	artt. 31 t/m 43
Lossing en tijdelijke opslag	artt. 44 t/m 52
Aangifte (algemene bepalingen, waarde, wegvoering der goederen)	artt. 53 t/m 87
Accijnsgoederen	artt. 88 t/m 91
Verboden, onbekende en onbeheerde goederen	artt. 92 t/m 98
Bewaking en verzegeling	artt. 99 t/m 102
Verboden nederlagen	artt. 103 t/m 111
Ambtelijke bevoegdheden in het kader van toezicht	artt. 112 t/m 121c
Tarief	artt. 122 t/m 128c
Hoofdstuk III	
BINNENLANDS VERVOER EN VERVOER OVER ZEE:	
Algemene bepalingen	artt. 129 t/m 134
Binnenlands vervoer	artt. 135 t/m 138
Vervoer over zee	artt. 139 t/m 143
Hoofdstuk IV	
DOORVOER	
Algemene bepalingen	artt. 144 t/m 150
Uitvoer met doorvoerlijsten	artt. 151 t/m 155
Rechtstreekse doorvoer	artt. 156 t/m 162
Hoofdstuk V	
UITVOER EN UITKLARING	
Uitvoer	artt. 163 t/m 167
Uitklaring	artt. 168 t/m 172
Hoofdstuk VI	
IN-, UIT- EN DOORVOER VAN POSTPAKKETTEN	artt. 173 t/m 184
Hoofdstuk VII	
ZEKERHEIDSSTELLINGEN	artt. 185 t/m 195
Hoofdstuk VIII	
ENTREPOTS	artt. 196 t/m 216
Hoofdstuk IX	
VERVOLGING EN STRAFFEN	

¹ Deze inhoudsindeling is niet officieel

Algemene bepalingen Straffen	artt. 217 t/m 219c artt. 220 t/m 258a
Hoofdstuk X	
SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN	artt. 259 t/m 263

HOOFDSTUK 1.

Algemene Bepalingen.

Artikel 1

Voor de toepassing van deze landsverordening wordt verstaan onder:

Binnenland:	de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen;
Buitenland:	tenzij anders is bepaald, al hetgeen buiten de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen is gelegen;
rechten:	zowel invoerrechten als accijnzen;
ambtenaren:	elke ambtenaar der Invoerrechten en Accijnzen;
Inspecteur:	de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen;
Ontvanger:	de Landsontvanger in de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen;
Inspectie:	de dienst der Invoerrechten en Accijnzen;
aangifte:	de specifieke aangifte bedoeld bij artikel 54;
schip:	elk vaartuig, onder welke benaming ook bekend, alsmede elk luchtvaartuig
lichters:	vaartuigen, waarin uit binnengekomen schepen goederen worden overgezet;
visitatie:	het onderzoek der goederen;
verificatie:	de grondige opneming van de samenstelling, hoedanigheid en hoeveelheid der goederen;
roeijing:	de bepaling van de inhoud van een lichaam uit de afmetingen of door waterijking;
peiling:	de bepaling van de gedeeltelijke inhoud van een lichaam uit de afmetingen;
invoeren:	het brengen in het vrije verkeer, voor zover zulks, behoudens voor wat betreft de toepassing van de artikelen 97 en 98 van deze landsverordening, geschiedt in één der eilandgebieden van de Nederlandse Antillen, zowel rechtstreeks uit het buitenland, als na voorafgaande opslag in entrepôt. Voor wat betreft invoeren in de eilandgebieden Curaçao en Bonaire wordt onder buitenland mede begrepen: de eilandgebieden Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten behoudens ten aanzien van produkten van NederlandsAntilliaanse oorsprong.
wettelijke regelingen:	de wettelijke regelingen inzake de douane en de accijnzen alsmede de wettelijke bepalingen waarin de ambtenaren der

	invoerrechten en accijnzen zijn aangewezen als toezichhoudend ambtenaar;
gebouwen:	bouwwerken alsmede onroerende tanks en de daarbij behorende leidingen;
besloten terreinen:	terreinen die door gebouwen dan wel door muren, schuttingen of dergelijke afsluitingen van de openbare weg zijn afgescheiden;
erf:	het onmiddellijk aan een woning of ander gebouw gelegen, daarbij behorende en daarmee in gebruik zijnde terrein;
Minister:	de Minister van Financiën;
Directeur:	de Directeur der Belastingen;
Woning:	de tot bewoning bestemde ruimte die gevormd wordt door een slaappleaats en alle vertrekken en overdekte ruimten die daarmee samen één geheel vormen. Tot bewoning bestemde gedeelten van vervoermiddelen worden niet aangemerkt als woning.

Artikel 2

1. De bepalingen omtrent de in-, uit- en doorvoer zijn toepasselijk op alle goederen, die zich bevinden binnen het gebied van de Nederlandse Antillen.
2. De invoerrechten en accijnzen zijn verschuldigd zo menigmaal de goederen in een der eilandgebieden van de Nederlandse Antillen worden ingevoerd.

Artikel 3

In de termijnen, bij deze verordening bepaald, worden zaterdagen, zondagen en de krachtens de Arbeidsregeling 1952 (P.B. 1958, no. 24) met de zondag gelijkgestelde dagen niet medegerekend.

Artikel 4

1. De gewone diensttijd voor de dienst der invoerrechten en accijnzen is van 07.00 uur tot 12.00 uur en van 13.00 tot 16.00 uur.
2. De kantooruren worden geregeld bij landsbesluit houdende algemene maatregelen.¹

Artikel 5

De kosten van dienstverlening door de ambtenaren ter uitvoering van deze verordening of van andere wettelijke regelingen op de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen:

- a. buiten de gewone diensttijd;
- b. op zaterdagen, zondagen en de krachtens de Arbeidsregeling 1952 (P.B. 1958, no. 24) met de zondag gelijkgestelde dagen;
- c. op andere plaatsen dan in artikel 11 genoemd;
- d. bij verrichtingen op verzoek en ten gerieve van belanghebbenden;

¹ Zie artikel 1 besluit 1908, P.B. 1945/143, opgenomen in dit boekwerk

- e. bij werkzaamheden in een entrepot, of in een bergplaats onder genot van crediet voor accijnzen;
komen ten laste van belanghebbenden en worden berekend naar een tarief, daarvoor bij landsbesluit houdende algemene maatregelen vast te stellen. Dienovereenkomstig betaalde gelden worden in 's Lands kas gestort.

Artikel 6

Onverminderd de bepalingen dezer verordening zijn op de in-, uit- en doorvoer van accijnsgoederen ook toepasselijk de bepalingen der bijzondere verordeningen op de accijnzen.

Artikel 7¹

Onverminderd de bepalingen van deze landsverordening zijn op de invoer van goederen de regels gesteld in de Landsverordening tarief van invoerrechten van toepassing, tenzij anders bepaald.

Artikel 8

1. De Minister van Financiën stelt de modellen vast van akten van inklaring, vrachtlijsten, doorvoerlijsten en het Enig Document² alsmede van alle andere documenten en stukken, krachtens deze landsverordening op te maken.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld ten aanzien van het gebruik van het Enig Document en kan een vergoeding worden vastgesteld, tegen betaling waarvan de in het eerste lid bedoelde documenten en overige stukken verkrijgbaar zijn.

Artikel 9

Buiten de Nederlandse Antillen gevestigde stoomvaartmaatschappijen zijn verplicht bij ondergetekende gezegelde verklaring, te deponeren ter Inspectie, domicilie op het eiland Curaçao te kiezen voor alles wat de uitvoering dezer verordening of van andere wettelijke regelingen omtrent de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen betreft. Bij gebreke daarvan worden zij geacht voor gemelde doeleinden domicilie te hebben gekozen ter Inspectie.

Artikel 10

(Vervallen bij P.B. 1997/332)

¹ Zoals gewijzigd bij PB 2002/109 m.i.v. 1-1-2003

² Zie Beschikking Enig Document, P.B. 2004-40. Vervangt P.B. 1993-27. Voor de vaststelling van de waarde was P.B. 1975-30 van toepassing. Dit P.B. is vervallen bij P.B. 2003-21 (de Uitvoeringsbeschikking LV Tarief van invoerrechten).

HOOFDSTUK II
Invoer
Algemene Bepaling

Artikel 11

1. Behoudens vergunning door de Inspecteur op schriftelijke aanvraag voor elk bijzonder geval te verlenen, onder zodanige voorwaarden als hij wenselijk zal achten, mogen in de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen geen goederen worden ingevoerd anders dan:
 - 1° te water:
 - in het eilandgebied Bonaire: naar de rede van Kralendijk;
 - in het eilandgebied Curaçao: in de haven van Willemstad¹;
 - in het eilandgebied Saba: in The Bottem;
 - in het eilandgebied Sint Eustatius: in Oranjestad;
 - in het eilandgebied Sint Maarten: in Philipsburg.
 - 2° door de lucht: op de door de Minister van Financiën aan te wijzen vliegvelden²
 - 3° over land: langs de grensovergangen Illidge Road, Union Road, Oyster Pond, Lowlands Road en Concordia in het eilandgebied Sint Maarten.
2. De in het eerste lid bedoelde vergunning wordt niet verleend, wanneer zich onder de lading accijnsgoederen bevinden.

Artikel 11A
(Vervallen bij P.B. 1997/332)

EERSTE AFDELING
Inklaring

Artikel 12

1. Binnen zes uren na aankomst van een schip moet de schipper het schip inklaren bij de daartoe door de Inspecteur aangewezen ambtenaar, onder vertoning van de scheepspapieren en van de ladingspapieren van alle goederen, die zich in het schip bevinden, onverschillig of die goederen al dan niet aan invoerrecht of accijns onderworpen zijn.
2. Schepen, die binnen zes uren vóór de sluitingstijd van het kantoor zijn aangekomen, kunnen en schepen, na de sluitingstijd van het kantoor aangekomen, moeten worden ingeklaard op de eerstvolgende kantoordag vóór 10 uur des voormiddags.
3. Indien de inklaring wordt verlangd buiten de kantoortijd of op krachtens de Arbeidsregeling 1952 (P.B. 1958, no. 24) met de zondag gelijkgestelde dagen, wordt aan dat verlangen voldaan.

¹ Volgens P.B. 1928-28 wordt onder de haven van Curacao verstaan: de St. Annabaai (met uitzondering van het Rifwater) en het Schottegat)

² Zie artikel 9a van het Besluit 1908 (hierna opgenomen)

Artikel 13

De Inspecteur is bevoegd de inklaring terstond na aankomst van een schip te vorderen. Indien daaraan niet wordt voldaan, zal het schip worden bewaakt.

Artikel 14

1. Van de inklaring wordt een akte in duplo opgemaakt, te ondertekenen door de schipper en de ambtenaar tot inklaring, houdende de naam van de schipper; de naam, het domicilie, de tonnemaat, de plaatsen van inlading en de plaats van bestemming van het schip; de lijst van alle ingeladen goederen met vermelding van de soort volgens de algemene handelsbenaming; het getal, de soort en de merken der colli en losse voorwerpen of wel, dat de goederen gestort zijn en alsdan derzelve hoeveelheid.
2. Voor schepen, in ballast aangekomen, vervangt de vermelding van die omstandigheid de opgave der goederen.
3. De inklaring kan ook geschieden door overgifte van een dubbel van de manifesten en de cognossemten, in welk geval in de akte, met beknopte omschrijving der aan een exemplaar daarvan te hechten stukken en vermelding van het aantal, daarnaar wordt verwezen.

Artikel 15

De akte van inklaring wordt aangezuiverd door lossing der daarin vermelde goederen, overeenkomstig de bepalingen dezer verordening.

Artikel 16

1. De goederen, die bij de inklaring worden opgegeven als onbekend of onder de algemene benaming van koopmanschappen zullen worden gelood, verzegeld, of bewaakt tot bij de lossing op behoorlijke aangifte door de belanghebbenden, desnoods na bezichtiging, of tot de opslag onder beheer van de Inspectie op de voet van de zevende afdeling van dit hoofdstuk.
2. De loden of zegels zullen niet op de fusten of emballagiën, maar op de luiken van het schip en op alle verdere toegangen tot de plaats, alwaar aan boord de goederen zich bevinden, zoveel nodig worden gesteld, indien de omstandigheden zulks in het belang van de handel ter beoordeling van de Inspecteur wenselijk maken.

Artikel 17

De schippers van de in het binnenland thuis behorende vissersvaartuigen, van de visvangst terugkerende, zijn niet onderworpen aan inklaring, zo zij niets anders aan boord hebben dan vis, de zaken, tot uitoefening van hun bedrijf behorende en de scheepsprovisie, die geacht worden tot verbruik aan boord door de bemanning te dienen;

doch wel aan visitatie, waartoe zij van hunne aankomst terstond en vóór alle lossing aan de politie moeten kennis geven.

Artikel 18

1. Behoudens het recht van visitatie zijn aan inklinging niet onderworpen:
 - a. in het binnenland thuis behorende jachten en pleziervaartuigen, en zodanige vreemde vaartuigen, die tot erkende jachtclubs behoren, behalve wanneer passagiers of koopmansgoederen worden vervoerd;
 - b. sleepboten, mits geen andere goederen aan boord hebbende dan de gewone scheepsprovisie;
 - c. loodsvaartuigen;
 - d. oorlogsschepen, behalve wanneer koopmansgoederen worden vervoerd, welke niet tot gebruik van de officieren en verdere bemanning bestemd zijn.
2. Aan stoomschepen, die enkel binnenkomen om een mail af te geven of in te nemen en aan die, welke enkel binnenkomen om kolen in te laden, kan door de Inspecteur vrijstelling van inklinging worden verleend en zulks voor elk bijzonder geval.
3. In de in het vorig lid bedoelde gevallen zal steeds bewaking worden toegepast en zullen de schippers gehouden zijn, zo dikwijls zulks door of namens de Inspecteur wordt verlangd, de ladingspapieren te vertonen.
4. De binnenkomst van de in het eerste lid, onder a, bedoelde vaartuigen dient onverwijld te worden gemeld aan een door de Inspecteur aangewezen ambtenaar.

Artikel 19

1. Indien goederen aan de kusten worden geborgen of opgevist, afkomstig uit gestrande of verongelukte schepen of uit nood in zee geworpen, moeten degenen die zulks verrichten of het toezicht er over hebben, daarvan zo spoedig mogelijk kennisgeven aan de ambtenaren.
2. Geen goederen zullen als strandgoederen worden erkend, die, anders dan na aankomst en met medeweten der ambtenaren, verder landwaarts mochten zijn gebracht dan waar zij tegen verdere beschadiging van het water zijn bevrijd.
3. Wanneer goederen uit schepen, op de kusten gestrand of verongelukt, in vaartuigen overgenomen zijn, zullen de schippers dier vaartuigen, die aan dezelfde verplichtingen als inkomende zeeschippers onderworpen zijn, de goederen moeten brengen naar een der plaatsen in artikel 11 vermeld en van hunne aankomst terstond vóór alle lossing aan de Inspecteur kennis geven.
4. De aard en de hoeveelheid der goederen zal in elk geval zodra mogelijk ten overstaan der ambtenaren worden onderzocht en van de bevinding door hen proces-verbaal worden opgemaakt.

Artikel 20

1. De goederen in het vorige artikel bedoeld, kunnen worden gesteld onder het medetoezicht van de Inspectie ten koste der rechthebbenden. Deze zijn bevoegd tot wederuitvoer, vrij van alle invoerrechten en accijnzen, binnen de door de Inspecteur te bepalen tijd en desgevorderd onder zekerheidstelling.

2. Indien de goederen niet binnen de bepaalde tijd zijn wederuitgevoerd of wanneer zij niet onder het medetoezicht van de Inspectie zijn gesteld, zullen zij voor het invoerrecht en de accijns worden gelijkgesteld met ingevoerde goederen.
3. Indien zich onder de goederen zodanige bevinden, waarvan de invoer is verboden, wordt daarmee gehandeld als bij de zevende afdeling van dit hoofdstuk bepaald.

Artikel 21

1. Voor zover blijkt, dat strandgoederen zijn geladen geweest in schepen, van een der plaatsen, in artikel 11 bedoeld, vertrokken, doch op de uitreis verongelukt en dat invoerrecht en accijns zijn betaald, zullen de goederen vrij zijn van invoerrecht en accijns en wat de accijns betreft, beschouwd worden als niet uitgevoerd te zijn geweest.
2. Voor doorgevoerde goederen, die niet weder worden uitgevoerd, zullen de invoerrechten en accijnzen verschuldigd zijn.

Artikel 22

1. Schepen, naar elders bestemd, die binnenvallen uit nood of om orders, kunnen met derzelver lading vertrekken zonder betaling van invoerrecht of accijns, doch zal inmiddels plombering, verzegeling of bewaking worden toegepast. Wanneer het geheel of een gedeelte der lading bestemd wordt tot lossing om niet weder te worden ingenomen, zullen de gewone bepalingen toepasselijk zijn.
2. Wanneer die schepen uit een der plaatsen, in artikel 11 genoemd, vertrokken zijn, zullen de goederen voorzover blijkt, dat zij in bedoelde plaatsen in de schepen zijn geladen geweest en invoerrecht en accijns zijn betaald, vrij zijn van invoerrecht en accijns en zullen overigens de gewone bepalingen van toepassing zijn.

Artikel 23

Omtrent de inklaring en verdere behandeling van reisbagage en passagiersgoed en de invoer van handelsmonsters en kleine pakken tijdschriften worden de nodige voorschriften vastgesteld bij landsbesluit houdende algemene maatregelen¹.

TWEEDE AFDELING

Lossing

Artikel 24

1. De lossing kan slechts geschieden op werkdagen van voormiddags 6 tot namiddags 6 uur: op andere dagen en uren slechts met vergunning van de Inspecteur.
2. De lossing moet geschieden in de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen in de haven, wordende de ligplaats der schepen nader aangewezen door de Havenmeester

¹ Zie de artikelen 11 t/m 15 Besluit 1908 (P.B.1945/143). (hierna opgenomen)

- in overleg met de Inspecteur met dien verstande dat in het eilandgebied Bonaire de lossing moet geschieden aan de gouvernementssteiger of bij het ontbreken van zodanige steiger aan de door de Minister van Financiën te bepalen landingsplaats.
3. In bijzondere gevallen kan de Inspecteur vergunnen om elders te lossen, in welk geval de lading gedurende de reis naar de bijzondere losplaats onder verzegeling of bewaking kan worden gesteld en de kosten van bewaking en toezicht door de ambtenaren ten laste van belanghebbende komen. Deze vergunning wordt niet verleend voor accijnsgoederen.

Artikel 25

Met de lossing mag niet worden aangevangen dan in tegenwoordigheid of met medeweten der ambtenaren belast met de visitatie.

Artikel 26

Indien de lossing van enig schip niet is volbracht binnen twee maal 24 uren na de inklaring, zal bewaking toegepast worden.

Artikel 27

1. Vóór alle lossing zal aangifte moeten geschieden en overigens gehandeld worden zoals bij de vijfde afdeling is voorgeschreven.
2. In het geval bedoeld bij artikel 16 zal de lossing dier goederen kunnen plaats hebben op een consent na een voorlopige aangifte, waarin de goederen zijn omschreven met al zodanige bijzonderheden als de aangever bekend zijn.

Artikel 28

1. Vóór alle lossing kan vergunning worden verzocht tot herstel van een abuis, dat bij de inklaring mocht zijn begaan.
2. De Inspecteur zal bij wege van aantekening op de akte van inklaring herstel toestaan, wanneer het abuis naar zijn oordeel niet aan frauduleuze oogmerken is toe te schrijven.

Artikel 29

1. Geen schipper zal, buiten onvermijdelijke noodzakelijkheid in het geval van storm of andere onvoorziene omstandigheden, zijn lading geheel of gedeeltelijk mogen overzetten in lichterschepen zonder consent van de Inspecteur.
2. De lichterschepen en hunne lossing zijn aan gelijk toezicht onderworpen, als de schepen, waaruit gelicht wordt.

Artikel 30

1. Wanneer iemand verlangt goederen van boord van een oorlogsschip aan de wal te brengen, is hij verplicht daarvan vooraf aangifte te doen overeenkomstig de vijfde afdeling van dit hoofdstuk met gelijktijdige betaling van de wegens die goederen verschuldigde invoerrechten en accijnzen.
2. Eerst na betaling wordt tot de lossing overgegaan; deze mag niet geschieden zonder voorkennis van de ambtenaren, aan wie de quitantiën van betaalde belasting moeten worden vertoond.
3. Overigens zijn de bepalingen van de vijfde, zesde en zevende afdeling van dit hoofdstuk toepasselijk.

DERDE AFDELING

Inklaring met vrachtlijsten

Artikel 31

1. In plaats van de inklaring, op de wijze bij artikel 14 bepaald, kunnen de schippers bij de inklaring een of meer door hen ondertekende vrachtlijsten inleveren voor alle goederen, die zich in het schip bevinden.
2. In dit geval wordt in de akte van inklaring, met vermelding van het aantal, naar de daaraan te hechten vrachtlijsten verwezen, en gelden overigens de bepalingen van deze en de volgende afdeling.

Artikel 32

1. De vrachtlijsten moeten voor elke partij goederen vermelden:
 - a. het volgnummer;
 - b. de soort der goederen volgens de algemene handelsbenaming;
 - c. de soort, het getal, de merken en de nummers der colli of losse voorwerpen, of wel dat de goederen gestort zijn;
 - d. het bruto gewicht of de kubieke maat: de laatste echter alleen voor goederen, die in de handel naar die maatstaf worden verkocht, of waarvoor de ladingpapieren geen andere maatstaf vermelden.
2. Geschillen over de vraag, of goederen al of niet gestort zijn, worden beslist door de Inspecteur.
3. Verschillende merken kunnen alleen dan in één partij bijeen worden vermeld, wanneer de colli van dezelfde soort zijn en goederen van één soort inhouden.
4. Voor colli, die verschillende soorten van goederen inhouden, behoeft alleen de soort te worden genoemd, die het grootste gedeelte van de inhoud uitmaakt, mits daarbij worde vermeld: "en andere goederen". Goederen, aan accijns onderworpen, worden echter altijd met name genoemd.

Artikel 33

De goederen mogen in de vrachtlijsten niet als onbekend of onder de algemene benaming van koopmanschappen worden aangegeven, tenzij de schippers de soort daarvan niet

kennen en ladingspapieren geen aanwijzing daaromtrent bevatten. De ladingspapieren moeten ten bewijze daarvan aan de ambtenaren worden vertoond zo dikwijls zij zulks verlangen.

Artikel 34

1. Wanneer de goederen, waarvan de soort in de vrachtlijsten vermeld is, in de handel gewoonlijk per stuk of bij de maat verkocht worden, kan in het eerste geval het getal stuks en in het tweede geval de hoeveelheid volgens de gebruikelijke maat worden opgegeven.
2. Ook behoeft het gewicht of de kubieke maat niet te worden opgegeven van colli, die volgens benaming, herkomst en handelsgebruik ten naastenbij dezelfde inhoud hebben.
3. De hoeveelheid der goederen kan ook in vreemd gewicht of vreemde maat worden uitgedrukt.
4. Zijn de schippers niet in staat, om de hoeveelheid der goederen volgens artikel 32 letter d. of dit artikel op te geven, dan vermelden zij dit in de vrachtlijsten. Het tweede lid van het vorige artikel is ten deze van toepassing.

Artikel 35

De vrachtlijsten worden naar verkiezing van de schippers in de Nederlandse, Spaanse, Engelse, Italiaanse, Duitse of Franse taal, doch steeds in het Nederlandse letterschrift ingevuld.

Artikel 36

De vrachtlijsten worden in duplo ingeleverd en gehecht aan de akte van inkларing.

Artikel 37

1. De Inspecteur kan bij wege van aantekening op de akte van inkларing vergunning geven tot herstel van abuizen in de vrachtlijsten, mits de aanvraag daartoe geschiede binnen 24 uren na de aankomst der goederen ter losplaats en de fout naar de overtuiging des Inspecteurs niet aan frauduleuze oogmerken is toe te schrijven.
2. De vergunning wordt niet verleend, wanneer de lossing reeds is aangevangen, tenzij in geval van tijdelijke opslag volgens de volgende afdelingen gedurende of terstond na de lossing het abus is medegedeeld aan de ambtenaren belast met de visitatie

Artikel 38

De akte van inkларing wordt aangezuiverd door lossing volgens de bepalingen der volgende afdeling van dit, of de tweede afdeling van het vierde hoofdstuk.

Artikel 39

Wanneer bij de lossing voor goederen in colli verschillen in meer of minder, meer dan een tiende bedragende, worden bevonden op het bruto gewicht of de kubieke maat, in de vrachlijsten vermeld, of wel op de hoeveelheid volgens artikel 34 eerste lid, in die lijsten opgegeven, worden de schippers geacht deze verordening te hebben overtreden, onverminderd de aansprakelijkheid van hen, die aangifte doen, overeenkomstig de vijfde afdeling van dit hoofdstuk.

Artikel 40

1. Bij inkларing volgens deze afdeling kan de Inspecteur in spoedeisende gevallen voor de aanzuivering der akte van inkларing een bewijs afgeven, dat de vertrekpas vervangt, nadat zekerheid is gesteld voor de rechten en accijnzen en de kosten, die wegens het niet-aanzuiveren der akte van inkларing verschuldigd kunnen worden.
2. Een dergelijk bewijs kan onder dezelfde voorwaarden steeds worden verleend ten behoeve van stoombootdiensten, in welker vaarplan het binnenland is opgenomen.

Artikel 41

1. Voor stoomschepen in geregelde dienst van Stoomvaartondernemingen, in welker vaarplan het binnenland is opgenomen, die binnenkomen enkel om goederen bij te laden of passagiers te ontschepen of op te nemen en daarna weder zee te kiezen, behoeven de vrachtljsten alleen te vermelden de soort en het getal der colli of der losse voorwerpen en de soort en de hoeveelheid der gestorte goederen.
2. In de in het vorig lid bedoelde gevallen zal steeds bewaking worden toegepast en zullen de schippers gehouden zijn, zo dikwijls zulks door of namens de Inspecteur wordt verlangd, de ladingspapieren te vertonen.
3. Wanneer wegens averij, verandering van bestemming of andere dergelijke redenen de lading geheel of gedeeltelijk moet worden gelost, kan de Inspecteur, onder de nodige voorzieningen op kosten des schippers, vergunning daartoe verlenen, mits voor de goederen, die niet met hetzelfde schip worden uitgevoerd, alsnog ene nadere akte van inkларing worde ingeleverd, met bijvoeging van vrachtljsten, overeenkomstig artikel 31.
4. De inlevering van zodanige vrachtljsten voor de gehele lading is verplicht wanneer deze schepen om andere dan de bedoelde redenen last breken of langer dan acht dagen verblijven en zijn alsdan de gewone regelen omtrent de invoer toepasselijk.
5. De Inspecteur kan bij uitzondering toestaan, dat voor enkele colli de akte van inkларing wordt aangezuiverd door lossing overeenkomstig de bepalingen dezer verordening.

Artikel 42

Het bepaalde bij het vorige artikel is ook toepasselijk op schepen, die uit nood binnenvallen of om orders.

Artikel 43

Wanneer in een vrachtljst goederen niet juist zijn omschreven, kan de Inspecteur machtiging verlenen, dat tot aanzuivering van de betrokken akte van inkларing of vrachtljst, documenten worden afgegeven of aangenomen, waarin de juiste omschrijving der goederen voorkomt, behoudens bekeuring wegens het niet overeenstemmen der goederen met de vrachtljst tegen degene, die voor deze overeenstemming aansprakelijk is. Verschillen tussen de goederen en de vrachtljsten, welke blijkbaar enkel het gevolg

ener schrijffout zijn, kunnen op verzoek van de belanghebbende bij de goederen, zonder bekeuring, door de Inspecteur bij wege van aantekening worden hersteld.

VIERDE AFDELING

Lossing en tijdelijke opslag

Artikel 44

De goederen volgens de bepalingen der vorige afdeling ingeklaard, kunnen zonder voorafgaande nadere aangifte door de schippers worden gelost en tijdelijk opgeslagen met inachtneming der volgende bepalingen.

Artikel 45

1. De tijdelijke opslag geschiedt in lokalen of op afgesloten terreinen van een gouvernementsentrepot.
2. Gelijke opslag kan geschieden in een particulier lokaal of op een voor afsluiting vatbaar particulier terrein, welke door de Inspecteur moeten worden goedgekeurd, onder wederzijdse sluiting vanwege de Inspecteur en de belanghebbende. Tot deze lokalen en terreinen hebben de ambtenaren te allen tijde toegang.
3. Indien zodanig lokaal of terrein niet voor behoorlijke afsluiting vatbaar is, kan niettemin de opslag aldaar met vergunning van de Inspecteur worden toegelaten onder gedurende bewaking.
4. Tot de tijdelijke opslag kunnen ook worden toegelaten lichters, die volgens de voorschriften van de Inspecteur kunnen worden gesloten en verzegeld en open lichters onder bewaking der ambtenaren; de eersten worden gelijk gesteld met de lokalen in het tweede, de anderen met die in het derde lid genoemd.
5. Wanneer de gelegenheid ontbreekt tot opslag volgens de vorige leden van dit artikel, kan de Inspecteur toestaan, dat de goederen op de wal worden opgeslagen onder bewaking der ambtenaren; deze vergunning wordt slechts verleend voor de daarin te vermelden tijd, die niet langer mag worden gesteld dan onvermijdelijk is en worden de goederen zo spoedig mogelijk met de vrachtljsten vergeleken.
6. Goederen, waarvan de soort of hoeveelheid niet vooraf in de vrachtljsten is vermeld, komen voor opslag in een particulier lokaal of op een particulier terrein, die niet voor behoorlijke afsluiting vatbaar zijn, of voor opslag op de wal, niet in aanmerking.
7. Goederen van licht-ontvlambare aard zullen, zo de Inspecteur het nodig acht, door belanghebbende en anders op hun kosten door de Inspecteur worden vervoerd naar de daarvoor aangewezen bijzondere bergplaatsen, welke voor de tijdelijke opslag worden gelijkgesteld met de lokalen in het eerste of tweede lid van dit artikel bedoeld.

Artikel 46¹

1. De tijdelijke opslag volgens het voorgaande artikel duurt in het geval van:
 - a. het eerste lid hoogstens dertig dagen;
 - b. het tweede lid hoogstens vijf dagen;
 - c. het derde lid hoogstens twee dagen;
2. Deze termijnen kunnen in bijzondere gevallen door de Inspecteur worden verlengd.
3. Indien de vrachtlijsten, waarmee de goederen zijn opgeslagen, niet binnen de ingevolge het eerste en het tweede lid gestelde termijn zijn aangezuiverd, kunnen de douaneautoriteiten artikel 121a of artikel 195, toepassen.

Artikel 47

1. De schippers zorgen, dat geen goederen worden vervoerd op andere wijze dan bij artikel 48 is toegelaten. Wanneer een maatschappij of een ander persoon dan de schipper zich in het geval van tijdelijke opslag belast met het beheer van de goederen, vermeld in de vrachtlijsten, stelt die persoon of maatschappij vóór de lossing op een exemplaar der akte van inkleding ene ondertekende verklaring, waarin zij of hij de aansprakelijkheid voor de aanzuivering der vrachtlijst overneemt.
2. Bij verschillen, als bij artikel 39 bedoeld, tussen de voorhanden goederen en die welke volgens de vrachtlijsten aanwezig moeten zijn, worden de schippers of andere aansprakelijke personen geacht deze verordening te hebben overtreden, onverminderd dezelfde aansprakelijkheid als bij het slot van artikel 39 bedoeld.

Artikel 48²

1. De vrachtlijsten worden aangezuiverd:
 - a. door het wegvoeren der goederen met documenten, verkregen na aangifte volgens de bepalingen der vijfde afdeling;
 - b. door het uitvoeren der goederen overeenkomstig de bepalingen der tweede afdeling van het vierde hoofdstuk;
 - c. door de inbewaringneming van de goederen overeenkomstig artikel 121a;
 - d. op de wijze bij artikel 49 bedoeld.
2. Het wegvoeren der goederen mag slechts geschieden met voorkennis der ambtenaren belast met de visitatie.
3. De ambtenaren stellen op de vrachtlijsten aantekeningen van de documenten, waarmede het wegvoeren plaats heeft.

Artikel 49

1. De vrachtlijsten voor goederen, tijdelijk opgeslagen volgens artikel 45 eerste lid, kunnen ook worden aangezuiverd door de schriftelijke verklaring van de belanghebbende, dat hij de goederen in entrepot wil opslaan.

¹ Zoals gewijzigd bij P.B. 1997/332

² Zoals gewijzigd bij de Landsverordening tarief van invoerrechten (P.B. 2002/109) m.i.v. 1-1-2003

2. Met de inlevering dezer verklaring voor “gezien” getekend door de ambtenaren met de visitatie belast, eindigt de tijdelijke opslag der goederen en worden deze zonder nadere aangifte gelijk gesteld met de goederen, die in entrepot zijn opgeslagen.
3. De in de accijnsverordeningen bepaalde minima voor opslag, in- en uitslag uit entrepot gelden hier niet.
4. Goederen, waarvan de soort of hoeveelheid niet in de vrachtlijsten is vermeld, komen voor toepassing van dit artikel niet in aanmerking, tenzij de vrachtlijst vooraf met die vermelding wordt aangevuld.

Artikel 50

1. Onverminderd de straf wegens verschillen tussen de opgeslagen goederen en de vrachtlijsten wordt bij dergelijke strafbare verschillen het volgende in acht genomen.
2. Wegens de goederen, minder bevonden dan in de vrachtlijsten vermeld, zijn de invoerders of de andere personen of maatschappijen, die zich met het beheer der goederen belast hebben, gehouden tot voldoening van het bedrag der volgens artikel 187 door hen gestelde zekerheid. Het alzo verschuldigde voor een gedeelte ener partij wordt berekend in verhouding tot het bedrag der zekerheid voor de gehele partij. Verschillen op het bruto gewicht of de kubieke maat van colli blijven hier buiten aanmerking.
3. De meer bevonden colli, losse voorwerpen of gestorte goederen worden, na zekerheidstelling op de voet van artikel 187 door de Inspecteur op de vrachtlijsten ingeschreven en verder op dezelfde wijze als de overige goederen behandeld.
4. Bij weigering der zekerheidstelling worden de meer bevonden goederen behandeld overeenkomstig artikel 96.

Artikel 51

1. De goederen op de voet van deze afdeling tijdelijk opgeslagen, mogen niet ontpakt of verpakt worden dan voorzover dat nodig is voor de visitatie of verificatie.
2. De Inspecteur kan hierop uitzondering toelaten, wanneer dit wegens beschadiging of andere reden nodig is.

Artikel 52

(Vervallen bij PB 1997-332)

VIJFDE AFDELING

Aangifte

Eerste Onderafdeling

Algemene Bepalingen

Artikel 53

1. De aangifte ten kantore moet, desnoods na bezichtiging, worden gedaan bij schriftelijke opgave, ondertekend door de beheerder der goederen, als zodanig in staat dezelve ter visitatie aan te bieden, hetzij koopman, geconsigneerde, schipper, of bij de Inspectie toegelaten konvooilopers, expediteurs of cargadoors, mits vermeldende de naam van degene, voor wie de aangifte geschiedt, of door bijzondere gemachtigde. In gevallen waarin dat overeenkomstig de navolgende bepalingen is voorgeschreven of toegestaan, wordt de aangifte elektronisch gedaan.
2. Voor accijnsgoederen en voor goederen, vrij van invoerrecht en accijns, moeten afzonderlijke aangifte geschieden.
3. In éne aangifte kunnen slechts worden begrepen goederen, die met dezelfde akte van inkleding zijn ingevoerd.
4. Indien ene aangifte wordt gedaan door een bijzondere gemachtigde, kan overlegging van een schriftelijke volmacht gevorderd worden. In elk geval is de lasthebber met de lastgever hoofdelijk aansprakelijk.
5. Aangiften ten invoer kunnen met inachtneming van de navolgende voorschriften door degenen die daartoe vergunning hebben gekregen, elektronisch worden gedaan. De vergunning wordt door de Inspecteur bij beschikking verleend. In de vergunning kunnen nadere voorwaarden en bepalingen worden gesteld. De vergunning is slechts geldig voor de in die vergunning aangeduide aansluiting(en) op het systeem voor het doen van elektronische aangiften.
6. Een elektronische aangifte kan niet als aangifte dienen indien in het elektronische bericht dat de aangifte inhoudt niet een persoon die vergunning heeft verkregen tot het doen van elektronische aangiften als aangever is aangeduid of indien het bericht is verzonden vanuit een aansluiting waarvoor de desbetreffende vergunning niet geldt.
7. Indien een aangifte ten invoer elektronisch wordt gedaan, moet de aangever op het tijdstip waarop die aangifte wordt gedaan, de bescheiden die ingevolge wettelijke regelingen op de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen moeten worden overgelegd in zijn bezit hebben. De Inspecteur bepaalt waar en op welke wijze de bescheiden moeten worden overgelegd.
8. De minister kan voor de aansluiting op het systeem een vergoeding vaststellen welke overeenkomst met de normale kostprijs voor een dergelijke aansluiting.

Artikel 54

1. De aangifte, in de Nederlandse taal te stellen, moet inhouden:
 - a. de naam van het schip, waarmede de goederen zijn vervoerd en van de schipper;
 - b. de plaats of het land, vanwaar de goederen zijn aangebracht;
 - c. een juiste specificatie der goederen onder hunne ware en bijzondere benaming; in geen geval mogen goederen tot verschillende rubrieken van het tarief behorende, of onder afzonderlijke volgnummers van ene akte van inklaring, vracht- of doorvoerlijst voorkomende, bijeen worden gevoegd;
 - d. het getal en de merken der stuks balen, pakken, vaten, manden, kisten enz. met onderscheiding der halve, kwarten of andere gedeelten;
 - e. het gewicht of de maat volgens het metrieke stelsel of wel het getal stuks of andere aanduiding der hoeveelheid, al naar gelang de goederen gewoonlijk verhandeld worden, voor elke soort met bijzondere benaming afzonderlijk; de vreemde maat of gewicht kan tevens worden uitgedrukt;
 - f. de waarde der goederen voor iedere soort afzonderlijk, berekend volgens de bepalingen van de Landsverordening tarief van invoerrechten¹.
2. Voor kramerij, glas- en aardewerk en andere dergelijke artikelen, ter beoordeling van de Inspecteur, beneden f. 200,-- waarde, behoeft geen afzonderlijke waarde voor de verschillende onderdelen te worden opgegeven.
3. Voor opslag van goederen in entrepot, of voorzover accijnsgoederen betreft, inslag op credit, zal daarvan uitdrukkelijk in de aangifte moeten melding gemaakt.
4. De Minister van Financiën kan voorschriften geven omtrent de inrichting van het biljet van aangifte².
5. De Inspecteur kan overlegging van facturen en andere bewijsstukken vorderen.

Artikel 55

1. Omtrent de inkomende accijnsvrije goederen kan de aangever desverkiezende volstaan met zich ten opzichte van de maat, het gewicht of het aantal stuks te gedragen naar de door de ambtenaren te zijnen koste op te maken hoeveelheid, voor hetwelk een consent tot lossing zal worden afgegeven, op de achterzijde waarvan de bevonden hoeveelheid zal worden uitgedrukt, waarnaar vervolgens de betaling der invoerrechten zal geschieden.
2. Bij het voorhanden zijn van een groot aantal vaten, kisten of balen van dezelfde zwaarte of grootte, kan worden toegestaan dat de opneming geschiedde bij overslag naar de bevonden maat of gewicht van vijf tot tien stuks per honderd, behoorlijk gevuld en door de ambtenaren aan te wijzen.
3. Gestorte goederen naar het gewicht belast, kunnen worden opgenomen volgens de maat bij overslag der zwaarte van een zeker getal maten.
4. In geval van grondige verificatie geschiedt daarnaar de berekening der rechten.

¹ Zoals gewijzigd bij de Landsverordening tarief van invoerrechten (P.B. 2002/109) m.i.v. 1-1-2003

² Zie P.B. 2003-21, gebaseerd op artikel 11, lid 3 LVTI (PB 2002-109) dat eveneens een regeling geeft voor de aangifte. PB 1975-30 dat gebaseerd was op artikel 54, lid 4 is vervallen.

5. Van accijnsgoederen moet altijd grondige verificatie plaats hebben.

Artikel 56
(Vervallen)

Artikel 57

In het geval van beschadiging der goederen op de reis kan, voordat de aangever de goederen tot zich genomen heeft, ene nieuw aangifte naar de waarde of van de hoeveelheid in beschadigde toestand worden toegelaten.

Artikel 58

Het is de aangever van accijnsvrije goederen geoorloofd zijn aangifte te veranderen, zolang op het verkregen document de visitatie door de ambtenaren nog niet is aangevangen en nog gene aanhouding of bekeuring is geschied.

Tweede onderafdeling
Waarde

Artikelen 59 t/m 82
(Vervallen bij P.B. 2003/109 m.i.v. 1/1/2003)

Artikel 83
(Vervallen bij P.B. 1997/332 m.i.v. 15/4/1998)

Derde Onderafdeling
Wegvoering der goederen

Artikel 84

1. Na behoorlijke aangifte zullen de aangever naar de omstandigheden worden afgegeven quitanties van betaalde rechten, paspoorten of andere documenten, waarin het aantal der colli de maat of het gewicht, de waarde, alsmede de dag van afgifte in cijfers kunnen worden vermeld, of voor één en ander naar de aan te hechten aangiften zal worden verwezen.
2. De door de Inspecteur als geboekt of voor gezien getekende aangiften zullen de kracht hebben van documenten.
3. In alle documenten zal de tijd worden uitgedrukt voor welke zij geldig zijn en die in redelijkheid zal worden gesteld, naarmate van het gebruik, waarvoor zij moeten dienen; behoudens in bijzondere gevallen de verlenging door de Inspecteur.
4. Geen document zal worden afgegeven, wanneer de aangifte niet voor het geheel of aangegeven gedeelte, in soort van goederen en getal van colli of losse voorwerpen, of in hoeveelheid van gestorte goederen overeenstemt met de akte van inklaring of de vrachtlijsten; zullende de aangever in dat geval door de Inspecteur worden

gehoord ter ontdekking der redenen van het verschil; wanneer die voldoende worden bevonden, zal de afgifte van het document dadelijk volgen.

Artikel 85

De documenten hebben geen kracht vóór 6 uur voormiddags of na 6 uur namiddags, noch op zaterdagen, zondagen of krachtens de Arbeidsregeling 1952 (P.B. 1958, no. 24) met de zondag gelijk gestelde dagen, tenzij de Inspecteur de vergunning op het document heeft gesteld.

Artikel 86

1. De documenten zullen moeten worden gesteld in handen van de ambtenaren met de verificatie belast, teneinde vóór de wegvoering of opslag in entrepot de verificatie te doen.
2. Kan de lossing, wegvoering of opslag niet vóór 6 uur des namiddags worden volbracht, dan zullen de documenten ten kantore van de Inspecteur worden gebracht en zal de belanghebbende daarvan een bewijs worden afgegeven.

Artikel 87

(Vervallen bij P.B. 1997-332)

ZESDE AFDELING Accijnsgoederen

Artikel 88

Altijd bij invoer, en verder wanneer zulks bij deze verordening is voorgeschreven of ter verzekering van invoerrecht en accijns door de Inspecteur nodig wordt geacht, moet de hoeveelheid en hoedanigheid van accijnsgoederen worden opgemaakt door verificatie. Daartoe wordt na de aangifte een consent tot lossing afgegeven.

Artikel 89

1. Bij invoer van dranken zullen de fusten moeten worden geroeid en de inhoud van alle onregelmatig vaatwerk of waarin anders de dranken zich bevinden, worden geverifieerd en de hoedanigheid der dranken door proeven en opneming der sterkte onderzocht.
2. De belanghebbende zal desverkiezende de fusten, van klaarblijkelijk gelijke inhoud in tegenwoordigheid der ambtenaren kunnen aanvullen, mits zich daaromtrent vóór de lossing verklarende, als wanneer het voldoende zal zijn, dat van een zelfde partij vijf tot tien percent der fusten worden berekend.

Artikel 90

De ambtenaren zullen van hun bevinding verklaring stellen op de achterzijde der documenten en deze verklaring zal tot grondslag strekken van de betalingen, debiteringen, zekerheidstellingen, afschrijvingen en restitutiën volgens deze en de bijzondere verordeningen.

Artikel 91

1. Wanneer de belanghebbende zich bezwaard acht met de uitslag der verificatie der goederen, gelijk mede een ambtenaar zal oordelen dat de rechten van het land zijn verkort, zal ene herverificatie ten koste van ongelijk kunnen worden gevorderd; doch zal alsdan de gehele partij opnieuw moeten worden geverifieerd, behalve dat gedeelte ener partij in een vrachtlĳst vermeld, dat reeds vroeger is weggevoerd.
2. Deze tweede opneming zal door een andere ambtenaar dan die de eerste opneming deed, worden verricht en beslissend zijn, tenware het verschil mocht bestaan in de sterkte van het gedistilleerd.
3. In het laatste geval zal een van de partijen kunnen vorderen, dat een monster van de dranken, waarover verschil bestaat, verzegeld, naar de Inspectie wordt opgezonden en dat door een deskundige, op verzoek van de Inspecteur, te benoemen door de rechter in Eerste Aanleg, zal worden beslist.
4. Indien het verschil tussen de eerste en tweede opneming of tussen de tweede opneming en de uitslag van het onderzoek van de deskundige, bij het vorige lid bedoeld, minder dan een vijf en twintigste bedraagt, komen de kosten ten laste van degene, die de aanvraag heeft gedaan.

ZEVENDE AFDELING

Verboden, onbekende en onbeheerde goederen

Artikel 92

Goederen, waarvan de invoer is verboden, doch bij de inklaring of aangifte gebracht onder hunne ware en bijzondere benaming, kunnen, tenzij wettelijke regelingen zich daarentegen verzetten, dadelijk weer worden teruggevoerd of, verzegeld of bewaakt, op kosten der belanghebbenden naar een gouvernementsbergplaats overgebracht.

Artikel 93

Binnen tweemaal 24 uren - en voor zover goederen aan spoedig bederf onderhevig betreft, ten spoedigste - na de overbrenging worden de goederen ambtelijk en in tegenwoordigheid van de belanghebbende, zo hij zich daartoe aanmeldt, geïventariseerd.

Artikel 94

1. De goederen zullen in de gouvernementsbergplaats mogen blijven gedurende een maand na de inventarisatie, die echter, welke aan spoedig bederf onderhevig zijn, hoogstens 24 uren, ter beoordeling van de Inspecteur.
2. Binnen die tijd zullen de niet verboden goederen nader behoorlijk kunnen worden aangegeven en die, waarvan de invoer verboden is, kunnen worden teruggevoerd behoudens de bepalingen van de bijzondere verordeningen.

Artikel 95

1. Na afloop van de termijn, in het vorige artikel gesteld, zal de Inspecteur met autorisatie van de rechter in eerste aanleg, welke op schriftelijk verzoek en na summier onderzoek omtrent de inachtneming der voorgeschreven formaliteiten zal worden verleend, doen overgaan tot de verkoop der dan nog niet opgeëiste goederen.
2. De verkoop zal niet geschieden dan na drie opeenvolgende oproepingen van drie tot drie weken en aan te plakken aan het kantoor, behalve van goederen, aan spoedig bederf onderhevig, die zonder autorisatie onmiddellijk kunnen worden verkocht.
3. De verkoop moet in het openbaar met inachtneming der plaatselijk gebruiken geschieden.
4. Goederen, waarvan de invoer is verboden, worden verkocht onder voorwaarden van verzekerde terugvoer. Wordt aan de gestelde voorwaarden niet voldaan, dan worden de goederen in beslag genomen en zonder rechtsvervolgingen verbeurd verklaard en vernietigd.
5. Vernietiging zal eveneens plaats hebben van de goederen, die onverkocht blijven, alsmede van accijnsgoederen, waarvoor niet minstens het bedrag van de verschuldigde accijns kan verkregen worden.
6. De opbrengst der goederen, na aftrek van alle kosten, waaronder huur der gouvernementbergplaats, en wat niet verboden goederen betreft, tevens van de verschuldigde invoerrechten en accijnzen, blijft gedurende een jaar na de verkoop ter beschikking van degenen, die bewijzen daarop recht te hebben en vervalt na die tijd aan 's Lands kas.

Artikel 96 t/m 98

(Vervallen bij PB 1997-332)

ACHTSTE AFDELING Bewaking en verzegeling

Artikel 99

(Vervallen bij PB 1997-332)

Artikel 100

1. In de gevallen, waarin de bewaking, verzegeling of plombering bij dit hoofdstuk is bevolen, zal zulks geschieden op kosten van het Land.
2. Hiervan zijn uitgezonderd:
 - a. de kosten van bewaking, welke moet worden toegepast, omdat de inrichting der schepen geen plombering of verzegeling toelaat.
 - b. de kosten van bewaking, verzegeling of plombering van schepen in de gevallen van de artikelen 16 en 22.
 - c. de kosten van bewaking in de gevallen van de artikelen, 13, 18, 26, 41, 42, 45 en 92. In deze gevallen worden die kosten ten laste van belanghebbenden

berekend naar een tarief, bij landsbesluit houdende algemene maatregelen vast te stellen.

Artikel 101 en 102
(Vervallen bij PB 1997/332)

NEGENDE AFDELING
Verboden nederlagen

Artikel 103

1. Behoudens bijzondere schriftelijke vergunning van de Inspecteur, is het verboden magazijnen of nederlagen van goederen te hebben:
in het eilandgebied Bonaire buiten Kralendijk;
in het eilandgebied Saba buiten The Bottom;
in het eilandgebied Sint Eustatius buiten Oranjestad;
in het eilandgebied Sint Maarten buiten Philipsburg;
in het eilandgebied Curaçao buiten het stadsdistrict.
2. De grenzen van de gemelde plaatsen zullen worden aangewezen bij landsbesluit houdende algemene maatregelen¹. Het terrein buiten deze grenzen wordt hierna verder aangeduid als “onvrij terrein”.

Artikel 104

Het bij het vorige artikel bepaalde verbod is niet van toepassing op:

- a. goederen, niet aan invoerrecht of accijns onderhevig;
- b. nederlagen van zout, delfstoffen en door natuurvorming in of boven de grond aanwezige meststoffen;
- c. producten van de grond;
- d. accijnsvrije goederen, waarmede een koopman of winkelier zijn kleinhandel drijft, mits de hoeveelheid niet meer bedraagt dan gerekend kan worden voor zijn debiet nodig te zijn;
- e. accijnsvrije gebruiksartikelen bij particulieren tot hun huiselijk gebruik aanwezig;
- f. accijnsvrije grondstoffen of voortbrengselen der op het bedoelde verboden terrein bestaande fabrieken.

Artikel 105

1. Het verbod van artikel 103 zal zich wat accijnsgoederen betreft niet uitstrekken tot:
 - a. de goederen, die kooplieden en winkeliers voor hun handel nodig hebben, mits de inslag zij gejustificeerd op de wijze en met documenten, als bij de bijzondere wettelijke regelingen betreffende de accijnzen voorgeschreven;
 - b. fabrikanten en kooplieden, voor goederen, wegens welke zij crediet voor accijns genieten;
 - c. goederen, bij particulieren tot huiselijk gebruik voorhanden, onder bepaling echter, dat door documenten niet ouder dan drie maanden, zal moeten worden

¹ Zie artikel 18 van het Besluit 1908 (P.B. 1945/143). Hierna opgenomen.

- gejustificeerd de inslag van gedistilleerd, wanneer de hoeveelheid groter is dan 3 liter ad 50% sterkte; bij hogere sterkte ene hoeveelheid, die na herleiding 3 liter ad 50% bedraagt; voor eigenaars of huurders van plantages zal echter de hoeveelheid zijn 12 liters.
2. Echter wordt in elk geval als verboden nederlage aangemerkt alle gedistilleerd van hogere sterkte dan 70%, niet door wettige documenten gedekt.
 3. De tijd van drie maanden voor de geldigheid der documenten kan op verzoek der houders door de Inspecteur worden verlengd.

Artikel 106

1. Op het onvrije terrein zal geen fabriek of trafiek mogen worden opgericht zonder toestemming van de Minister van Financiën.
2. Een verleende vergunning kan door de Minister van Financiën worden ingetrokken in het geval van veroordeling van de fabrikant of trafikant wegens overtreding der wettelijke regelingen op de in- uit- en doorvoer en de accijnzen.
3. Wanneer het bedrijf niet is gestaakt binnen de tijd, daarvoor door de Minister van Financiën bepaald, wordt de fabriek of trafiek geacht, zonder voorafgaande toestemming te zijn opgericht.

Artikel 107 t/m 109 (Vervallen bij P.B. 1997-332)

Artikel 110

1. Ieder, die op het onvrije terrein een winkel, of nering, of andere inrichting, waarin accijnsgoederen worden verkocht, wil oprichten of hebben, moet een schriftelijk verzoek tot vergunning daarvoor indienen bij de Inspecteur, die zo spoedig mogelijk beslist.
2. Op de beslissing van de Inspecteur staat hoger beroep open bij de Rand van Beroep voor belastingzaken¹.
3. Artikel 106, lid 2 en 3 is ten deze toepasselijk.

Artikel 111

1. De kooplieden en winkeliers op het vrije terrein zullen ten aanzien van gedistilleerd, volgens artikel 105 hun inslag moeten bewijzen door documenten te hunnen name afgegeven.
2. Wanneer de uitslag in eens aan dezelfde persoon gedaan meer bedraagt dan 2 liter gedistilleerd, zal dezelve niet mogen geschieden zonder een behoorlijk document afgegeven door de bevoegde ambtenaar.
3. De gemelde ambtenaar zal de documenten, in het vorige lid bedoeld, niet mogen afgeven dan op aanvraag van de koopman of winkelier, op vertoon van documenten,

¹ Zoals gewijzigd bij P.B. 2001/80.

dienende tot justificatie van de inslag en op de achterzijde waarvan de ambtenaar de op de eerste bedoelde documenten vermelde hoeveelheden zal afschrijven.

TIENDE AFDELING
AMBTELIJKE BEVOEGDHEDEN IN HET KADER VAN TOEZICHT

Algemene Bepalingen

Artikel 112

1. De ambtenaren dragen bij het verrichten van werkzaamheden bij zich hun legitimatiebewijs, afgegeven door of vanwege de Minister van Justitie.
2. Het legitimatiebewijs wordt desverlangd aan de belanghebbende getoond.

Artikel 113

1. Bij alle onderzoeken en opnemingen van goederen zijn de ambtenaren bevoegd van de goederen monsters te nemen. Op vordering van de belanghebbende zijn de ambtenaren gehouden monsters te nemen.
2. Bij geschil over de wijze van monsterneming of over de grootte van het monster beslist de Inspecteur.
3. Het monster of hetgeen daarvan is overgebleven wordt desverlangd, zodra het kan worden gemist, aan de belanghebbende teruggegeven.

Artikel 113a

1. De Minister is bevoegd voorschriften te geven omtrent de wijze waarop een ambtelijk onderzoek of opneming van goederen of van bepaalde hoedanigheden van goederen of een monsterneming van goederen moet geschieden.
2. Hij kan ten aanzien van door hem aangewezen onderzoeken en opnemingen bepalen dat zij zullen worden verricht door andere personen dan de ambtenaren belast met de ambtshandeling waarvoor het onderzoek of de opneming plaats heeft.

Artikel 114

1. De ambtenaren kunnen ter inbeslagneming de uitlevering tegen ontvangstbewijs vorderen van brieven die aan enige instelling van vervoer zijn toevertrouwd.
2. Aan enige instelling van vervoer toevertrouwde brieven worden zonder goedvinden van de afzender of van de geadresseerde slechts geopend indien de rechter-commissaris daartoe, op verzoek van de Inspecteur, machtiging heeft verleend.
3. De in het eerste lid bedoelde vordering wordt slechts gedaan en de in het tweede lid bedoelde machtiging wordt slechts verleend, indien vermoeden bestaat dat zich in de brief goederen bevinden.
4. Brieven die aan enige instelling van vervoer waren toevertrouwd en waarvan de inbeslagneming niet wordt gehandhaafd, zullen onverwijld aan de vervoerder ter verzending worden teruggegeven.

Artikel 115

1. De ambtenaren zijn bevoegd op aangiften, op documenten en op krachtens wettelijke regelingen bijgehouden of opgemaakte registers en andere bescheiden, aantekening te stellen van hun verrichtingen en bevindingen.
2. Zij zijn bevoegd documenten die niet meer kunnen dienen voor het gebruik waarvoor zij zijn afgegeven, in te trekken. Zij geven desverlangd een bewijs van ontvangst af.

Artikel 115a

1. De belanghebbende of zijn vertegenwoordiger is gehouden aan de ambtenaren, bij het uitoefenen van hun taak, overeenkomstig hun aanwijzingen¹ en onder hun toezicht de nodige medewerking te verlenen en desgevorderd de daarvoor benodigde werklieden, hulpmiddelen en bijstand kosteloos ter beschikking te stellen. Bij gebreke daarvan kunnen de ambtenaren na overleg met de Inspecteur op kosten van de belanghebbende in het nodige voorzien voor zover het verrichten van de werkzaamheden niet in het belang van de administratie is geboden, deze achterwege laten.
2. Indien de ambtenaren dit voor het deugdelijk verrichten van de werkzaamheden noodzakelijk oordelen, is de belanghebbende gehouden op daartoe gedane vordering de vervoermiddelen of andere goederen ten aanzien waarvan de werkzaamheden worden verricht op zijn kosten over te brengen naar een door de ambtenaren aangewezen plaats.
3. Het lossen van goederen, het ontpakken, het weder inpakken en alle andere handelingen die nodig zijn opdat de ambtenaren hun werkzaamheden kunnen verrichten, worden door de belanghebbende of onder zijn verantwoordelijkheid verricht.

Artikel 116

1. De ambtenaren zijn bevoegd van een ieder inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs noodzakelijk is. Zij kunnen zich bij de uitoefening van deze bevoegdheid doen vergezellen van door de Inspecteur aangewezen personen.
2. Hij aan wie inzage van boeken, bescheiden of andere informatiedragers wordt verzocht, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tenzij het tegendeel aannemelijk is.

¹ Moet zijn: aanwijzingen

Artikel 117

1. De ambtenaren zijn bevoegd in de rechtmatige uitoefening van hun werkzaamheden geweld te gebruiken tegen personen of zaken wanneer het daarmee beoogde doel dit, gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt.
2. De uitoefening van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid dient in verhouding tot het beoogde doel redelijk en gematigd te zijn. Alvorens tot aanwending van geweld over te gaan wordt, tenzij de omstandigheden dit niet toelaten, een duidelijke waarschuwing gegeven.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden ter zake nadere regelen gesteld.

Artikel 117a

1. Aan lijfsvisitatie door de ambtenaren zijn onderworpen:
 - a. personen die aanwezig zijn in of op het in artikel 103 bedoelde terrein;
 - b. personen die zich bevinden in of op een uit het buitenland komend vervoermiddel of deze vervoermiddelen juist hebben verlaten;
 - c. personen die zich bevinden in of op een naar het buitenland vertrekkend vervoermiddel of die zich in of op een zodanig vervoermiddel begeven;
 - d. personen die zich bevinden in een economische zone als bedoeld in de Landsverordening economische zones 2000 (P.B. 2001, nr. 18), of die een economische zone juist hebben verlaten;
 - e. personen die zich bevinden in een entrepot, dan wel in of op een gebouw, terrein of vervoermiddel waarin of waarop tijdelijke opslag van goederen is toegelaten, alsmede personen die een zodanig entrepot, terrein, gebouw of vervoermiddel juist hebben verlaten;
 - f. personen die zich bevinden in een fabriek voor aan accijns onderworpen goederen of die zodanige fabriek juist hebben verlaten.
2. Op vordering van de ambtenaren zijn reizigers, begrepen onder de personen als bedoeld in het eerste lid, letters a, b en c, gehouden hun plaats- of vervoerbewijs te vertonen.
3. Lijfsvisitatie geschiedt door ambtenaren van hetzelfde geslacht als dat van de persoon die aan visitatie wordt onderworpen.
4. Personen die aan lijfsvisitatie zijn onderworpen, zijn op eerste vordering van de ambtenaren gehouden stil te staan en deze te volgen naar een door hen aangewezen plaats.
5. De voorgaande leden zijn van overeenkomstige toepassing op personen komende vanuit of vertrekkende naar een van de tot de Nederlandse Antillen behorende eilandgebieden.
6. Personen die zich binnen de territoriale wateren ophouden, worden voor de toepassing van dit artikel geacht zich te bevinden in een vanuit het buitenland komend vervoermiddel.

Verzegeling en bewaking

Artikel 118

De ambtenaren zijn bevoegd:

- a. vervoermiddelen, bergingsmiddelen en verpakkingsmiddelen, of delen daarvan, waarin zich goederen bevinden waarover nog belasting verschuldigd is of kan worden, ten uitvoer aangegeven goederen, of goederen waarvan het vervoer aan beperkende bepalingen is onderworpen, door het aanbrengen van zegels of op andere wijze zodanig te sluiten dat, zonder braak, geen goederen kunnen worden onttrokken of toegevoegd;
- b. aan de onder a bedoelde vervoermiddelen, bergingsmiddelen en verpakkingsmiddelen, alsmede aan de aldaar genoemde goederen, herkenningmerken aan te brengen.

Artikel 118a

1. Indien een vervoermiddel, bergingsmiddel, verpakkingsmiddel, werktuig, leiding, gebouw of terrein, of deel daarvan, moet of kan worden gesloten en de ambtenaren het voornemen tot sluiting aan de beheerder hebben te kennen gegeven, draagt deze zorg dat een deugdelijke sluiting tot stand wordt gebracht.
2. Indien een sluiting als bedoeld in het eerste lid, tot stand is gebracht, draagt de beheerder zorg dat deze in stand blijft.
3. Indien door ambtenaren zegels of merken aan een vervoermiddel, bergingsmiddel, verpakkingsmiddel, werktuig, leiding of gebouw zijn aangebracht, draagt de beheerder zorg dat deze niet worden verwijderd of geschonden.
4. Ten aanzien van de in het eerste, tweede en derde lid opgelegde verplichtingen kan voor de beheerder niet het bestaan van overmacht worden aangenomen, indien hij niet onverwijld nadat hem bekend is geworden dat geen deugdelijke sluiting is tot stand gebracht, dat de sluiting niet in stand is gebleven of dat de zegels of merken zijn verwijderd of geschonden, daarvan mededeling doet aan een ambtenaar.

Artikel 118b

1. De ambtenaren zijn bevoegd vervoermiddelen te bewaken, waarin of waarop zich goederen bevinden:
 - a. waarvan nog belasting verschuldigd is of kan worden,
 - b. waarvoor een aangifte ten uitvoer is gedaan, of
 - c. waarvan het vervoer aan beperkende bepalingen is onderworpen.
2. De ambtenaren zijn tevens bevoegd goederen als in het eerste lid bedoeld, te bewaken.
3. In geval van bewaking van een schip is de schipper gehouden gedurende de tijd dat de bewakers zich aan boord bevinden, aan ten hoogste drie bewakers kosteloos het onderkomen, het onderhoud en de verzorging welke redelijkerwijs kunnen worden gevorderd, te verschaffen.

Visitatie van gebouwen en terreinen

Artikel 119

1. De ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs noodzakelijk is, bevoegd de gebouwen, erven en besloten terreinen aan visitatie te onderwerpen, waar zich goederen bevinden of waar deze zich redelijkerwijs kunnen bevinden.
2. Ter surveillering van de kuststrook dient de ambtenaren op eerste vordering toegang verschaft te worden tot erven en besloten terreinen die aan de kuststrook grenzen.
3. Teneinde zich toegang te verschaffen tot de in het eerste en tweede lid vermelde gebouwen, erven en besloten terreinen kunnen de ambtenaren zo nodig de hulp van de sterke arm inroepen.
4. De bevoegdheid tot visitatie strekt zich mede uit tot de gebouwen, erven of besloten terreinen, welke met de in het eerste lid vermelde gebouwen, erven en besloten terreinen middellijk of onmiddellijk gemeenschap hebben.

Artikel 119a

1. Tot het verrichten van een visitatie van een gebouw of erf tussen 18.00 en 06.00 uur is vereist een bijzondere schriftelijke last van de Inspecteur.
2. Een last als in het eerste lid bedoeld, is niet vereist:
 - a. tot het verrichten van een visitatie gedurende het tijdvak dat ten aanzien van het gebouw of erf een werkaangifte lopende is;
 - b. tot het verrichten van een visitatie gedurende het tijdvak dat het gebouw of erf ingevolge wettelijke regelingen onder onafgebroken toezicht of bewaking van ambtenaren staat;
 - c. tot het verrichten van een visitatie van een gebouw of erf waarin of waarop wordt gewerkt; bij achtervolging van personen of goederen die het gebouw of erf binnengaan of daarin worden binnengebracht.

Artikel 119b

1. Tot het verrichten van een visitatie van een gebouw treden de ambtenaren een woning tegen de wil van de bewoner niet binnen dan voorzien van een daartoe verstrekte bijzondere schriftelijk last van de Inspecteur. Bedoelde last wordt slechts bij dringende noodzakelijkheid verstrekt.
2. De last houdt in een aanduiding van de woning, alsmede een nauwkeurige omschrijving van het met de visitatie beoogde doel.
3. De ambtenaren dienen zich voorafgaand te legitimeren en mededeling te doen van het doel van binnentreden.
4. Van het binnentreden in een woning tegen de wil van de bewoner wordt binnen tweemaal vierentwintig uren, onder vermelding van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogde doel, een schriftelijk verslag opgemaakt en een

afschrift daarvan aan de bewoner uitgereikt of te zijnen behoeve aan de woning bezorgd.

Artikel 119c

Bij visitatie van een gebouw, erf of besloten terrein zijn de ambtenaren bevoegd:

- a. het gebouw, erf of besloten terrein, alsmede de daarin of daarop aanwezige voorwerpen en zelfstandigheden, aan alle onderzoeken en opnemingen te onderwerpen welke zij nodig oordelen;
- b. zich te doen vergezellen van door hen aangewezen personen.

Artikel 119d

1. Bij visitatie van een gebouw, erf of besloten terrein is de gebruiker gehouden op eerste vordering van een ambtenaar deze terstond inzage te verlenen van de registers en andere bescheiden die krachtens enige wettelijk voorschrift omtrent de aldaar voorhanden, ingeslagen of uitgeslagen wordende goederen moeten worden bijgehouden of voorhanden moeten zijn.
2. Hij aan wie inzage van de in het eerste lid bedoelde registers of andere bescheiden wordt verzocht, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tenzij hij het tegendeel aannemelijk kan maken.

Visitatie en onderzoek bij vervoer

Artikel 120

Aan visitatie door de ambtenaren zijn te allen tijde onderworpen vervoermiddelen die zich niet bevinden in of op een gebouw, erf of besloten terrein. Zo nodig kunnen zij de hulp van de sterke arm inroepen.

Artikel 120a

Ten behoeve van een visitatie is, op eerste vordering van een ambtenaar:

- a. de gezagvoerder van een schip dat zich bevindt binnen een afstand van twaalf internationale zeemijlen uit de kust van de Eilandgebieden van de Nederlandse Antillen gehouden het schip terstond vaart te doen minderen of te doen bijdraaien;
- b. de bestuurder van een ander vervoermiddel dan een schip gehouden dit terstond te doen stilhouden en, indien het vervoermiddel door mechanische kracht wordt voortbewogen, de motor buiten werking te stellen.

Artikel 120b

Bij visitatie van een vervoermiddel zijn de ambtenaren bevoegd:

- a. het vervoermiddel, en de daarin of daarop aanwezige voorwerpen en zelfstandigheden, aan onderzoeken en opnemingen te onderwerpen die zij nodig oordelen;
- b. zich te doen vergezellen van door hen aangewezen personen.

Artikel 120c

1. De ambtenaren zijn bevoegd goederen die, zonder zich in of op een vervoer middel te bevinden, worden vervoerd, aan de onderzoeken en opnemingen te onderwerpen die zij nodig oordelen.
2. Personen die goederen vervoeren die zich niet in of op een vervoermiddel bevinden, zijn op eerste vordering van een ambtenaar gehouden terstond stil te staan.

Artikel 120d

1. De ambtenaren zijn bevoegd goederen die zonder te worden verplaatst zich elders bevinden dan in of op een gebouw, erf of besloten terrein te onderwerpen aan de onderzoeken en opnemingen, die zij nodig oordelen.
2. De persoon onder wiens beheer zich goederen bevinden als in het eerste lid bedoeld, is gehouden op vordering van de ambtenaar terstond stil te staan.

Artikel 120e

1. Bij de onderzoeken en opnemingen van goederen die zich in vervoer bevinden, is de gezagvoerder of de bestuurder van het vervoermiddel of de beheerder van de goederen gehouden op eerste vordering van een ambtenaar deze inzage te verlenen van de bij het vervoermiddel of de goederen behorende vracht- of ladingspapieren, alsmede van de bescheiden welke krachtens wettelijke regelingen bij de goederen aanwezig moeten zijn.
2. Gelijke verplichting als in het eerste lid bedoeld, rust op de persoon onder wiens beheer zich goederen bevinden, die zonder te worden verplaatst, zich elders bevinden dan in of op een gebouw, erf of besloten terrein.
3. Hij aan wie inzage van de in het eerste lid bedoelde papieren of bescheiden wordt verzocht, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tenzij het tegendeel aannemelijk is.

Vervoermiddelen en voorwerpen ingericht of bestemd voor smokkel

Artikel 121

1. Vervoermiddelen, kennelijk ingericht of toegerust om goederen aan het ambtelijk toezicht te onttrekken alsmede alle andere voorwerpen, kennelijk bestemd om goederen aan het ambtelijk toezicht te onttrekken of om een vervoermiddel tot hiervoor omschreven doeleinde in te richten of toe te rusten, worden in beslag genomen.
2. Tot inbeslagneming krachtens het eerste lid zijn, behalve de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen, bevoegd de bij of ingevolge artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren of personen.

3. Van de inbeslagneming en van de gronden daartoe doet de Inspecteur zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling aan degene op wie de inbeslagneming heeft plaatsgevonden en, indien dit niet de eigenaar van de goederen is en de identiteit van de eigenaar vaststaat, tevens aan de eigenaar. Ingeval van inbeslagneming op onbekende personen geschiedt die mededeling zo spoedig mogelijk in twee plaatselijk verschijnende dagbladen.
4. Krachtens het eerste lid in beslag genomen vervoermiddelen en voorwerpen vervallen zonder rechtsvervolgning aan het Land tenzij bij een rechterlijke beslissing als is bedoeld in het zevende lid de inbeslagneming niet wordt gehandhaafd.
5. De eigenaar van het in beslag genomen vervoermiddel of voorwerp kan binnen een maand na de mededeling omtrent de inbeslagneming, bij het Gerecht in eerste aanleg daartegen hetzij in persoon, hetzij door een gemachtigde een met redenen omkleed bezwaarschrift indienen, gegrond op de omstandigheid dat het in beslag genomen vervoermiddel of voorwerp niet beantwoordt aan de omschrijving, vervat in het eerste lid.
6. Het Gerecht in eerste aanleg beslist zo spoedig mogelijk, na de Inspecteur te hebben gehoord.
7. Het Gerecht in eerste aanleg zendt onverwijld afschrift van het bezwaarschrift en van zijn beschikking aan de Inspecteur.
8. De Inspecteur is bevoegd in bijzondere gevallen de aan het Land vervallen vervoermiddelen en voorwerpen, onder door hem te stellen voorwaarden aan de eigenaar terug te geven.

Inbewaringneming

Artikel 121a

1. Indien met betrekking tot goederen, die zich overeenkomstig wettelijke regelingen onder douaneverband bevinden of behoren te bevinden, de belanghebbende bij de goederen nalaat de voorgeschreven verplichtingen na te komen, kunnen de goederen door de ambtenaren worden in bewaring genomen. Indien de belanghebbende bij de goederen bekend is, wordt tot de inbewaringneming niet overgegaan voordat deze is aangemaand de verplichting binnen een bij de aanmaning gestelde termijn na te komen.
2. Ingeval de belanghebbende bij de goederen onbekend is, worden de goederen terstond in bewaring genomen en wordt hiervan mededeling gedaan in twee plaatselijk verschijnende dagbladen met vermelding van een omschrijving van de goederen en van de voor de goederen gebezigde verpakking. Indien de belanghebbende bij de goederen bekend is, wordt schriftelijk mededeling omtrent de inbewaringneming aan die belanghebbende gedaan.
3. De Inspecteur treedt op als bewaarnemer en draagt zorg voor de opslag en inventarisatie van die goederen. De opslag geschiedt op kosten van de belanghebbende. In geval van vermis, beschadiging of waardevermindering van de in bewaring genomen goederen kan het Land niet aansprakelijk gesteld worden tenzij zulks te wijten is aan de schuld van de ambtenaren.

4. Indien niet binnen een maand na de mededeling omtrent de inbewaringneming de verplichtingen alsnog zijn nagekomen, kunnen de goederen in het openbaar en volgens plaatselijk gebruik worden verkocht of in bijzondere gevallen worden vernietigd. Indien de goederen aan spoedige, aanmerkelijke, waardevermindering onderhevig zijn of indien de bewaring of het onderhoud ervan gevaar oplevert dan wel hoge kosten meebrengt, kunnen in afwijking van het derde lid, de goederen onmiddellijk worden verkocht, nadat van het voornemen daartoe op een door de Directeur te bepalen wijze in het openbaar bekendheid is gegeven.
5. De opbrengst van de goederen - in geval van uitoefening van het recht van verhaal hetgeen is overgebleven - wordt, na aftrek van de rechten en de kosten, uitgekeerd aan de belanghebbende bij de goederen die binnen een jaar na de mededeling omtrent de inbewaringneming zulks vordert, bij gebreke waarvan de opbrengst of hetgeen is overgebleven aan het land vervalt. Voor zover de goederen na het verstrijken van die termijn niet zijn verkocht, vervallen de goederen aan het land.

Artikel 121b

1. De Inspecteur kan een boete opleggen in de navolgende gevallen:
 - a. indien de belanghebbende niet voldoet aan een hem bij artikel 115a, eerste lid, opgelegde verplichting en de ambtenaren op kosten van de belanghebbende in het nodige hebben voorzien;
 - b. indien de schipper niet voldoet aan een hem bij artikel 118b, derde lid, opgelegde verplichting.
2. De boete bedraagt ten hoogste vijfhonderd gulden afhankelijk van het aantal malen dat in een periode die niet langer kan zijn dan vijf jaren dezelfde overtreding is begaan.
3. De Inspecteur legt de boete op bij beschikking, waartegen overeenkomstig artikel 128b bezwaar en beroep open staat.

Artikel 121c

De verplichtingen welke volgens deze afdeling bestaan jegens de ambtenaren, gelden mede jegens iedere door of vanwege de Minister aangewezen andere ambtenaren van de belastingdienst.

ELFDE AFDELING

Tarief

Artikel 122¹

1. Van alle goederen die ingevoerd worden, is invoerrecht verschuldigd door de aangever behalve in de gevallen waarin goederen met vrijstelling van invoerrechten kunnen worden ingevoerd.

¹ Zoals gewijzigd bij P.B. 1997/332

2. De verschuldigdheid bedoeld in het eerste lid ontstaat op het tijdstip van invoer.
3. Indien rechten waaraan goederen zijn onderworpen ten onrechte niet of tot een te laag bedrag zijn geheven, dan wel een in wettelijke regelingen op de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen voorziene creditering van een goederenrekening ten onrechte heeft plaatsgevonden, of teruggaaf ten onrechte is verleend, kan de inspecteur bij een met redenen omklede beschikking de grondslagen vaststellen waarnaar de berekening, de creditering of de teruggaaf had moeten plaatsvinden. Navordering kan achterwege blijven in gevallen waarin zulks een onbillijkheid van overwegende aard zou opleveren.
4. De inspecteur kan bij toepassing van het derde lid bij beschikking een administratieve boete vaststellen van ten hoogste viermaal het bedrag van de (meer) verschuldigde rechten.
5. Ingeval het bepaalde in het derde lid en het vierde lid toepassing vindt, dient het verschuldigde te worden voldaan uiterlijk 10 dagen nadat de beschikking van de Inspecteur is uitgereikt bij aangetekende brief of tegen gedagtekend ontvangstbewijs.
6. Ingeval blijkt, dat rechten waaraan goederen zijn onderworpen ten onrechte niet of niet volledig zijn geheven, dan wel een in wettelijke regelingen op de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen voorziene creditering van een goederenrekening ten onrechte heeft plaatsgevonden of teruggaaf geheel of gedeeltelijk ten onrechte is verleend, door toedoen van een ander dan de belastingschuldige, is die ander eveneens hoofdelijk tot betaling van die rechten gehouden.
7. Navordering kan geschieden binnen een termijn van vijf jaren na het tijdstip waarop de verschuldigdheid is ontstaan of creditering van de goederenrekening heeft plaatsgevonden of teruggaaf is verleend.

Artikel 122a

1. Van binnengebrachte goederen ten aanzien waarvan de voorgeschreven aangifte ten invoer is ontgaan, zijn de rechten aan welke de goederen bij invoer zijn onderworpen, verschuldigd door degene die de goederen heeft binnengebracht of doen binnenbrengen.
2. De verschuldigdheid ontstaat op het tijdstip waarop het binnenbrengen als bedoeld in het eerste lid plaatsvindt.
3. Indien het tijdstip waarop de verschuldigdheid is ontstaan niet nauwkeurig kan worden vastgesteld, worden de rechten berekend naar het tarief geldend op het vroegste tijdstip waarvan wordt vastgesteld dat de verschuldigdheid ontstond. Ingeval geen verificatie kan geschieden, vindt de berekening van rechten plaats overeenkomstig gegevens die op een andere wijze, zonodig bij wijze van schatting, worden vastgesteld.
4. Tot betaling van de in het eerste lid bedoelde rechten zijn eveneens hoofdelijk gehouden zij die goederen gebruiken, bewaren, verbergen, lossen, laden, vervoeren, in enig gebouw, erf of besloten terrein inslaan, voor handen hebben of daaruit uitslaan, kopen, verkopen, te koop aanbieden, te leveren of als geschenk aannemen, terwijl zij redelijkerwijs kunnen weten of vermoeden dat daarvan de rechten niet zijn

voldaan, noch de heffing daarvan overeenkomstig wettelijke bepalingen is verzekerd.

Artikel 122b

1. Van goederen, ingevoerd dan wel uitgeslagen met vrijstelling van rechten, welke zijn gebruikt op een wijze of voor doeleinden waarvoor de vrijstelling niet geldt, zijn, de rechten tot het bedrag aan rechten van welke de goederen zijn vrijgesteld, verschuldigd door de vrijstelling genietende.
2. De verschuldigdheid ontstaat op het tijdstip waarop de in het eerste lid genoemde omstandigheid zich voordoet. De rechten worden berekend naar het tarief of de douanewaarde geldend op het tijdstip waarop de goederen met vrijstelling zijn ingevoerd dan wel uitgeslagen.
3. Tot betaling van de rechten verschuldigd ingevolge het eerste lid, zijn eveneens hoofdelijk gehouden zij die de aldaar bedoelde goederen gebruiken, bewaren, verbergen, lossen, laden, vervoeren, in enig gebouw, erf of besloten terrein inslaan, voorhanden hebben of daaruit uitslaan, kopen, verkopen, te koop aanbieden te leveren of als geschenk aannemen, terwijl zij redelijkerwijs kunnen weten of vermoeden dat daarvan de rechten niet zijn voldaan, noch de heffing daarvan overeenkomstig wettelijke bepalingen is verzekerd.

Artikel 122c

1. Rechten, administratieve boetes, kosten, zomede de terzake verschuldigde interest kunnen worden verhaald op de goederen waarop de rechten, administratieve boetes, kosten of interest betrekking hebben, onverschillig wie de rechthebbenden op de goederen zijn, voor zover met die goederen in strijd met wettelijke regelingen op de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen is gehandeld.
2. Het recht van verhaal, als bedoeld in het eerste lid, heeft mede betrekking op de goederen welke tot verpakking of berging van de aldaar vermelde goederen dienen.
3. Ieder die goederen als bedoeld in het eerste lid onder zich heeft, geeft de goederen aan de Landsontvanger op diens vordering af.

Artikel 122d

Rechten, administratieve boetes, kosten en interest zijn van de schuldenaar terstond invorderbaar indien:

- a. de schuldenaar in staat van faillissement is verklaard;
- b. er gegronde vrees bestaat dat goederen van de schuldenaar zullen worden verduisterd;
- c. de schuldenaar naar het buitenland wil vertrekken, dan wel zijn plaats van vestiging wil overbrengen naar het buitenland, tenzij hij aannemelijk maakt dat de rechten, kosten en interest kunnen worden verhaald;
- d. de schuldenaar in het buitenland woont of gevestigd is dan wel in het buitenland geen vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft en er gegronde vrees bestaat dat de rechten, kosten en interest niet kunnen worden verhaald;
- e. op goederen waarop, door de schuldenaar verschuldigde rechten, kosten en interest kunnen worden verhaald, beslag is gelegd voor door hem verschuldigde rechten,

- kosten en interest, dan wel voor door hem verschuldigde andere belastingen welke ten bate van 's Lands kas worden geheven;
- f. goederen van de schuldenaar worden verkocht ten gevolge van een beslaglegging namens derden;
 - g. een vordering wordt gedaan als bedoeld in artikel 10 van de Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943 (P.B. 1942, no. 248).

Artikel 122e

1. De Landsontvanger is belast met de invordering van rechten, administratieve boetes, interest en kosten.
2. De Landsontvanger verleent voor elke betaling, die te diens kantore dient te geschieden, kwijting.
3. Naast de bevoegdheden die de Landsontvanger heeft ingevolge deze verordening, beschikt hij ook over de bevoegdheden die een schuldeiser heeft op grond van enige andere wettelijke bepaling.
4. In alle rechtsgedingen voortvloeiende uit de uitoefening van zijn taak, treedt de Landsontvanger als zodanig in rechte op.
5. De Minister van Financiën is bevoegd bepalingen vast te stellen krachtens welke door hem aangewezen betalingen aan een andere ambtenaar dan een Landsontvanger of elders ten ontvangkantore zullen of kunnen geschieden.

Artikel 122f

1. De Landsontvanger kan op een daartoe strekkend verzoek onder door hem te stellen voorwaarden aan een schuldenaar voor een bepaalde tijd, bij een met redenen omklede beslissing, hetzij uitstel van betaling hetzij gemakkelijker betalingsvoorwaarden verlenen. Op een verzoek om uitstel van betaling wordt zo spoedig mogelijk beslist. Gedurende het uitstel vangt de invordering door middel van dwangschriften niet aan, dan wel wordt deze geschorst.
2. Indien de Landsontvanger uitstel heeft verleend, is door de schuldenaar interest verschuldigd. Het percentage van de interest is gelijk aan dat van de wettelijke interesten. De termijn waarover de interest wordt berekend loopt vanaf de dag waarop de betalingsverplichting is ontstaan.
3. Het uitstel bedoeld in het eerste lid, kan tussentijds schriftelijk worden beëindigd.
4. Uitstel van betaling of gemakkelijker betalingsvoorwaarden, doet niets af aan het bepaalde in artikel 122h.

Artikel 122g

1. De toerekening der betalingen geschiedt achtereenvolgens aan:
 - 1°. de kosten;
 - 2°. de interest;
 - 3°. de verschuldigde rechten en/of accijnzen;
 - 4°. de administratieve boetes.

2. Bij betaling van krediettermijnen van invoerrechten of accijnzen geschiedt de toerekening op de oudste van de vervallen termijnen.

Artikel 122h

1. Indien de schuldenaar door hem verschuldigde rechten, administratieve boetes, interest en/of kosten niet binnen de gestelde termijn betaalt, maant de Landsontvanger hem schriftelijk aan om alsnog binnen een maand na de dagtekening van de aanmaning te betalen, onder kennisgeving dat de schuldenaar anders door de middelen bij de wet bepaald tot betaling zal worden gedwongen. De aanmaning kan betrekking hebben op verschillende in te vorderen belastingschulden.
2. Voor het verzenden van de aanmaning, brengt de Landsontvanger de nalatige ten behoeve van 's Lands kas aanmaningskosten in rekening. De aanmaningskosten worden bij ministeriële beschikking vastgesteld.
3. Tegen het in rekening brengen van aanmaningskosten kan de schuldenaar binnen één maand na de dagtekening van de aanmaning een bezwaarschrift indienen bij de Landsontvanger, die daarop beslist.
4. Indien de schuldenaar na de aanmaning in gebreke blijft, kan de invordering van de rechten, administratieve boetes, interest en kosten geschieden door middel van dwangsschriften overeenkomstig de regels van de landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften, alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen (P.B. 1942 no.246).

Artikel 122i

1. Het recht tot invordering door middel van dwangsschriften verjaart door verloop van vijf jaren sedert de dag van de opeisbaarheid van rechten, administratieve boetes, interest en kosten dan wel, indien zulks tot een later tijdstip leidt, vijf jaren na de aanvang van de dag volgende op die waarop de laatste akte van vervolging ter zake van die rechten, administratieve boetes, interest en kosten is betekend.
2. De verjaringstermijn wordt verlengd met de tijd gedurende welke na aanvang van die termijn:
 - a. de schuldenaar uitstel van betaling heeft;
 - b. de invordering door middel van dwangsschriften is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt;
 - c. de schuldenaar surséance van betaling heeft;
 - d. de schuldenaar in staat van faillissement verkeert.
3. Voor de verjaring telt niet mee de tijd, gedurende welke de schuldenaar zich metterwoon buiten de Nederlandse Antillen bevindt.

Artikel 122j

1. Al degenen, die gelden aan schuldenaren toekomende, onder zich hebben alsmede allen, die schuldenaar zijn van opeisbare vorderingen van deze, zijn verplicht op schriftelijke vordering van de Landsontvanger, voorzover de gelden onder hen

berustende of door hen verschuldigd strekken voor rekening van de belastingschuldige, de door dezen verschuldigde sommen te betalen zonder daartoe een rangregeling, verificatie of rechterlijk bevel af te wachten, tenzij onder hen beslag is gelegd of verzet is gedaan terzake van vorderingen waaraan voorrang boven de vorderingen van 's Lands kas is toegekend. De Landsontvanger deelt de schuldenaar schriftelijk mee dat hij een vordering heeft gedaan. Voldoening aan de vordering geldt als betaling aan de belastingschuldige. Zij zijn zelfs bevoegd de betaling uit eigen beweging te doen, voordat zij tot afgifte der gelden of tot voldoening van het door hen verschuldigde overgaan.

2. Het bepaalde in het eerste lid is voorts van toepassing op werkgevers die loon verschuldigd zijn aan een belastingschuldige, onder de beperking in artikel 1614g van het Burgerlijk Wetboek van de Nederlandse Antillen. Zolang het in de vordering genoemd bedrag niet ten volle is gekweten zullen de werkgevers met de betaling moeten doorgaan naar gelang zij loon verschuldigd worden.
3. De Landsontvanger vervolgt degene die in gebreke blijft aan de vordering te voldoen bij executoriaal beslag volgens de regels van het tweede boek, tweede titel, tweede afdeling, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van de Nederlandse Antillen. De kosten van vervolging komen voor rekening van degene die in gebreke blijft zonder dat hij deze kan verhalen op de schuldenaar.

Artikel 122k

De verplichting tot betaling der rechten, administratieve boetes, interest en kosten wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaarschrift, door verkrijging van surseance van betaling voor zover volgens het Faillissementsbesluit 1931 de surséance ten aanzien van de verplichting tot betaling niet werkt, door het voorbehouden recht van beraad of door aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving.

Artikel 122l

1. 's Lands kas heeft wat rechten, verhogingen, interest en kosten aangaat het recht van voorrang op al de roerende en onroerende goederen van de belastingschuldige.
2. Het recht van voorrang geldt boven alle andere schulden, met uitzondering van de bevoorrechte schulden in de artikelen 1165, onder. ten 1°, en 1175, onder ten 1°, van het Burgerlijk Wetboek van de Nederlandse Antillen, opgenoemd en van door hypotheek gedekte schulden.

Artikel 122m

Voor de toepassing van de bepalingen in deze Verordening omtrent de invordering en de voorrang, wordt onder kosten mede begrepen de kosten van vervolging van de nalatige schuldenaar.

Artikel 122n

1. Hoofdelijk aansprakelijk voor rechten, administratieve boetes, interest en kosten, verschuldigd door een rechtspersoon of een niet rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap of vereniging zijn ieder der bestuurders en beherende vennoten, zomede de vertegenwoordigers binnen de Nederlandse Antillen. Bij ontbinding of vereffening zijn bovendien de met de vereffening belaste personen en hun vertegenwoordigers binnen de Nederlandse Antillen hoofdelijk daar voor aansprakelijk.
2. Voor de toepassing van dit artikel wordt ingeval een lichaam als bedoeld in het eerste lid, zelf bestuurder is, wordt onder bestuurder mede verstaan ieder van de bestuurders van laatstbedoeld lichaam.
3. Onder bestuurders, beherende vennoten, vereffenaars en vertegenwoordigers zijn begrepen allen, die bij of na het ontstaan van de verschuldigdheid bestuurders, beherende vennoten, vereffenaars en vertegenwoordigers waren, ook voorzover zij zijn af- of uitgetreden, rekening hebben gedaan of decharge hebben bekomen.

Artikel 122o

De Landsontvanger is ten aanzien van de belastingschuldige, bevoegd, aan hem uit te betalen en van hem te innen bedragen ter zake van rechten, met elkaar te verrekenen.

Artikel 123

1. Het invoerrecht moet betaald worden bij de aangifte ten invoer, zoals het door de Inspecteur is berekend.
2. De Directeur van het Departement van Financiën kan de ontvanger machtigen uitstel van betaling te verlenen aan in de Nederlandse Antillen gevestigde kooplieden, wanneer het invoerrecht meer dan vijftig gulden bedraagt.
3. In de gevallen bedoeld in het tweede lid moet binnen acht dagen na afloop van elke kalendermaand, het over die maand verschuldigde invoerrecht door betaling worden aangezuiverd.
4. Betalingen buiten de kantooruren of aan onbevoegde personen gedaan, komen niet in aanmerking evenmin als de beweerde vernietiging of het in het ongereede geraken van bewijzen van betalingen.
5. (Vervallen bij P.B. 2002/109 m.i.v. 1/1/03).

Artikel 124

(Vervallen bij P.B. 1971/15)

Artt. 125 t/m 127a

(Vervallen bij P.B. 2002/109 m.i.v. 1/1/03)

Artikel 128

(Vervallen bij P.B. 2002/109 deels m.i.v. 1/1/03 en deels m.i.v. 1/1/04)

Artikel 128a

(Vervallen bij P.B. 2002/109 m.i.v. 1/1/03)

Artikel 128b¹

1. Degene, die bezwaar heeft tegen:
 - a. de toepassing van het tarief van invoerrechten op door hem ten invoer aangegeven goederen,
 - b. de berekening van accijnzen of bijzondere invoerrechten, of
 - c. een beschikking te zijnen ingevolge deze verordening of de Landsverordening tarief van invoerrechten, kan binnen zes weken na verzending van de beschikking, een bezwaarschrift indienen bij de douaneautoriteiten.
2. Met een beschikking wordt gelijkgesteld de weigering een beschikking te geven.
3. Alvorens een beslissing te nemen op het bezwaarschrift stellen de douaneautoriteiten de belanghebbende in de gelegenheid zijn bezwaarschrift mondeling toe te lichten.
4. De douaneautoriteiten brengen de beslissing op het bezwaarschrift in afschrift ter kennis van de belanghebbende bij aangetekende brief of tegen gedagtekend ontvangstbewijs. De beslissing is met redenen omkleed.
5. Tegen de beslissing van de douaneautoriteiten staat binnen zes weken na bekendmaking aan de belanghebbende, beroep open bij de Raad van Beroep voor belastingzaken. De Raad van Beroep beslist in hoogste instantie.
6. De douaneautoriteiten zijn belast met de uitvoering van de beslissing van de Raad van Beroep.

Artikel 128c

(Vervallen bij P.B. 2002/109 m.i.v. 1/1/03)

HOOFDSTUK III

Binnenlands Vervoer en Vervoer over Zee

EERSTE AFDELING

Algemene bepalingen

Artikel 129

1. De bepalingen van de tweede afdeling van dit hoofdstuk zijn alleen toepasselijk op accijnsvrije goederen.
2. Voor het binnenlands vervoer van accijnsgoederen gelden de bijzondere deswege bestaande bepalingen.

Artikel 130

¹ Zoals gewijzigd bij PB 2002-109

1. Het binnenlandse vervoer is vrij, behalve dat op het terrein, aangewezen bij artikel 103 (verder genoemd onvrij terrein).
2. Voor het vervoer buiten het onvrije terrein worden generlei documenten gevorderd.

Artikel 131

Het vervoer op het onvrije terrein naar de plaatsen in artikel 103 genoemd, is verboden met uitzondering van:

- a. goederen, vrij van invoerrecht;
- b. goederen, waarvan de invoerrechten voor de vervoerd wordende partij niet meer dan f. 10.-- zouden bedragen;
- c. kleine partijen levensmiddelen voor huiselijk gebruik en dagelijkse behoefte;
- d. producten van de binnenlandse landbouw, tuinbouw, oofteelt en binnenlandse vee, paarden en ezels;
- e. in het binnenland gewonnen zout;
- f. in het binnenland gewonnen delfstoffen en door natuurvorming in of boven de grond aanwezige meststoffen.
- g. fabrikanten van de in het binnenland gevestigde fabrieken, onder de voorwaarden voor elk bijzonder geval door de Inspecteur te stellen;
- h. goederen in geval van verhuizing onder dezelfde beperking als in sub g gemeld;
- i. strandgoederen, onder gelijke beperking als in sub g gemeld.

Artikel 132

Geen vervoerbiljet wordt afgegeven wanneer niet blijkt van het wettig aanwezig zijn der goederen in het binnenland.

Artikel 133

Voor het vervoer op het onvrije terrein, uit de plaatsen, in artikel 103 genoemd, gelden de bepalingen der tweede afdeling en voor het vervoer over zee die der derde afdeling van dit hoofdstuk.

Artikel 134

De in de tweede en derde afdelingen van dit hoofdstuk voorgeschreven documenten tot vervoer hebben geen kracht tussen 8 uur des namiddags en 6 uur des voormiddags, noch op zaterdagen, zondagen en krachtens de Arbeidsregeling 1952 met de zondag gelijkgestelde dagen, tenzij door de Inspecteur, in bijzondere gevallen, anders wordt beslist.

TWEEDE AFDELING Binnenlands Vervoer

Artikel 135

Het vervoer moet geschieden met vervoerbiljet na aangifte ten kantore van:

- a. de naam, het beroep en de woonplaats des afzenders en de aanduiding van het perceel, waaruit de afzending zal plaats hebben;
- b. de naam en het beroep van hem, voor wie de goederen bestemd zijn, en de plaats van bestemming;
- c. ten aanzien der goederen, de bijzonderheden, bedoeld bij artikel 54, letters c-f;
- d. de naam des vervoerders en de omschrijving van het middel van vervoer.

Artikel 136

1. In de vervoerbiljetten zal, behalve het in artikel 135 vermelde, worden uitgedrukt:
 - a. de te volgen weg;
 - b. de tijd voor het vervoer toegestaan en wanneer die ingaat;
 - c. ter beoordeling van de ambtenaar, die het vervoerbiljet afgeeft, de posten waar het vervoerbiljet ter aftekening moet worden aangeboden.
2. Het vervoerbiljet moet worden afgetekend bij de afzending en desnoods ter plaatse van bestemming.

Artikel 137

Geen vervoerbiljet wordt vereist voor het vervoer van de goederen genoemd in artikel 131 letters a-h; in de gevallen van letter g en h, onder de daargenoemde beperking.

Artikel 138

Vervoerbiljetten, die niet voldoen aan de bepalingen van dit hoofdstuk, niet met de goederen of de tijd of de plaats en de wijze van vervoer overeenstemmen, of niet zijn afgetekend, waar zulks is voorgeschreven, zijn krachteloos en wordt het vervoer geacht zonder vervoerbiljet plaats te hebben.

DERDE AFDELING

Vervoer over zee

Artikel 139

1. Het vervoer onder de bepalingen dezer afdeling kan slechts betreffen goederen uit het vrije verkeer.
2. Uitvoer van goederen niet uit het vrije verkeer van en naar één van de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen, geschiedt in het eilandgebied van uitvoer, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk IV.
3. In beide gevallen geschiedt de invoer overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk II.

Artikel 140

Vervoer tussen de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen onderling geschiedt, na aangifte ten kantore van het sub letter a. tot en met d. vermelde, op vervoerbiljet, vermeldende:

- a. de naam en de woonplaats van de schipper;
- b. de naam van het schip;
- c. de plaats van bestemming;
- d. ten aanzien der goederen de bijzonderheden, bedoeld bij artikel 54, letters c-f;
- e. de tijd, binnen welke het vervoer tot de bestemming zal geschieden, en wanneer die ingaat.

Artikel 141

1. De schepen, laadruimen of goederen moeten zo goed mogelijk door de ambtenaren worden verzegeld of geplombeerd.
2. Is de verzegeling of plombering bij aankomst ter bestemmingsplaats niet ongeschonden, dan wordt de binnenlandse herkomst der goederen niet erkend; hetzelfde geldt voorzover de goederen niet overeenstemmen met het vervoerbiljet.

Artikel 142

1. Bij het vertrek en bij de aankomst ter bestemmingsplaats worden de documenten door de ambtenaren, na vergelijking met de goederen, afgetekend en ter laatstgemelde plaats door hen ingetrokken.
2. Door de afgetekende documenten wordt de akte van inklaring, voor zoveel de in deze afdeling bedoelde goederen betreft, aangezuiverd.

Artikel 143

De bepalingen van deze afdeling zijn mede toepasselijk op het vervoer over zee, uit een der plaatsen in artikel 11 genoemd, naar een andere plaats van hetzelfde eilandgebied of omgekeerd, zonder dat enig ander gebied wordt aangedaan en zonder dat gemeenschap plaats heeft met vaartuigen van het buitenland komende of daarheen gaande, behoudens dat voor het uitoefenen van deze kustvaart, de schippers moeten zijn voorzien van een schriftelijke vergunning daartoe van de Inspecteur.

HOOFDSTUK IV

Doorvoer

EERSTE AFDELING

Algemene bepalingen

Artikel 144

Onder doorvoer wordt verstaan aanbrenging van goederen in een van de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen, gevolgd door uitvoer naar het buitenland, zonder dat zij ten invoer zijn aangegeven.

Artikel 145

De doorvoer is vrij van rechten.

Artikel 146

1. De doorvoer mag slechts geschieden van goederen, waarvan de invoer niet is verboden en langs de plaatsen in artikel 11 genoemd, behoudens bij algemene verordeningen, onder daarbij gestelde voorwaarden, bepaalde uitzonderingen.
2. De doorvoer met vaartuigen, luchtvaartuigen daaronder begrepen, die niet volgens een geregeld vaarplan een dienst onderhouden tussen het binnenland en de plaats van bestemming der goederen, is onderworpen aan een vergunning te verlenen door de Inspecteur. Door de Inspecteur zal worden beoordeeld of een dienst wordt onderhouden volgens een geregeld vaarplan als bedoeld in de voorgaande zin.
3. Omtrent doorgevoerd wordende goederen is verder in het algemeen toepasselijk al hetgeen bij hoofdstuk II omtrent inklaring, aangifte, lossing, bewaking en verzegeling, verificatie, visitatie en verboden goederen, en bij hoofdstuk V omtrent uitvoer en uitklaring is vastgesteld, behoudens de bepalingen van dit hoofdstuk.

Artikel 147

1. De aangifte volgens artikel 54, moet luiden voor doorvoer.
2. De voor doorvoer aangegeven goederen zullen bij of dadelijk na de lossing en verificatie of visitatie worden verzegeld of geplombeerd, voorzover de aard het vereist en toelaat, of anders onder bewaking gesteld, in welk laatste geval de kosten berekend naar een tarief, bij landsbesluit houdende algemene maatregelen vast te stellen, komen ten laste van de belanghebbenden.¹
3. Wanneer goederen worden doorgevoerd met hetzelfde schip waarmede ze zijn aangebracht, behoeven zij niet te worden gelost, dan wanneer en voorzover de Inspecteur bij vermoeden van fraude de lossing voor de visitatie nodig mocht achten.

Artikel 148

1. Na aangifte wordt een transitopaspoort afgegeven, waarin de tijd wordt uitgedrukt, binnen welke de uitvoer moet plaats hebben.
2. De doorvoer moet geschieden zonder opslag bij of vanwege de belanghebbenden en zonder verwerking der goederen, bij gebreke waarvan de goederen worden beschouwd als ingevoerd.
3. Echter mogen goederen, die blijkens doorvoerlijsten of andere documenten binnen een bepaalde tijd moeten worden uitgevoerd, met vergunning van de Inspecteur, in afwachting van de inlading tijdelijk worden opgeslagen in door de belanghebbende te verschaffen, door de Inspecteur goed te keuren bergplaatsen, onder wederzijdse sluiting vanwege de Inspecteur en de belanghebbende; de goederen mogen niet in dezelfde bergplaatsen, als bij artikel 45 bedoeld, worden opgeslagen, tenzij ten genoegen van de Inspecteur een voldoende afscheiding worde gemaakt. In bijzondere gevallen kan de termijn tot uitvoer op het document door de Inspecteur worden verlengd. Zijn de goederen niet binnen de bepaalde tijd uitgevoerd, dan

¹ Zie artikel 3 van het Besluit 1908 (P.B. 1945/143). Hierna opgenomen.

verliest het document zijn kracht en worden, ingeval van opslag met doorvoerlijst, de goederen behandeld overeenkomstig artikel 96.

4. Bij het uitvoeren der goederen zal derzelve identiteit worden nagegaan en het transitopaspoort na aftekening door de ambtenaren worden ingetrokken.
5. De aftekening moet de verklaring behelzen, dat de goederen conform en de plomps of zegels ongeschonden zijn bevonden.

Artikel 149

Accijnsgoederen moeten, wanneer ze doorgevoerd worden, geladen zijn in de gewone laadruimen, tenzij uit een verklaring, door de ambtenaren op de documenten te stellen blijkt, dat die goederen met hun voorkennis zijn geladen in een ander met name aangewezen gedeelte van het schip.

Artikel 150

De belanghebbende bij de goederen kan binnen de tijd, in het transitopaspoort gesteld, van de doorvoer afzien en het paspoort ten kantore terugbezorgen, mits tegelijkertijd een aangifte ten invoer worde gedaan, waarop, in het geval dat de goederen naar de waarde zijn belast, de bepalingen van de vijfde afdeling van hoofdstuk II toepasselijk zijn.

TWEEDE AFDELING

Uitvoer met doorvoerlijsten

Artikel 151

Voor goederen, volgens de derde afdeling van hoofdstuk II ingeklaard, kunnen vóór de lossing of na tijdelijke opslag overeenkomstig de vierde afdeling van dat hoofdstuk, doorvoerlijsten tot uitvoer naar buitenslands worden ingeleverd, met inachtneming van de bepalingen der volgende artikelen.

Artikel 152

1. De doorvoerlijsten moeten aanwijzen het land waarheen de goederen worden uitgevoerd, de vervoerder, de naam van het schip en dezelfde omschrijving als in de vrachtlijsten.
2. De doorvoerlijsten worden opgemaakt door de beheerders der goederen.
3. In de doorvoerlijsten moeten echter steeds de soort der goederen en de hoeveelheid volgens de artikelen 32 en 34 worden opgegeven.
4. Alleen de Nederlandse taal mag worden gebezigd.

Artikel 153

1. De doorvoerlijsten worden in duplo ingeleverd bij de Inspecteur ter plaatse van verzending, die daarvan aantekening houdt in een register en de lijsten waarmerkt.

2. Een exemplaar der lijsten wordt aan de belanghebbende uitgereikt tot begeleiding der goederen, nadat de Inspecteur daarop heeft vermeld de tijd, binnen welke de uitvoer moet plaats hebben.
3. Dit laatste exemplaar wordt bij de inlading of ingeval van doorvoer met hetzelfde schip, waarmede de goederen zijn aangebracht, bij het vertrek van het schip, afgetekend door de ambtenaren, belast met de visitatie, onder vermelding der toegepaste maatregelen van plombering, verzegeling of bewaking en bij het vertrek door hen ingetrokken.

Artikel 154

1. Degenen, die doorvoerlijsten hebben ingeleverd moeten die lijsten binnen de volgens artikel 153 bepaalde tijd aanzuiveren door uitvoer van de goederen met inachtneming van de bepaling der vorige artikelen.
2. De artikelen 43 en 50 zijn op doorvoerlijsten van toepassing.

Artikel 155

Het bepaalde bij artikel 150 is hier niet toepasselijk, doch de Inspecteur kan in bijzondere gevallen toestaan, dat doorvoerlijsten worden aangezuiverd door lossing der goederen met documenten verkregen na aangifte volgens de vijfde afdeling van hoofdstuk II.

DERDE AFDELING **Rechtstreekse doorvoer**

Artikel 156

Onder rechtstreekse doorvoer wordt verstaan doorvoer van goederen zonder overlading, alsmede doorvoer, waarbij de inkomende goederen zonder tussenvervoer worden overgeladen in het schip, waarmede zij naar buitenslands zullen worden gebracht.

Artikel 157

1. De voorschriften van de derde afdeling van het tweede hoofdstuk omtrent de inkleding van de daarbij bedoelde goederen, zijn van toepassing voor de inkleding van goederen, bestemd ten doorvoer op de voet van deze afdeling, behoudens hetgeen hierna is bepaald.
2. Op de schepen wordt door de ambtenaren zo mogelijk plombering of verzegeling, en anders bewaking toegepast; in het laatste geval komen de kosten, berekend naar een door bij landsbesluit houdende algemene maatregelen vast te stellen tarief, ten laste van de schipper.

Artikel 158.

Indien in het schip, behalve de ten doorvoer bestemde goederen, ook andere goederen geladen zijn, worden voor ieder der twee categorieën van goederen, afzonderlijke vrachlijsten en afzonderlijke akten van inklaring ingeleverd.

Artikel 159

1. De ten doorvoer bestemde goederen mogen in geen geval als onbekend, onder de algemene benaming van koopmanschappen of zonder opgaaf van hoeveelheid in de vrachtlijsten vermeld worden.
2. Aan stoomvaartondernemingen, in welker vaarplan een van de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen is opgenomen en geregeld wordt aangedaan, kan door de Inspecteur een doorlopende vergunning worden verleend om de voor doorvoer zonder overlading bestemde goederen op de vrachtlijsten slechts te omschrijven op de wijze als bij artikel 41, eerste lid, bepaald.
3. In deze gevallen zal steeds bewaking op kosten der belanghebbenden worden toegepast en zullen de schippers gehouden zijn, zo dikwijls zulks door of namens de Inspecteur wordt verlangd, de ladingspapieren te vertonen.

Artikel 160

1. De goederen worden niet uit de schepen gelost, dan voor zover dit door de Inspecteur voor de visitatie gevorderd wordt of nodig is voor de bij artikel 156 bedoelde overlading. Deze overlading geschiedt in tegenwoordigheid der ambtenaren.
2. De doorvoer moet zoveel mogelijk zonder oponthoud plaats hebben. De tijd voor de uitvoer en de plaats der overlading worden op de akte der inklaring vermeld door de Inspecteur.

Artikel 161

1. De invoerders moeten de akten van inklaring en de vrachtlijsten binnen de voor het vervoer bepaalde tijd aanzuiveren door uitvoer der goederen met inachtneming van het bepaalde bij de voorgaande artikelen en zonder van de doorvoer te mogen afzien op de voet van artikel 150.
2. Ten bewijze hiervan wordt het duplicaat der akte van inklaring bij de uitvoer der goederen aan de ambtenaren ter afrekening aangeboden en door deze met de vrachtlijsten ingetrokken.

Artikel 162

1. De Inspecteur kan toestaan dat de akte van inklaring tot doorvoer wordt veranderd in een akte van inklaring tot invoer, mits in het geval van artikel 159, tweede lid, de vrachtlijsten vooraf worden aangevuld met de opgaven, volgens artikel 157, eerste lid, vereist.
2. In het geval van artikel 159, tweede lid, kan de Inspecteur ook toestaan dat voor enkele colli de akte van inklaring wordt aangezuiverd door lossing volgens de tweede afdeling van hoofdstuk II.

HOOFDSTUK V

Uitvoer en uitklaring

EERSTE AFDELING

Uitvoer

Artikel 163

De inlading en uitvoer van goederen mag slechts geschieden ter plaatsen in artikel 24 genoemd, behoudens de vergunning en met dezelfde uitzondering als bij dat artikel bepaald.

Artikel 164

Het verbod van uitvoer van bepaalde goederen wordt beheerst door de bijzondere wettelijke regelingen daaromtrent.

Artikel 165

Behoudens de bijzondere bepalingen omtrent de uitvoer van delfstoffen en door natuurvorming in of boven de grond aanwezige meststoffen, alsmede de bijzondere wettelijke regelingen omtrent sommige andere goederen, is de uitvoer vrij van rechten.

Artikel 166

Voor uitgevoerd wordende goederen, die vrij van uitvoerrecht zijn, moet vóór de inlading een door de belanghebbende ondertekende aangifte ten kantore worden ingeleverd, vermeldende:

- a. de naam van het schip;
- b. de hoeveelheid en soort der goederen volgens de algemene handelsbenaming;
- c. de waarde der goederen.

Artikel 167

Bij de uitvoer van accijnsgoederen gelden, behoudens artikelen 163 en 165, de bijzondere wettelijke regelingen daaromtrent.

TWEEDE AFDELING

Uitklaring

Artikel 168

Geen schip, behalve die, welke krachtens artikel 17 of 18 van inklaring zijn vrijgesteld, mag van een der eilanden van de Nederlandse Antillen vertrekken zonder, na zo nodig gevisiteerd te zijn, op verzoek van de schipper door de Inspecteur te zijn uitgeklaard.

Artikel 169

1. Wanneer aan alle bepalingen dezer verordening en van die op de uitvoerrechten, accijnzen, loodsgelden en zeebrieven alsmede aan die der uitvoeringsvoorschriften dezer verordeningen is voldaan, en zo nodig de visitatie heeft plaats gehad, zal de Inspecteur op het verzoek het schip uitklaren, en zo spoedig mogelijk een vertrekpas afgeven.
2. De vertrekpas wordt door de gezagvoerder van het schip vóór het vertrek afgegeven aan een ambtenaar of aan de politie, die het stuk zo spoedig mogelijk ten kantore van de Inspecteur bezorgt.
3. Indien aan de schipper op zijn verzoek een duplicaatvertrekpas is uitgereikt, zal hij een exemplaar behouden.
4. Indien een schip niet aan uitklaring is onderworpen, wordt aan de schipper, op zijn verzoek, door de Inspecteur een verklaring uitgereikt, gelijk luidende als een duplicaatvertrekpas.

Artikel 170

Wanneer de uitklaring van een schip buiten de kantooruren, of op krachtens de Arbeidsregeling 1952 met de zondag gelijkgestelde dagen wordt verlangd, zal aan dat verzoek worden voldaan.

Artikel 171

Schippers, die na gedane visitatie en uitklaring enige goederen innemen zullen daarvan opnieuw aangifte moeten doen, waarop nadere uitklaring, zo nodig na visitatie, moet geschieden.

Artikel 172

De loodsen zullen geen schip mogen buiten brengen zonder zich de vertrekpas te hebben doen vertonen.

HOOFDSTUK VI

In-, uit- en doorvoer van postpakketten

Artikel 173

Omtrent de voorwerpen der pakketpost, die door de postrij in-, uit-, of doorgevoerd worden en die in de volgende artikelen onder de naam „pakketten” worden aangeduid, gelden de regelen bij deze verordening vastgesteld, behoudens de bepalingen der volgende artikelen.

Artikel 174

In-, uit- en doorvoer van pakketten geschiedt ter plaats in artikel 11 vermeld.

Artikel 175

1. Bij de toepassing van de regelen, bij hoofdstuk II en hoofdstuk IV, derde afdeling, gesteld omtrent de invoer met vrachtlijsten en de rechtstreekse doorvoer, worden de vrachtlijsten voor de pakketten vervangen door douaneverklaringen, die volgens de voorschriften van de posterij de pakketten moeten vergezellen.
2. Deze verklaringen mogen in elke taal zijn opgemaakt, mits het de taal zij van het land, waar het pakket is afgezonden.

Artikel 176

1. Tot de in-, uit- en doorvoer van pakketten wordt slechts één exemplaar der douaneverklaringen gevorderd.
2. De exemplaren, die tot dezelfde akte van inkling betrekking hebben, worden vóór de inlevering van een doorlopend volgnummer voorzien en gehecht aan het duplicaat der akte van inkling.

Artikel 177

In het geval van tijdelijke opslag van pakketten geschiedt deze in een bergplaats der posterij. Opslag in een bergplaats van de posterij, in afwachting van de uitvoer, wordt voor de toepassing van artikel 156 niet beschouwd als tussenvervoer.

Artikel 178

De inschrijving van meer bevonden goederen, bedoeld bij artikel 50, derde lid, geschiedt voor de pakketten op het duplicaat der akte van inkling.

Artikel 179

1. De aangifte, bedoeld bij artikel 54, wordt voor de pakketten in dubbel ingeleverd, met uitzondering van die voor goederen, vrij van invoerrecht en accijns, die in enkelvoud geschiedt.
2. De ambtenaar geeft een exemplaar aan de ambtenaar der posterij terug, na daarop een ondertekende opgave van het bedrag der verschuldigde belasting gesteld te hebben.
3. Dit exemplaar der aangifte vervangt de quitantie van betaald invoerrecht en de accijnsquitantie.

Artikel 180

1. Wanneer de douaneverklaring ten opzicht van de soort of van de hoeveelheid der goederen niet alle gegevens bevat voor het opmaken der aangifte, bedoeld bij het vorige artikel, zijn de ambtenaren der posterijen, belast met het beheer der pakketten, bevoegd om deze zonder bijzondere vergunning, doch in tegenwoordigheid van een ambtenaar te openen.
2. Wanneer niet dezelfde tijd aangifte, visitatie en verificatie geschieden, worden de pakketten terstond na het onderzoek weder gesloten.
3. Het bedrag der invoerrechten en accijnzen, verschuldigd wegens pakketten, wordt niet telkens bij iedere aangifte, maar op bepaalde tijden door de Administratie der Posterijen met de Administratie der Invoerrechten en accijnzen vereffend en aan haar betaald volgens regelen, door de Gouverneur vast te stellen.

Artikel 181

Het bedrag der invoerrechten en accijnzen, verschuldigd wegens pakketten, wordt door de Administratie der Posterijen in haar maandstaat verantwoord, overeenkomstig de voorschriften ter uitvoering van de Comptabiliteitslandsverordening.

Artikel 182

De Administratie der posterijen is ontheven van het stellen van zekerheid voor de betaling van hetgeen wegens het niet aanzuiveren van de akten van inklaring of andere documenten voor de pakketten verschuldigd kan worden.

Artikel 183

Bij uitvoer van pakketten wordt de aangifte, bedoeld bij artikel 166, niet gevorderd.

Artikel 184

1. Pakketten, die bij verzending uit het vrije verkeer van het een naar het andere eilandgebied vervoerd moeten worden, worden bij de verzending gepakt in kisten of manden, door de Administratie der Posterijen te verstrekken en door de ambtenaren te verzegelen.
2. De pakketten worden bij aankomst onder die verzegeling vrij ten invoer toegelaten.

HOOFDSTUK VII **Zekerheidstellingen**

Artikel 185

1. Voor het verkrijgen van documenten, die niet strekken tot quitantie voor invoerrecht of accijns of vervoer van goederen, waarvan de rechten zijn betaald, moeten de belanghebbenden desgevorderd ten genoegen van de Inspecteur zekerheid hebben gesteld voor het bedrag der rechten en accijnzen, dat verschuldigd kan worden.
2. Van de beslissing van de Inspecteur is hoger beroep toegelaten bij de Raad van Beroep voor belastingzaken¹.

Artikel 186

Zekerheidstelling voor de betaling van kosten kan gevorderd worden in alle gevallen, waarin volgens deze verordening of andere wettelijke regelingen op de in-, uit- en doorvoer deze ten laste van belanghebbenden komen.

Artikel 187

1. Alvorens te worden toegelaten tot tijdelijke opslag volgens hoofdstuk II inlevering van doorvoerlijsten of inklaring tot rechtstreekse doorvoer, moeten de belanghebbenden desgevorderd zekerheid hebben gesteld ten bedrage van f. 5,- voor ieder collo of iedere 100 kilogram gestorte goederen of losse voorwerpen, gedeelten van 100 K.G. voor 100 K.G. gerekend.
2. Komt dit bedrag de Inspecteur niet voldoende voor dan kan hij het bij benadering bepalen tot de som die aan invoerrecht en accijns bij aangifte tot invoer verschuldigd zou zijn.
3. De zekerheid wordt niet vereist:
 - a. wegens gestorte goederen en losse voorwerpen, waarvoor bij invoer tot verbruik geen belasting is verschuldigd, mits dit uit hunne omschrijving in de vrachtlijst blijke;
 - b. wegens lossing tot tijdelijke opslag in lokalen of op de terreinen van een gouvernementsentrepot, voor zover deze lossing in die lokalen of op die terreinen zelve plaats heeft. Is de opslag elders geseheid, dan wordt de zekerheid dadelijk na de opslag in gemelde lokalen of op gemelde terreinen opgeheven.
4. Van de beslissing van de Inspecteur is hoger beroep toegelaten bij de Raad van Beroep voor belastingzaken.

Artikel 188

¹ Zoals gewijzigd bij P.B. 2001/80

1. De Inspecteur kan vergunning verlenen dat een doorlopende zekerheid wordt gesteld ten belope van tienduizend gulden voor het eilandgebied Curacao en ten belope van een lagere som voor het eilandgebied Bonaire, om te dienen voor alle gevallen waarin met betrekking tot invoerrechten en accijnzen, volgens deze landsverordening of bijzondere wettelijke regelingen zekerheidstelling vereist wordt.
2. Aan ondernemers van een geregelde stoomvaartdienst kan worden vergund om slechts één voor alle kantoren geldende zekerheid te stellen tot een door gemelde ambtenaar te bepalen bedrag en ten genoegen van de Inspecteur.
3. Wordt dergelijke zekerheid gesteld door bij de Inspectie toegelaten expediteurs of cargadoors, dan kan zij met vergunning van de Inspecteur tevens dienen voor rechtstreekse doorvoer, mits dit in de akte van zekerheidstelling wordt uitgedrukt en de akte van inkларing door de expediteur of cargadoor medegetekend wordt.
4. De vergunningen kunnen te allen tijde door de Inspecteur worden ingetrokken.

Artikel 189

De bepalingen van dit hoofdstuk hebben geen betrekking op de zekerheid wegens crediet voor invoerrechten en of accijnzen, in welke vorm ook verleend.

Artikel 190

1. Zekerheid kan worden gesteld door:
 - a. storting van een bepaalde som gelds;
 - b. borgtocht;
 - c. pand;
 - d. hypotheek.
2. De kosten der zekerheidstelling komen ten laste van belanghebbenden.
3. De wijzen van zekerheidstelling sub c en d komen niet in aanmerking, wanneer de zekerheidstelling wordt gevorderd voor een op zichzelf staande handeling.

Artikel 191

1. Bij zekerheidstelling door storting van een bepaalde som gelds zal deze gestort worden ten kantore van de Ontvanger.
2. Bij een doorlopende zekerheidstelling op deze voet zal op verzoek des belanghebbenden de som in 's Lands kas kunnen worden gestort onder genot van een interest, bij landsbesluit houdende algemene maatregelen¹ te bepalen, doch die niet kan zijn beneden 2 noch boven 2.64 percent per jaar.
3. De interest gaat in met de dag na die der storting en wordt op 1 juni en 1 december aan de belanghebbende uitgekeerd.
4. De zekerheidstellingen in geld worden ingeschreven in een register; een bewijs dier inschrijving wordt aan de belanghebbende en aan de Inspecteur uitgereikt.

¹ Zie artikel 22 Besluit 1908 (P.B. 1945/143). Hierna opgenomen.

Artikel 192

1. Borgtocht ten belope van niet meer dan f 300,-- kan worden gesteld bij onderhandse akte in duplo.
2. Bij borgtocht boven f 300,-- moet een notariële akte worden opgemaakt, moet de borg gedomicilieerd zijn in het eilandgebied, waar de borgtocht wordt gesteld en geen ambt bekleden, waarvoor hij rekenplichtig is aan het Land, noch een beroep uitoefenen, waarvoor hij een openstaande rekening met het Land heeft.
3. Van het laatste kan door de Inspecteur ontheffing worden verleend, mits dezelfde personen niet wederkerig borgen voor elkander zijn.
4. Of iemand als borg zal worden aangenomen, staat uitsluitend ter beslissing van de Inspecteur.
5. Een borgtocht kan worden opgezegd, doch niet anders dan bij deurwaardersexploit en op geen kortere termijn dan een maand na de betekening.
6. Ingeval van overlijden eindigt de borgtocht op de dertigste dag, nadat de erfgenamen de Inspecteur van het overlijden hebben kennis gegeven.
7. Ingeval van overbrenging van het domicilie buiten de Nederlandse Antillen blijft de aansprakelijkheid van zodanige borg voortduren, totdat de borgtocht door de Inspecteur is opgezegd.

Artikel 193

1. In pandgeving kan geschieden van effecten of obligatiën aan toonder en koopmanschappen, alles ter beoordeling van de Inspecteur.
2. Het bij het vorig artikel bepaalde omtrent onderhandse of notariële akte is ook ten opzichte der akte van in pandgeving toepasselijk.
3. De in pand gegeven zaken worden in de akte nauwkeurig omschreven.
4. De in pand gegeven koopmanschappen zullen in een gouvernementsbergplaats worden geborgen, de effecten ter Inspectie bewaard.
5. De waarde der onderpanden wordt bepaald door een of meer deskundigen, door de Inspecteur aangewezen.
6. De waarde moet het beloop der zekerheid met 25% daarvan overtreffen. Bij waardevermindering, ter beoordeling van de Inspecteur kan aanvulling der zekerheid gevorderd worden.

Artikel 194

Bij zekerheidstelling door middel van hypotheek gelden de volgende regelen:

- a. de onroerende goederen moeten in de Nederlandse Antillen gelegen zijn;
- b. zij moeten vooraf worden geschat door deskundigen, door de Inspecteur aangewezen;
- c. de waarde moet het beloop der zekerheid met de helft daarvan te boven gaan;
- d. de goederen moeten onbezwaard zijn; behoudens uitzondering voor bijzondere gevallen, door de Inspecteur toe te staan; in dat geval geldt sub c voor de onbezwaarde waarde;

- e. de gebouwen moeten tegen brandschade verzekerd zijn, ten name van het Land;
- f. bij daling in waarde met 20 percent of meer, ter beoordeling van de Inspecteur, kan aanvulling der zekerheid gevorderd worden.

Artikel 195

1. Indien een vrachtlĳst met tijdelijke opslag, een akte van inkling tot rechtstreekse doorvoer, een doorvoerlijst, of enig afgegeven document, waarvoor zekerheidstelling is of kan worden gevorderd, niet of niet volledig gezuiverd en voorzien van de vereiste aftekening, dat aan de inhoud is voldaan, binnen de tijd van twee weken na de tijd, tot het gebruik van hetzelfde daarin bepaald, ten kantore van de inlevering of afgifte is teruggekomen, zal tot invordering van het bedrag, ten belope waarvan de zekerheid is gesteld of kan worden gevorderd, worden overgegeaan.
2. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen¹ kan ten aanzien van accijnsgoederen en sigaretten worden bepaald, dat, onverminderd de aftekening der documenten voor doorvoer, na tijdelijke opslag of na overlading in zeilschepen binnen een door de Inspecteur te bepalen tijd het bewijs moet worden overgelegd, dat de goederen hunne bestemming behoorlijk hebben bereikt; zullende alsdan verzuim van daaraan te voldoen hetzelfde gevolg hebben als bij het slot van het vorig lid bepaald.

HOOFDSTUK VIII

Entrepôts

Artikel 196

1. Entrepôts zijn oplagen van goederen in daartoe aangewezen bergplaatsen.
2. Het doel der entrepôts is om aan de eigenaren of geconsigneerden van inkomende, niet ten invoer verboden, goederen, de gelegenheid te geven, om de goederen tot verblijf in het binnenland of tot doorvoer, voorzoverre die niet verboden is, te bestemmen en aan te geven, tegen betaling in het eerste geval van de verschuldigde rechten.

Artikel 197

Van de gunst van gouvernementsentrepôts zijn uitgesloten zodanige goederen, ten aanzien waarvan dat wegens hunne omvang of aard door de Inspecteur bij voortdoring of tijdelijk wordt bepaald.

¹ Zie P.B. 1923-43, zoals gewijzigd bij P.B. 1923-52 en 1956-4. Hierna opgenomen.

Artikel 197A

1. Open entrepots zijn entrepots welke niet ambtelijk worden gesloten of bewaakt en welke bestemd zijn tot opslag voor onbepaalde tijd door de beheerder van het entrepôt van bij invoer al dan niet aan invoerrecht onderworpen accijnsvrije goederen van een of meer bepaalde daartoe door de Inspecteur aangewezen soorten, met uitzondering van bier, wijn en tabaksproducten.
2. Voor het oprichten van een open entrepôt is een schriftelijke vergunning van de Inspecteur vereist.
3. Voor goederen in open entrepôt opgeslagen wordt ten genoegen van de Inspecteur zekerheid gesteld voor de invoerrechten.
4. De opneming van goederen in een open entrepôt geschiedt zoveel malen als de Inspecteur dit nodig oordeelt, voor het afsluiten van de rekening als bedoeld in artikel 213.
5. De artikelen 210, 214 en 215 zijn mede van toepassing op de in het eerste lid bedoelde entrepôts.

Artikel 198

1. De gunst van entrepôt wordt, wat particuliere entrepots aangaat, genoten voor onbepaalde tijd en, wat gouvernementsentrepôts betreft, voor de tijd van een jaar na de dag der lossing, welke termijn in bijzondere gevallen door de Inspecteur kan worden verlengd.
2. Ten aanzien van accijnsgoederen wordt de gunst van gouvernementsentrepôt ook voor invoerrechten genoten voor onbepaalde tijd en op de voet van de bijzondere bepalingen daaromtrent. Wanneer deze goederen uit de entrepôts ten invoer worden aangegeven, moeten de rechten terstond worden betaald, behoudens in gevallen van verleende uitstel van betaling.
3. De hier bepaalde termijnen gelden niet bij tijdelijke opslag op de voet van hoofdstuk II.

Artikel 199

1. In elk van de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen, is een gouvernementsentrepôt onder toezicht van de Inspecteur en wederzijdse sluiting, zo van hare zijde als van de kant des handels.
2. Opslag in gouvernementsentrepôt kan slechts plaats hebben, voor zover er ruimte beschikbaar is.
3. Ook particuliere bergplaatsen, geen gemeenschap hebbende met andere lokalen en voor doeltreffende afsluiting vatbaar, kunnen onder wederzijdse sluiting bedoeld in het eerste lid, door de Inspecteur als entrepôt worden toegelaten.
4. In deze particuliere entrepots mogen geen andere dan geentreposeerde goederen geborgen zijn.

Artikel 200

Bij gebleken misbruik van de gunst van particulier of open entrepôt is de Inspecteur bevoegd deze gunst in te trekken met gevolg, dat binnen drie dagen de in het entrepôt aanwezige goederen ten invoer moeten worden aangegeven of wel moeten worden overgebracht naar een gouvernementsentrepôt, bij gebreke waarvan de rechten terstond zullen verhaalbaar zijn volgens schatting der goederen door de Inspecteur.

Artikel 201

De gouvernementen- en particuliere entrepôts zijn onder toezicht vanwege de Inspectie voor de belanghebbenden toegankelijk op alle kantoordagen gedurende de kantooruren en in bijzondere gevallen, ter beoordeling van de Inspecteur, ook op ander dagen en uren, doch nimmer tussen 6 uur namiddags en 6 uur voormiddags.

Artikel 202

1. Het Land is in geen deele verantwoordelijk voor de goederen, welke in gouvernementen- of particulier entrepôt worden geborgen, ten ware die in gouvernementsentrepôt door schuld van de ambtenaren mochten zijn bedorven of in waarde verminderd.
2. Vermis, anders dan door brand, overstroming of andere buitengewone gebeurtenissen, geeft geen recht tot vermindering van rechten op de hoeveelheid, bij de opslag aangegeven of bevonden, blijvende het aanwezige aansprakelijk voor het vermiste.
3. Voor alle goederen in gouvernementsentrepôt zullen bij uitslag het invoerrecht en de accijns worden berekend naar de hoeveelheid, die uitgeslagen wordt.

Artikel 203

Geen inkomende goederen zullen in entrepôt worden opgenomen dan die vóór de afgifte van het consent tot lossing op entrepôt zijn aangegeven; de aangifte der te entreposeren goederen zal moeten geschieden op dezelfde wijze als voor inkomende goederen bij hoofdstuk II, vijfde afdeling, is bepaald, doch aan de opgegeven waarde zal men bij de aangifte tot uitslag niet zijn gebonden; een en ander behoudens het bepaalde bij de artikelen 49 en 205.

Artikel 204

Accijnsgoederen worden steeds vóór de opslag in en bij de uitslag uit entrepôt aan verificatie onderworpen.

Artikel 205

1. Onverminderd hetgeen in hoofdstuk II is bepaald omtrent tijdelijke opslag van goederen, kunnen de akten van inkleding en vrachtlijsten in hoofdstuk II bedoeld, op schriftelijke verklaring van de belanghebbende, zonder nadere aangifte en zonder tijdelijke opslag, terstond worden aangezuiverd door entreposering der goederen in entrepôt.
2. Goederen, waarvan de soort of de hoeveelheid niet in de vrachtlijsten vermeld is, komen voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking, tenzij de lijst vooraf met die vermelding worde aangevuld.

Artikel 206

Om een gedeelte van in een akte van inkleding begrepen goederen ter losplaats in gouvernementsentrepôt op te slaan op de voet van het vorige artikel, levert de belanghebbende ter Inspectie een uittreksel van de betrokken vrachtlijsten in, hetwelk na aftekening door de ambtenaren met de visitatie bij de lossing belast dient ten geleide der goederen naar het entrepôt.

Artikel 207

De minima, bij de accijnsverordening bepaald voor de opslag van goederen in gouvernementsentrepôt, zijn niet verplicht voor zodanige opslag met vrachtlijst op de voet van artikel 205.

Artikel 208

1. De goederen, opgenomen in entrepôt, mogen daarin onder toezicht van de ambtenaren worden verpakt, gesorteerd of verwerkt, behoudens de bepalingen der bijzondere wettelijke regelingen betreffende de accijnzen.
2. De belanghebbende vraagt daartoe telkens vooraf schriftelijke vergunning aan de Inspecteur.
3. Het bij dit artikel bepaalde geldt niet bij tijdelijke opslag op de voet van hoofdstuk II.

Artikel 209

Overeenkomstig de regelen, door de Minister van Financiën te stellen, kunnen van de goederen, in entrepôt opgeslagen, monsters genomen worden.

Artikel 210

1. Geentreposeerde goederen kunnen in hetzelfde gouvernementsentrepôt op naam van een ander worden overgeboekt.

2. Zij kunnen, voor zover particulier entrepôt voor de goederen is toegelaten, van het gouvernementSENTREPÔT naar een particulier entrepôt in hetzelfde eilandgebied, of wel van het een naar het andere particulier in hetzelfde eilandgebied worden vervoerd, hetzij op naam van de entrepositaris of van de nieuwe verkrijger.
3. In alle deze gevallen zijn schriftelijke verklaringen van de entrepositaris en de nieuwe verkrijger nodig en geschiedt in de gevallen bij het tweede lid bedoeld, het vervoer op consentbiljet onder toezicht der ambtenaren. Het consentbiljet wordt na aftekening door de ambtenaren ingetrokken

Artikel 211

De wederuitvoer uit entrepôt naar buitenlands, ook van accijnsgoederen, moet plaats hebben in alles met inachtneming van de formaliteiten, bij hoofdstuk IV voorgeschreven omtrent de doorvoer.

Artikel 212

1. Dadelijk na het verloop van de tijd, bij artikel 198 voor het verblijf van accijnsvrije goederen in gouvernementSENTREPÔT bepaald, zal aangifte ten invoer moeten worden gedaan en zullen de goederen het entrepôt moeten verlaten.
2. Bij nalatigheid zullen de goederen naar een gouvernementSBERGPLAATS worden overgebracht om behandeld te worden als in de zevende afdeling van hoofdstuk II omtrent onbekende en onbeheerde goederen is bepaald, met dien verstande, dat verder geen aangifte anders dan ten invoer zal kunnen geschieden.

Artikel 213

1. Met iedere entrepositaris wordt door de Inspecteur, voor elk entrepôt afzonderlijk, een rekening gehouden.
2. Op die rekening worden als debet gebracht de goederen:
 - a. volgens de laatste opneming;
 - b. daarna opgeslagen blijkens de afgetekende documenten;
 - c. in gouvernementSENTREPÔT op naam van de entrepositaris overgeboekt; en in het credit:
 - a. de uitslagen met betaling van rechten;
 - b. die met bestemming tot opslag in een ander entrepôt;
 - c. die met bestemming tot wederuitvoer;
 - d. de hoeveelheden, in gouvernementSENTREPÔT op naam van een ander overgeboekt;
 - e. het bij opneming in entrepôt bevonden tekort, nadat voor zoveel particulier entrepôt betreft, de rechten deswege zijn voldaan;
 - f. het op de nieuwe rekening over te brengen saldo.

Artikel 214

1. In de maand januari van elk jaar en verder zo dikwijls als de Inspecteur nodig acht, zal hij de geëntreposeerde doen opnemen.
2. Ingeval een tekort in de particuliere entrepôts wordt bevonden, zal de rekening moeten worden aangezuiverd door betaling van het verschuldigde wegens het tekort bevondene.
3. De bevonden goederen zullen op nieuwe rekeningen worden overgebracht en binnen tien dagen na de opneming zullen de entrepositarissen of hunne gemachtigden ten kantore van de Inspecteur moeten verschijnen, teneinde hunne rekening te vereffenen en om de bewijzen van vroegere entreposering tegen nieuwe te verwisselen.
4. Bij nalatigheid hierin zullen de goederen uit een particulier entrepot worden overgebracht naar een gouvernementsbergplaats om behandeld te worden als onbekende en onbeheerde goederen op de voet van de zevende afdeling van hoofdstuk II.

Artikel 215

1. De in het vorig artikel bedoelde opneming kan, indien de Inspecteur dezelve niet nodig acht, worden nagelaten.
2. Heeft er geen opneming plaats, dan wordt voor de vereffening der rekening en het afgeven van nieuwe bewijzen van entreposering volgens het vorige artikel de voorraad goederen geacht gelijk te zijn aan die, welke er volgens rekening moet zijn.

Artikel 216

Een tarief van huur van gouvernements-entrepot, van kosten wegens opening en sluiting van en toezicht in entrepôts en van huur van gouvernementsbergplaatsen wordt vastgesteld bij landsbesluit houdende algemene maatregelen.¹

HOOFDSTUK IX Vervolging en straffen

EERSTE AFDELING Algemene Bepalingen

Artikel 217

1. Met het opsporen van de bij deze Verordening strafbaar gestelde feiten zijn belast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren of personen, de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen, alsmede de in artikel 121c bedoelde ambtenaren van de belastingdienst.

¹ Zie artikel 24 van het Besluit 1908 (P.B. 1945/143). Hierna opgenomen.

2. Bij het opsporen van bij wettelijke regelingen strafbaar gestelde feiten gelden de opsporingsbevoegdheden en procedures van het Wetboek van Strafvordering, tenzij in dit hoofdstuk hiervan afwijkende bepalingen zijn opgenomen.
3. Alle processen-verbaal, opgemaakt door de ambtenaren, betreffende de bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden ingezonden aan de Directeur. De Directeur doet de processen-verbaal betreffende strafbare feiten, ter zake waarvan inverzekeringstelling of voorlopige hechtenis is toegepast dan wel een woning tegen de wil van de bewoner is binnengetreden, met de inbeslaggenomen voorwerpen onverwijld toekomen aan de officier van justitie. De overige processen-verbaal doet de Directeur met de inbeslaggenomen voorwerpen, toekomen aan de officier van justitie, indien hij een vervolging wenselijk acht.
4. De officier van justitie is bevoegd, de zaak ter afdoening weer in handen van de Directeur te stellen, die daarmee alsdan kan handelen overeenkomstig artikel 219a.
5. Het bepaalde in artikel 14, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering is niet van toepassing in zaken waarin de Directeur het proces-verbaal niet aan de officier van justitie heeft doen toekomen.

Artikel 218

1. De ambtenaren belast met de opsporing van de bij deze verordening strafbaar gestelde feiten, zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van de ingevolge het Wetboek van Strafvordering voor inbeslagneming vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.
2. Zij hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat aldaar een feit als bedoeld in het eerste lid wordt begaan. Zij zijn bevoegd zich te doen vergezellen van door de Inspecteur aangewezen personen. Zonodig kunnen zij de hulp van de sterke arm inroepen.
3. In de woning treden zij op de voet van het eerste lid tegen de wil van de bewoner niet binnen dan vergezeld van een commissaris van politie of voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van de procureur-generaal of van de officier van justitie, dan wel voorzien van een bijzondere schriftelijke last van een zijner hulpofficieren.
4. Van het in het derde lid bedoelde binnentreden wordt binnen tweemaal vierentwintig uur proces-verbaal opgemaakt. Daarin wordt melding gemaakt van het tijdstip van het binnentreden en van het beoogde doel, alsmede van de omstandigheid dat zij zich door bepaalde personen hebben doen vergezellen.

Artikel 219

De ambtenaren der invoerrechten en accijnzen zijn tevens belast met de opsporing van de misdrijven omschreven in de artikelen 185 tot en met 188 en artikel 190 van het Wetboek van Strafrecht welke jegens hen zijn begaan.

Artikel 219a

1. Ten aanzien van feiten, met betrekking tot welke het proces-verbaal niet overeenkomstig artikel 217, derde lid, in handen van de officier van justitie is gesteld, vervalt het recht tot strafvordering door vrijwillige voldoening aan de voorwaarden welke de Directeur ter voorkoming van strafvervolgung heeft gesteld.
2. Als voorwaarden kunnen worden gesteld:
 - a. betaling aan de Nederlandse Antillen van een geldsom van ten minste honderd gulden en ten hoogste het maximum van de geldboete die voor het feit kan worden opgelegd;
 - b. afstand van voorwerpen die in beslag genomen zijn en vatbaar zijn voor verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer;
 - c. uitlevering, of voldoening aan de Nederlandse Antillen van de geschatte waarde, van voorwerpen die vatbaar zijn voor verbeurdverklaring;
 - d. voldoening aan de Nederlandse Antillen van een geldbedrag gelijk aan of lager dan het geschatte voordeel - met inbegrip van besparing van kosten - door de verdachte verkregen door middel van of uit het strafrare feit;
 - e. het alsnog voldoen aan een bij deze Verordening gestelde verplichting.
3. De Directeur bepaalt telkens de termijn waarbinnen aan de gestelde voorwaarden moet zijn voldaan, en zo nodig tevens de plaats waar dat moet gebeuren.

Artikel 219b

1. Met betrekking tot bij wettelijke regelingen strafbaar gestelde feiten is de Inspecteur bevoegd een van een misdrijf verdacht persoon die is aangehouden in of bij een entrepot, economische zone, ruimte voor douaneopslag, haven of luchthaven, na aanhouding naar een plaats voor verhoor te geleiden dan wel diens aanhouding of voorgeleiding te bevelen.
2. Indien de Inspecteur die de verdachte heeft aangehouden of voor wie de verdachte wordt geleid de verzekeringsstelling of de bewaring van de verdachte nodig oordeelt, doet hij de verdachte voorgeleiden voor de officier van justitie of voor een hulpofficier van justitie.
3. Indien de verdachte niet voor de officier of voor de hulpofficier van justitie wordt voorgeleid, wordt de verdachte, na te zijn verhoord, dadelijk in vrijheid gesteld.
4. De verdachte mag niet langer dan zes uren voor verhoor worden opgehouden met dien verstande dat de tijd tussen middernacht en negen uur voormiddags, alsmede de tijd benodigd voor de verbrenging van de plaats van aanhouding naar de plaats van verhoor, niet wordt meegerekend.

Artikel 219c

1. De goederen die in beslag zijn genomen ter zake van het begaan van bij deze Verordening strafbaar gestelde feiten kunnen, voor zover de eisen van het onderzoek of het algemeen belang bij hun vernietiging of onbruikbaarmaking zich niet

daartegen verzetten, zo nodig na monsterneming, overeenkomstig door de Minister te stellen regels, tegen zekerheidsstelling worden vrijgegeven.

2. Het bepaalde in het eerste lid vindt geen toepassing ten aanzien van goederen, in beslag genomen in zaken waarin de Directeur het procesverbaal ingevolge het bepaalde in artikel 217, derde lid, aan de officier van justitie heeft doen toekomen.
3. De overeenkomstig het eerste lid gestelde zekerheid treedt voor de toepassing van bepalingen betreffende verbeurdverklaring en inbeslagneming, alsmede voor de uitoefening van het recht van verhaal, in de plaats van de in beslag genomen goederen.

Artikel 220

De ambtenaren, die een overtreding ontdekken van deze verordening of andere wettelijke regelingen omtrent de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen, maken daarvan zo spoedig mogelijk procesverbaal op.

Artikel 221

Alle processen-verbaal moeten door de ambtenaren worden opgemaakt op hun ambtseed en behelzen een nauwkeurig verslag van de geconstateerde feiten, de redenen van wetenschap, de aanduiding van dag en plaats en zo mogelijk van personen, benevens de tijd en de plaats der opmaking, onverminderd hetgeen voor bijzondere gevallen is voorgescreven.

Artikel 222

1. Indien de bekeurde tegenwoordig is bij de bekeuring, zal hij worden uitgenodigd om bij de opmaking van het proces-verbaal tegenwoordig te zijn, desverkiezende hetzelfde mede te ondertekenen en er dadelijk een afschrift van te ontvangen.
2. Wanneer hij afwezig is, zal het afschrift van het procesverbaal binnen 24 uren worden nedergelegd op het kantoor van de Inspecteur ter beschikking van de bekeurde.

Artikel 223

De goederen, vaartuigen, voertuigen en gespannen, werktuigen, gereedschappen of andere voorwerpen, waarmede enige overtreding van deze verordening of van andere wettelijke regelingen op de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen is gepleegd, kunnen door de ambtenaren worden aangehouden, ten einde als stukken van overtuiging te dienen of door hen in beslag worden genomen indien zij vatbaar voor verbeurdverklaring zijn.

Artikel 224

1. Wanneer de ambtenaren zaken aangehouden of in beslag genomen hebben, zullen zij die naar het kantoor van de Inspecteur of een door deze aan te wijzen bergplaats

brengen, om aldaar te zijnen overstaan te worden geopend, gewogen, gemeten, geroeid of geteld en geïnventariseerd.

2. De belanghebbende wordt uitgenodigd om daarbij tegenwoordig te zijn.
3. De Inspecteur stelt vervolgens de in beslag genomen goederen ter beschikking van de bevoegde ambtenaar van het Openbaar Ministerie.
4. Indien het niet mogelijk is de zaken terstond naar de gemelde plaats te brengen, worden zij ter plaatse, waar de aanhouding of inbeslagneming geschiedt, in bewaring gesteld van personen ter keuze der ambtenaren.
5. Een ieder is desgevorderd verplicht de zaken in bewaring te nemen, voor zover hij daartoe in staat is. Aan de bewaarnemer kan een vergoeding worden toegekend tot een bedrag, bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, te bepalen.

Artikel 225

1. Indien de bekeurde zulks begeert, zullen de aangehouden of inbeslaggenomen zaken, waarvan de invoer niet is verboden, behalve die welke naar het oordeel van de Inspecteur als stukken van overtuiging kunnen dienen, worden afgegeven tegen voldoende zekerheid ten genoegen van de Inspecteur, op de wijze als bij de artikelen 190-194 bepaald te stellen voor de overeengekomen waarde, de rechten, verhogingen en kosten.
2. De afgifte zal ook kunnen worden geweigerd, wanneer de bekeuring is geschied ter zake van verkeerde aangifte in de soort der goederen en de Inspecteur van oordeel is, dat door middel van monsters of stalen, de zaak tot beslissing niet behoorlijk in haar geheel kon worden gehouden, alsmede wanneer de goederen zijn in beslag genomen op onbekende personen, waaronder in het algemeen worden verstaan dezulken, die zich onttrekken aan hunne juiste aanduiding in het procesverbaal.
3. Bij afgifte onder zekerheidstelling zal de overeengekomen waarde dienen tot berekening van de boete. Anders zal tot grondslag strekken: bij aanhouding de opbrengst van de verkoop of zo nodig de taxatie door drie deskundigen, door de Inspecteur aangewezen en bij inbeslagneming de bij het vonnis te bepalen waarde na taxatie van deskundigen, door de rechter te benoemen.
4. Wanneer de zaken afgegeven zijn, zal, indien de verbeurdverklaring wordt uitgesproken, deze geschieden ten opzichte van de waarde der in beslag genomen goederen, die geacht wordt er voor in de plaats te treden, en de verbeurdverklaring worden ten uitvoer gelegd door invordering van het bedrag dier waarde met gebruikmaking der gestelde zekerheid.

Artikel 226

1. In beslag genomen zaken worden niet verkocht, voordat zij bij vonnis zijn verbeurd verklaard.
2. Echter zullen zaken, aan spoedig bederf of vermindering onderhevig, door de Inspecteur terstond kunnen worden verkocht, na bekomen autorisatie van de kantonrechter, op schriftelijk verzoek te verlenen.

3. Zonder autorisatie kunnen terstond worden verkocht levende dieren, in beslag genomen op onbekenden of indien de bekende bekeurde weigert ten genoegen van de Inspecteur zekerheid te stellen voor de kosten van onderhoud, welke weigering bij proces-verbaal moet worden geconstateerd.

Artikel 227

1. Alle verkoop van in beslag genomen zaken geschiedt in het openbaar.
2. Ingeval van verkoop, voordat de verbeurdverklaring is uitgesproken, treedt de opbrengst in de plaats van de zaken en wordt geacht de volle waarde daarvan te vertegenwoordigen.

Artikel 228

De schadevergoeding, waarop de rechthebbende aanspraak zou kunnen maken wegens onrechtmatige aanhouding of inbeslagneming van zaken, kan bij rechterlijk vonnis tot geen hoger bedrag worden toegewezen dan één ten honderd van de waarde der aangehouden of in beslag genomen zaken, of in de gevallen bij het vorige artikel bedoeld van de opbrengst, voor elke maand sedert de inbeslagneming tot de teruggave van de zaken.

Artikel 229

1. Bij onwettige invoer of vervoer van goederen, waartegen gevangenisstraf is bedreigd, kunnen de bekeurden, in geval zij geen de ambtenaren bekende woonplaats in de Nederlandse Antilen hebben, door deze worden aangehouden.
2. Hetzelfde geldt ten aanzien van dergelijke personen bij overtreding der wettelijke regelingen op de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen op het terrein, bedoeld bij artikel 103, waartegen geldboete is bedreigd.

Artikel 230

1. De ambtenaren zijn verplicht de overeenkomstig het vorig artikel aangehouden personen zo spoedig mogelijk over te leveren aan de naastbijzijnde Ambtenaar van het Openbaar Ministerie.
2. De ambtenaren zenden aan de Ambtenaar van het Openbaar Ministerie binnen drie dagen een afschrift van het proces-verbaal van bekeuring.

Artikel 231

1. De Ambtenaar van het Openbaar Ministerie beveelt terstond de invrijheidstelling van de bekeurde, wanneer het proces-verbaal niet is ontvangen overeenkomstig het vorig artikel, of wanneer hem blijkt, dat de bekeurde een bekende woonplaats in de Nederlandse Antillen heeft. Hij geeft van dit bevel terstond kennis aan de Inspecteur.
2. Is dit een of ander het geval niet, dan vaardigt de Ambtenaar van het Openbaar Ministerie, na de bekeurde gehoord te hebben, een bevel tot voorlopige aanhouding tegen hem uit, indien daartoe termen zijn.
3. Afschriften van dit bevel en van het proces-verbaal van bekeuring worden onverwijld door de Ambtenaar van het Openbaar Ministerie aan de rechter

overgelegd, onder indiening van zijn requisitoir tot het verlenen van een bevel tot gevangenhouding.

Artikel 232

1. Indien de bekeurde niet binnen tien dagen na dien van het bevel tot voorlopige aanhouding is gedagvaard, of indien hij is gedagvaard tegen een terechtzitting later dan veertien dagen na die van het exploit tot dagvaarding te houden, vervalt het bevel tot voorlopige aanhouding van rechtswege en wordt de aangehoudene zonder verdere formaliteiten op vrije voeten gesteld, tenzij hij uit anderen hoofde in verzekerde bewaring moet blijven.
2. De rechter kan in elke stand van het geding de invrijheidstelling van de beklaagde aanbevelen.

TWEEDE AFDELING Straffen

Artikel 233

1. Alle inkomende schippers, voerlieden, dragers, drijvers of andere personen, die zodanige ladingen of vrachten als hierna omschreven, invoeren of binnenlands vervoeren, worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en geldboete van ten hoogste honderdduizend gulden, of met één van beide voormelde straffen. Dit feit is een misdrijf.
2. Bovendien kunnen de ladingen of vrachten, alsmede de voor het vervoer van deze landingen of vrachten gebezigde vervoermiddelen in beslag genomen en verbeurd verklaard worden.
3. Onder ladingen of vrachten, in dit artikel bedoeld, worden verstaan alle vervoerd wordende goederen, die, hetzij ten invoer verboden, hetzij op het onvrije terrein naar de plaatsen in artikel 103 genoemd vervoerd worden in strijd met artikel 131, hetzij, aan invoerrecht of accijns onderworpen zijnde, bewezen worden de bij deze verordening voorgeschreven aangifte tot invoer te zijn ontgaan; alles behoudens de bijzondere wettelijke regelingen omtrent de accijnzen.

Artikel 233A

1. Hij die opzettelijk enig goed, waarvan de invoer is verboden of dat op het onvrije terrein naar een van de plaatsen in artikel 103 genoemd vervoerd is of wordt in strijd met artikel 133, of dat, aan invoerrecht of accijns onderworpen zijnde, de bij deze verordening voorgeschreven aangifte tot invoer is ontgaan, koopt, huurt, inruilt, in pand neemt, als geschenk aanneemt of uit winstbejag verkoopt, verhuurt, verruilt, in pand geeft, bewaart of verbergt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren en geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden of met één van beide voormelde straffen. Dit feit is een misdrijf.
2. Dezelfde straf wordt opgelegd aan hem, die opzettelijk uit de opbrengst van enig goed als bedoeld in het eerste lid, voordeel trekt.

Artikel 233B

1. Hij die enig goed koopt, huurt, inruilt, in pand neemt, als geschenk aanneemt of uit winstbejag verkoopt, verhuurt, verruilt, in pand geeft, bewaart of verbergt, wordt, indien aan zijn schuld te wijten is, dat zijn handeling betreft een goed als bedoeld in het eerste lid van artikel 233A, gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste twee jaren en geldboete van ten hoogste vijftiengduizend gulden of met één van beide voormelde straffen. Dit feit is een misdrijf.
2. Dezelfde straf wordt opgelegd aan hem, die uit de opbrengst van enig goed voordeel trekt, indien aan zijn schuld te wijten is, dat zijn handeling een goed als bedoeld in artikel 233A betreft.

Artikel 233C

De in de artikelen 233, 233A en 233B, 235, tweede lid bepaalde gevangenisstraf kan met een derde worden verhoogd, indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen sedert de schuldige hetzij een tegen hem wegens een van de in die artikelen omschreven misdrijven uitgesproken gevangenisstraf geheel of ten dele heeft ondergaan, of sedert die straf hem geheel is kwijtgescholden; of indien tijdens het plegen van het misdrijf het recht tot uitvoering van die straf nog niet is verjaard, dan wel indien de schuldige een gewoonte maakt van het plegen van het misdrijf.

Artikel 233D

Bij veroordeling wegens een der in de artikelen 233, 233A en 233B, 235, tweede lid omschreven misdrijven kan ontzetting van de in artikel 32, eerste lid van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, genoemde rechten worden uitgesproken.

Artikel 234

Artikel 233 is mede van toepassing wanneer iemand, misbruik makende van de bepalingen ten gunste van de visserij gemaakt, de daartoe dienende vaartuigen gebruikt tot de heimelijke invoer van verboden of aan invoerrechten en accijns onderworpen goederen, doch zullen alsdan de minima en maxima der hoofdstraffen het dubbel zijn van die artikel 233 bepaalt, en de vaartuigen kunnen worden verbeurd verklaard.

Artikel 235¹

1. Degene die een ingevolge deze landsverordening of de Landsverordening tarief van invoerrechten vereiste aangifte, niet, onjuist of onvolledig doet, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één jaar en een geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden, of één van voormelde straffen. Dit feit is een overtreding.

¹ Dit artikel was vervallen bij P.B. 1996-87 en heeft bij P.B. 2002-109 de huidige tekst gekregen.

2. Degene die het in het eerste lid omschreven feit opzettelijk begaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en een geldboete van ten hoogste tweehonderd en vijftigduizend gulden, of met één van voormelde straffen. Dit feit is een misdrijf.

Artikel 236

1. Wanneer bij invoer ontdekt wordt, dat met betrekking tot goederen in vaten, kisten, balen, manden en andere emballage niet hetzelfde getal aan boord aanwezig is als bij de akte van inklaring is opgegeven, zal door de schipper worden verbeurd voor elk aan het opgegeven getal ontbrekend stuk een boete van honderd gulden.
2. De meer bevonden stuks zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard, tenzij het invoerrecht de som van vijftig gulden niet te boven gaat, of indien vóór de bekeuring nog aangifte is geschied, in welk laatste geval de boete voor elk verzwegen stuk slechts zal bedragen tweehonderd gulden, alles behoudens het bepaalde bij artikel 238.

Artikel 237

Bij ontdekking, als bij het vorig artikel bedoeld, ten aanzien van losse of gestorte goederen zal, wanneer de bevonden met de opgegeven hoeveelheid meer dan een tiende gedeelte daarboven of daarbeneden verschilt, de schipper gestraft worden met een boete ten belope van driemaal de invoerrechten van het meer of minder bevondene dan bij de akte van inklaring is opgegeven.

Artikel 238

Bij het aanwezig zijn in ingeklaarde schepen van accijnsgoederen, andere dan die bij de artikelen 93 en 142 van de Landsverordening tarief van invoerrechten bedoeld, niet bij de akte van inklaring opgegeven, worden die goederen in beslag genomen en verbeurd verklaard en wordt de schipper gestraft met een boete ten belope van vijfmaal het bedrag van het invoerrecht en de accijns, doch minstens vijfhonderd gulden ook wanneer het invoerrecht en de accijns tezamen de som van vijftig gulden niet te boven gaan.

Artikel 239

1. Wanneer vóór de aanbieding ter visitatie of verificatie blijkt, dat een vat, kist, baal, mand of andere emballage een andere soort goederen bevat dan bij de inklaring is opgegeven, zal de schipper voor elk zodanig stuk worden gestraft met een boete van honderd gulden.
2. Indien echter de opgave is geschied overeenkomstig de manifesten en cognossementen, zal deze boete niet door de schipper worden verbeurd, doch de verkeerd aangegeven goederen zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard wanneer de belanghebbende niet binnen veertien dagen de rechten en

accijnzen met een verhoging ten belope van twee maal het bedrag daarvan, heeft betaald.

3. Het bij dit artikel bepaalde is niet toepasselijk, indien de bijzondere gedeelten der partij tezamen genomen met de massale aangifte overeenkomen.

Artikel 240

1. Alle lossing of overzetting van ingevoerde goederen zonder het daartoe benodigde document heeft ten gevolge de inbeslagneming en verbeurdverklaring der geloste of overgezette goederen, terwijl de schipper bovendien zal worden gestraft met een boete van tienmaal het invoerrecht en de accijns dier goederen, doch minstens vijfhonderd gulden.
2. Bij lossing op het daartoe verkregen document, doch zonder dat op hetzelfde uit de aantekening der ambtenaren blijkt, dat zulks is geschied in hun bijzijn of met hun voorkennis, gelijk ook alle lichte of over boord zetting met document, doch anders dan op de voet bij de wettelijke regelen op de in-, uit- en doorvoer omschreven, wordt de schipper gestraft met gelijke boete als bij het vorige lid is bepaald, alles behoudens de bijzondere gevallen in artikel 29 bedoeld. De goederen zullen worden aangehouden om een nauwkeurige visitatie te ondergaan.
3. Schippers, voerlieden, dragers of drijvers zullen worden gestraft met een boete van honderd gulden voor elk stuk, dat zij vervoeren op een document, dat niet vooraf door de ambtenaren ten blijke van gedane visitatie is afgetekend.

Artikel 241

1. Alle op daartoe verkregen documenten ter visitatie of verificatie aangeboden wordende goederen, welke bij vergelijking met de inhoud der documenten worden ontdekt onder een verkeerde benaming te zijn aangegeven, zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.
2. Hij, die accijnsgoederen onder een verkeerde benaming ten invoer aangeeft, wordt bovendien, gestraft met een boete ten belope van vijfmaal het bedrag van de accijns van die goederen, doch minstens vijfhonderd gulden.
3. Hij die de in de artikelen 34 en 151 van de Landsverordening tarief van invoerrechten opgenomen verbodsbepalingen overtreedt, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden.

Artikel 242

1. Insgelijks zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard de partijen accijnsvrije goederen, die bij vergelijking met de documenten, anders dan bij de opneming in de gevallen bij artikel 55 bedoeld, worden bevonden dan wel onder hunne ware benaming te zijn aangegeven, doch gedeeltelijk verzwegen zijn.
2. Indien echter het verzwegene op de partij van dezelfde soort goederen, in het document vermeld, bijeen gevoegd, niet meer bedraagt dan een twintigste van het aangegevene zal de verbeurdverklaring zich bepalen tot dit gedeelte. Voor goederen,

niet naar de waarde belast, wordt gemeld bedrag van een twintigste bepaald op een twaalfde.

Artikel 243

1. Bij alle invoer tot na visitatie of opslag in entrepôt, gelijk mede hij uitvoer en doorvoer moeten de vereiste documenten hij de goederen voorhanden gehouden worden om desgevorderd aan de ambtenaren dadelijk ter visitatie te worden vertoond, op verbeurte ener boete van vijftig tot tweehonderd gulden door de vervoerder te belopen, indien blijkt dat de goederen behoorlijk zijn in- of uitgeklaard en aangegeven en daarop document is verkregen.
2. Wanneer zodanig bewijs alleen ten opzichte van sommige artikelen of sommige stuks ener lading of vracht niet kan worden vertoond, zal de schipper of vervoerder worden gestraft met een boete gelijkstaande aan vijfmaal het invoerrecht en de accijns van de niet aangegeven goederen en dit gedeelte der lading of vracht worden in beslag genomen en verbeurd verklaard, behoudens de toepassing van de artikelen 236 en 237 voor daar bedoelde gevallen.

Artikel 244

1. Een ieder die bij de toepassing van de bij of krachtens deze landsverordening of de Landsverordening tarief van invoerrechten gestelde bepalingen tegenover de met de uitvoering daarvan belaste ambtenaren van een of meer valse of vervalste bescheiden gebruik maakt, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden.
2. Een ieder die het in het eerste lid omschreven feit opzettelijk begaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en met een geldboete van ten hoogste honderdduizend gulden, of met een van beide voormelde straffen.
3. De in het eerste en het tweede lid omschreven delicten zijn misdrijven.

Artikel 245

Binnenlands vervoer zonder vervoerbiljet in de gevallen bedoeld bij de tweede afdeling van hoofdstuk III, wordt gestraft met een boete ten belope van vijfmaal de invoerrechten en accijnzen en zullen de goederen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard, tenzij aan de Inspecteur binnen veertien dagen na de bekeuring wordt bewezen, dat de invoerrechten en accijnzen zijn betaald, in welk geval ontslag van de inbeslaggenomene volgen zal tegen betaling der kosten.

Artikel 246

Wanneer goederen, bij vervoer als in het vorige artikel bedoeld, doch van vervoerbiljetten voorzien, gevonden worden buiten de in het vervoerbiljet aangewezen wegen, zal de vervoerder deswege verbeuren een boete van tweehonderd gulden.

Artikel 247

Bij overtreding van artikel 103 zullen de goederen worden verbeurd verklaard en zal een boete worden belopen van vijfmaal het bedrag der invoerrechten en accijnzen, doch minstens vijfduizend gulden, door degene, in wiens huis of andere voor afsluiting vatbare plaats de goederen zijn nedergelegd, tenzij het blijkt, dat de nederlegging buiten zijn weten is geschied of hij van het aanwezig zijn der goederen aan de ambtenaren heeft kennis gegeven vóór het begin van het onderzoek.

Artikel 248

Onverminderd de toepassing van het vorige artikel zal ieder, die accijnsgoed, dat bij vervoer met document moet gedekt zijn, koopt of wel toelaat of opneemt in een bij hem in gebruik zijnde bergplaats, fabriek, of woning met de wetenschap dat het in strijd met de wet is ingevoerd, worden gestraft alsof hijzelf de onwettige invoer had bedreven.

Artikel 249

1. In het geval, bedoeld bij artikel 111, eerste lid, zal het gedistilleerd in de lokalen der kooplieden en winkeliers, bij de peiling en visitatie voorhanden bevonden, waarvan de inslag na aftrek der hoeveelheden, welke de ambtenaren op de achterzijde der documenten zullen hebben afgeschreven, niet door documenten kan worden gejustificeerd, worden verbeurd verklaard en zal de koopman of winkelier worden gestraft met een boete ten belope van vijfmaal de accijns voor de overmaat, doch minstens vijfhonderd gulden.
2. Bij overtreding van artikel 111, tweede lid, zal de koopman of winkelier worden gestraft met een boete van tweehonderd gulden.

Artikel 250

Zo bij visitatie op transitopaspoort bij het uitgaan bevonden wordt, dat ten doorvoer aangegeven goederen niet of in mindere hoeveelheid of in mindere sterkte van het gedistilleerd aanwezig zijn dan op het transitopaspoort is uitgedrukt, zal de aangever gestraft worden met een boete ten belope van vijfmaal het invoerrecht en de accijns van het ontbrekende, tenzij het tekort niet meer dan een twintigste op de hoeveelheid of niet meer dan vijf procent op de sterkte van het gedistilleerd bedraagt, behoudens de betaling der kosten.

Artikel 251

Bij bevinding van accijnsgoederen in strijd met artikel 149 elders dan daar bepaald in het schip geborgen, zal de schipper wordt gestraft met een boete van vijfmaal het bedrag van de accijns, ook wanneer de invoerrechten en accijnzen tezamen niet de som van honderd gulden te boven gaan.

Artikel 252

1. De schipper, die vertrekt zonder zijn schip te hebben doen uitklaren, wordt gestraft met een boete van vijfhonderd tot vijfduizend gulden.
2. Bij overtreding van artikel 169, tweede lid, wordt de schipper gestraft met een boete van tweehonderd gulden.

Artikel 253

1. Indien de sluiting, plombs of zegels geschonden worden bevonden, zullen de schippers, vervoerders, of beheerders der goederen worden gestraft met een boete van vijfhonderd tot vijfduizend gulden en bij herhaling met gevangenisstraf van een maand tot een jaar, tenzij de schending is veroorzaakt door overmacht en van het gebeurde onverwijld kennis is gegeven aan de Inspecteur.
2. Met dezelfde straffen worden de schippers gestraft, indien:
 - a. niet aangewezen zijn alle toegangen tot de lading van te verzegelen vaartuigen, wanneer de schipper door de ambtenaren tot die aanwijzing is uitgenodigd;
 - b. in verzegelde vaartuigen, onverzegelde luiken, deuren, verplaatsbare schotten en dergelijke, kennelijk ingericht om toegang tot de lading te verkrijgen, bestaan.

Artikel 254

Zo een inbeslagneming is geschied alleen tengevolge van defect of verschil in merken, nummers of cijfers, en blijkt, dat de goederen dezelfde zijn als zijn aangegeven en geen ontduiking heeft plaats gehad, zullen de goederen tegen betaling der onkosten worden afgegeven.

Artikel 255

Het oprichten of in gereedheid brengen van enige fabriek of trafiek, mitsgaders de verandering van dezelve zonder voorafgaande kennisgeving of toestemming in die gevallen, waarin zulks wordt vereist, zal worden gestraft met een boete van vijffhonderd tot vijfduizend gulden ten laste van de oprichter, fabrikant of trafikant, en zal bovendien in het geval van verandering, herstel in de vorige staat binnen een bepaalde termijn en bij gebreke daarvan, alsmede in het eerstgenoemde geval, de sluiting bij het vonnis worden bevolen.

Artikel 256

(Vervallen.)

Artikel 257

Elke overtreding van bepalingen van deze of andere verordeningen betreffende de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen, waartegen niet uitdrukkelijk is voorzien, alsmede van de ter uitvoering van die verordeningen gegeven wettelijke regelingen, zal worden gestraft met een boete van vijfhonderd tot vijfduizend gulden.

Artikel 258

1. Hij die een krachtens deze verordening ambtelijk tot stand gebrachte sluiting van een vervoermiddel, bergingsmiddel, verpakkingsmiddel, werktuig, leiding, gebouw of

terrein, of deel daarvan, verbreekt of een krachtens deze verordening ambtelijk aan een vervoermiddel, bergingsmiddel, verpakkingsmiddel, goederen, werktuig, leiding of gebouw aangebracht zegel of merk verwijdt of schendt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar en geldboete van ten hoogste tienduizend gulden of met een van beide voormelde straffen.

2. Hij die het in het eerste lid genoemde feit opzettelijk begaat wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en geldboete van ten hoogste twintigduizend gulden of met een van beide voormelde straffen.
3. Hij, die een hem bij artikel 118a opgelegde verplichting niet nakomt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar en geldboete van ten hoogste tienduizend gulden of met een van beide voormelde straffen.

Artikel 258a

Hij die:

- a. niet voldoet aan een hem krachtens deze Verordening opgelegde verplichting aan ambtenaren inzage te verlenen van bepaalde bescheiden, of
- b. niet voldoet aan een hem bij artikel 117a, vierde lid, 120a, 120c, tweede lid, of 120d, tweede lid, opgelegde verplichting, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

HOOFDSTUK X Slot en Overgangsbepalingen

Artikel 259

Alle stukken krachtens deze verordening of andere wettelijke regelingen omtrent de in-, uit- en doorvoer opgemaakt, met uitzondering van de vertrekpas of het daarvoor in de plaats tredende bewijs, van de akten, van zekerheidsstelling, van de vergunning bedoeld in het tweede lid van artikel 146 en van de verklaring in artikel 9 bedoeld, zijn vrij van zegel.

Artikel 260

In alle gevallen, bij deze verordening niet uitdrukkelijk voorzien, zullen gelden de regelen bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te geven, behalve wat de grondslagen en de hoegrootheid der belasting betreft.¹

Artikel 260a

De Minister van Financiën kan, voorzover in deze landsverordening niet anders is bepaald, nadere voorschriften geven ter uitvoering van de bepalingen van deze landsverordening.

¹ Zie P.B. 1974-103 en het hierop gebaseerde P.B. 1974-104. (Certificatenbeschikking E.E.G. 1974) en P.B. 1952-45, zoals gewijzigd bij P.B. 1960-11 en 1968-103. Hierna opgenomen.

Artikel 260b

1. Allen, die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze landsverordening zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in hun hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in die hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in die hoedanigheid tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.
2. Minister van Financiën kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid vervatte verbod.

Artikel 260c

1. Een ieder die hier te lande een bedrijf uitoefent is gehouden van alles betreffende de uitoefening van dat bedrijf op zodanige wijze een boekhouding te voeren alsmede aantekening te houden, dat te allen tijde zijn rechten en verplichtingen alsmede de overige voor de heffing, vrijstelling of teruggaaf van invoerrechten en accijnzen van belang zijnde gegevens uit zijn boeken, bescheiden en andere informatiedragers duidelijk blijken.
2. Degene op wie de in het eerste lid bedoelde verplichting rust, is gehouden de in dat lid bedoelde boeken, bescheiden en andere informatiedragers waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de toepassing van wettelijke regelingen, voor een periode van ten minste tien jaren te bewaren en deze op daartoe gedane vordering van de douaneautoriteiten of een door of vanwege de minister aangewezen andere ambtenaar van de belastingdienst, terstond ter inzage te verstrekken.
3. Degene van wie inzage in boeken, bescheiden en andere informatiedragers wordt verzocht, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tenzij het tegendeel aannemelijk is.

Artikel 261

Deze vordering kan worden aangehaald onder de titel van “Algemene Verordening I.U. en D. 1908”.

Artikel 262

1. Deze verordening treedt in werking op een door de Gouverneur te bepalen dag¹.
2. Zij is toepasselijk op alle goederen, die te rekenen van die dag zullen worden in-, uit- en doorgevoerd of uit entrepôts uitgeslagen.
3. Met die datum vervallen:
de verordening d.d. 28 juli 1881 (P.B. no. 22), zoals die is gewijzigd bij de verordeningen d.d. 29 maart 1882 (P.B. no. 12), 29 maart 1882 (P.B. no. 13), 7 juli 1885 (RB. no. 9), 3 september 1885 (P.B. no. 1), 6 mei 1887 (P.B. no. 5), 6 mei 1887 (PB. no. 17), 7 november 1893 (P.B. no. 17), 7 juni 1894 (PB. no. 23), 29 september 1894 (P.B. no. 25), 1 april 1896 (P.B. no. 4), 3 augustus 1896 (P.B. no.

¹ Bij beschikking van de 30ste november 1908, No. 855 (P.B. 1908, No. 61) is de inwerkingtreding bepaald op 1 januari 1909

9), 16 december 1896 (PB. no. 18), 4 juni 1898 (P.B. no. 9), 18 november 1898 (P.B. no. 29), 9 juni 1899 (P.B. no. 18); 27 januari 1900 (P.B. no. 13); 25 november 1901 (P.B. 1902 no. 15); 13 januari 1904 (P.B. no. 1); 12 juli 1905 (P.B. no.32); de verordening d.d. 22 juli 1889 (P.B. no. 13); de verordening d.d. 28 augustus 1888 (RB. no. 14); artikel 2 der verordening d.d. 10 februari 1888 (PB. no. 7); artikel 4 der verordening d.d. 24 oktober 1889 (PB. no. 21); artikel 4 der verordening d.d. 16 juni 1891 (P.B. no. 26); artikel 4 der verordening d.d. 5 mei 1899 (P.B. no. 16), zoals die is gewijzigd bij de verordening d.d. 27 januari 1900 (P.B. no. 14); de verordening d.d. 19 december 1884 (PB. no. 22); de verordening d.d. 11 juni 1903 (P.B. no. 50); de verordening d.d. 30 mei 1906 (P.B. no. 26); de verordening d.d. 30 mei 1906 (P.B. no. 27); en alle verdere verordeningen op de in-, uit- en doorvoer, en de scheepsongeden, in Curaçao geldende.

Artikel 263

Met betrekking tot de invoerrechten, schuldig bij het inwerking treden dezer verordening, blijven de thans geldende bepalingen toepasselijk.

Overzicht van wijzigingen in de Algemene Verordening I.U. en D 1908.

	Publicatieblad
Tekst zoals deze luidt na wijzigingen, het laatst bij P.B.	
1948 no. 118, gepubliceerd in	1949/62
Wijziging	1949/46
Wijziging	1951/92
Wijziging	1952/152
Wijziging	1954/41
Wijziging	1955/124
Wijziging	1956/71
Wijziging	1957/64
Wijziging	1958/171
Wijziging	1959/100
Wijziging	1960/91
Wijziging	1961/75
Wijziging	1961/80
Wijziging	1963/22
Wijziging	1964/16
Wijziging	1964/109
Wijziging	1965/33
Wijziging	1966/41
Wijziging	1967/143
Wijziging	1967/158
Wijziging	1967/208
Wijziging	1968/54
Wijziging	1971/15
Wijziging	1971/35
Wijziging	1971/86
Wijziging	1972/252
Wijziging	1973/152
Wijziging	1973/153
Wijziging	1976/283
Wijziging	1977/73
Wijziging	1977/175
Wijziging	1978/58
Wijziging	1978/59
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1979/346
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1979/355
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1980/211
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1981/307
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1982/336
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1983/33
Wijziging	1983/38
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1983/130

Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1984/21
Wijziging	1984/30
Wijziging(landsbesluit tot wijziging tarief)	1985/60
Wijziging	1985/121
Wijziging	1985/147
Wijziging	1985/189
Wijziging	1986/145
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1987/72
Wijziging	1987/76
Wijziging	1987/77
Wijziging	1988/35
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1989/3
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1989/19
Wijziging	1989/76
Wijziging	1992/63
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1993/21
Wijziging	1993/57
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1994/64
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1994/140
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1994/141
Wijziging	1995/231
Wijziging	1996/75
Wijziging	1996/87
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1996/214
Wijziging	1997/237
Wijziging	1997/264
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	1997/295
Wijziging	1997/301
Wijziging	1997/332
In werkingtreding P.B. 1997/332	1998/55
Wijziging	1999/242
Wijziging (landsbesluit tot wijziging tarief)	2001/1
Wijziging	2001/80
Wijziging	2002-109
Beschikking Enig document	2004-040
Wijziging	2006-82

TEKST van het Besluit van de 3de december 1908, tot uitvoering van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908, zoals deze luidt na wijzigingen, het laatst bij Landsbesluit h.a.m. van de 30ste september 1996 (BESLUIT 1908).

Kantooruren

Artikel 1

- 1 De kantoren voor de dienst van de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen zullen zijn geopend op de werkdagen maandag tot en met vrijdag van 7.30 uur tot 12.00 uur en van 13.30 uur tot 17.00 uur, behoudens zodanige voorzieningen als tot gerief van de handel door de Inspecteur der Belastingen zullen worden getroffen
- 2 In- en uitklaring van schepen kan geschieden op alle dagen en uren.

Kosten van dienstverlening

Artikel 2

- 1 In dit en de volgende artikelen worden de zaterdagen, de zondagen en de krachtens de Arbeidsregeling 1952 (P.B. 1958 no. 24) met de zondag gelijkgestelde dagen niet tot de gewone diensttijd gerekend.
- 2 De gewone diensttijd is van 7.00 uur tot 12.00 en van 13.00 uur tot 16.00 uur

Artikel 3

- 1 De dienstverlening van ambtenaren is, behoudens in nagenoemde gevallen, kosteloos wanneer zij plaats heeft op de bij de wettelijke regelingen aangewezen gewone plaatsen van in-, uit- en doorvoer en lossing en in de gewone diensttijd.
- 2 In de navolgende gevallen is *f* 7,50 per uur verschuldigd:
 - a. voor dienstverlening buiten de gewone plaatsen van in-, uit- en doorvoer en lossing;
 - b. voor dienstverlening op gewone plaatsen van in-, uit- en doorvoer en lossing buiten de gewone diensttijd;
 - c. in alle gevallen, waarin kosten van bewaking door de ambtenaren, van verzegeling of plombering volgens de verordening ten laste van belanghebbenden komen;
 - d. Voor het toezicht van ambtenaren bij werkzaamheden in entrepots, in bergplaatsen onder genot van crediet om de accijnzen en in bergplaatsen voor tijdelijk opslag van goederen, waarvoor de termijn van 5 dagen, bedoeld in artikel 46, eerste lid, letter b van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 is verlengd.
3. Voor dienstverrichtingen, uitsluitend op verzoek en ten gerieve van belanghebbenden, is verschuldigd:
 - a. *f* 12,50 per uur, indien deze verrichtingen plaatsvinden tussen 06.00 uur en 18.00 uur;

- b. *f* 15,— per uur, indien deze verrichtingen plaatsvinden tussen 18.00 uur en 06.00 uur;
- c. *f* 25,— per uur, indien het betreft vrijmaking van goederen buiten de gewone diensttijd, doch niet op zaterdagen, zondagen en de krachtens de Arbeidsregeling 1952 (P.B. 1958, no. 24) met de zondag gelijkgestelde dagen;
- d. *f* 25,— per uur, indien het betreft vrijmaking van goederen op zaterdagen, zondagen en de krachtens de Arbeidsregeling 1952 (P.B. 1958 no. 24) met de zondag gelijk gestelde dagen.
Voor dienstverlening bij in- en uitklaring van schepen tussen 18.00 uur en 06.00 uur is *f* 11,—per uur verschuldigd.

Artikel 4

- 1 Aan de ambtenaar der belastingen, aan wie een dienstverrichting wordt opgedragen, zonder dat hij van tevoren in de gelegenheid was om de gedurende die dienstverrichting normaal benodigde voeding mede te nemen, worden teerkosten uitgekeerd, tenzij kosteloze verstrekking van voeding plaatsvindt of voldoende gelegenheid wordt gegeven om de maaltijden ten woonhuizen te nuttigen.
- 2 De teerkosten zijn ten laste der belanghebbenden, indien de dienstverrichting te hunnen gerieve plaatsvindt. De teerkosten worden berekend volgens onderstaand tarief:
 - a. indien de dienstverrichting langer dan 6 doch niet langer dan 10 uren duurt, *f* 4,50;
 - b. indien de dienstverrichting langer dan 10 uren duurt, *f* 9,—
3. De teerkosten worden berekend volgens onderstaand tarief:
 - a. indien de dienstverrichting langer dan 6 doch niet langer dan 10 uren duurt, *f* 10,—.
 - b. indien de dienstverrichting langer dan 10 uren duurt, *f* 15,—
4. De aanspraak op vorenbedoelde teerkosten vervalt, indien teerkosten toegekend worden op grond van andere algemeene verbindende voorschriften.
5. Naar dezelfde regeling worden teerkosten uitgekeerd aan andere burgerlijke landsdienaren, die aangewezen worden om de ambtenaren der belastingen in hun dienstverrichting bij te staan.

Artikel 5

- 1 Bij alle berekeningen van kosten, volgens de voorgaande artikelen gelden de volgende regelen.
- 2 De kosten worden berekend voor iedere voor een dienstverrichting door de Inspecteur aangewezen ambtenaar, met dien verstande dat als kosten voor bewaking van een schip tenminste de kosten worden berekend voor dienstverrichting door één ambtenaar.
- 3 Onder de kosten is niet begrepen de beloning van arbeiders, die door de ambtenaren in dienst moeten worden genomen, welke buitendien te vergoeden is; het staat echter

aan de belanghebbenden vrij zelf arbeiders te verschaffen, mits deze zich gedragen naar de aanwijzingen der ambtenaren.

- 4 Gedeelten van een uur worden voor een geheel gerekend.
- 5 Aanvraag van ambtenaren voor enige dienstverrichting moet geschieden met vermelding van de tijdsduur en het tijdstip van aanvang. Worden de werkzaamheden niet op het daarvoor aangegeven uur aangevangen of niet geregeld voortgezet, dan zijn die kosten niettemin van dat tijdstip af en voor de opgegeven duur verschuldigd, berekend volgens het tarief, genoemd in artikel 3, 3de lid, tenzij door de Administratie over de ambtenaren voor andere diensten is beschikt.

Artikel 6

- 1 De kosten volgens de artikelen 2 tot en met 5 moeten door den schipper of dengene, die het beheer der goederen heeft, aan den Ontvanger of in buitengewone gevallen, ter beoordeling van den Inspecteur, aan de dienstdoende ambtenaren, tegen quitantie worden betaald.
- 2 Voor stoomschepen als bedoeld bij art. 159, tweede lid, der verordening, kan de Inspecteur vergunnen, dat de kosten elders of aan anderen dan de genoemde ambtenaren worden betaald

Artikel 7

Voor het afgeven van ambtelijke verklaringen door of namens de Inspecteur op verzoek van belanghebbenden en buiten de kantooruren, zoals deze bij artikel 1 van dit besluit zijn geregeld, wordt aan de belanghebbende, ten behoeve van het Land in rekening gebracht voor iedere verklaring, welke door of namens de Inspecteur wordt getekend of op andere wijze van een merkteken wordt voorzien, een bedrag van *f.* 10,—;

Worden meer dan vier verklaringen gelijktijdig ter ondertekening aangeboden, dan worden de volgende kosten in rekening gebracht;

voor 5 verklaringen of meer doch minder dan 10	<i>f.</i> 15,—
voor 10 verklaringen of meer doch minder dan 20	<i>f.</i> 22,—
voor 20 verklaringen of meer doch minder dan 30	<i>f.</i> 35,—
voor 30 verklaringen of meer doch minder dan 40	<i>f.</i> 50,—
voor 40 verklaringen of meer doch minder dan 50	<i>f.</i> 65,—
voor 50 verklaringen of meer doch minder dan 60	<i>f.</i> 75,—

en voorts voor ieder tiental verklaringen of gedeelten van een tiental boven het getal van 60 verklaringen een bedrag van *f.* 10,—.

Artikel 8

Het verzoek, verklaringen, als in art. 7 bedoeld, van een ondertekening of merkteken te voorzien, wordt bij den Ontvanger schriftelijk en in duplo ingediend. De Ontvanger tekent op beide exemplaren het uur en de datum van aanbieding van het verzoek aan en int, alvorens aan het verzoek van belanghebbende te voldoen of te laten voldoen, de in gevolge het vorig artikel verschuldigde gelden tegen quitantie.

Modellen

Artikel 9

De akten van inkларing, vracht- en doorvoerlijsten worden ingericht overeenkomstig de aan dit besluit gehechte modellen.

Artikel 9a

- 1 Het Enig Document, genoemd in artikel 8 van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62), is verkrijgbaar tegen betaling van Naf 0,50 per basisset of bislijst.
- 2 De akten van inkларing, vrachtljsten en vrachtljsten binnenvellen, vertrekpassen en klaringslijsten, bedoeld in artikel 8 van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 zijn verkrijgbaar tegen betaling van Naf 0,25 per stuk.

Artikel 9b

Het Enig Document alsmede vrachtljsten met één binnenvel, extra vrachtljsten binnenvellen, klaringslijsten, vertrekpassen en akten van inkларing zijn verkrijgbaar bij de Landsontvanger alsmede bij daartoe door de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen binnen zijn ambtsgebied aangewezen aangiftepunten van de douane.

Artikel 9c

- 1 Slechts aangiften, gedaan door inlevering van een volledig ingevuld en ondertekend Enig Document, worden in behandeling genomen.
- 2 Het Enig Document is niet vereist in geval:
 - a. ingevolge de artikelen 48 en 49 van de Gedistilleerdverordening 1908 (P.B. 1908, no. 34) gebruik moet worden gemaakt van een geleibiljet;
 - b. ingevolge artikel 46, derde lid, van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62) tijdelijk opgeslagen goederen naar het gouvernementsentrepot worden overgebracht;
 - c. ingevolge verdragen, die voor de Nederlandse Antillen gelden, documenten worden gebruikt, die in overeenstemming zijn met de in die verdragen gegeven voorschriften.

Artikel 9d

De aangever is niet gehouden gebruik te maken van de formulieren die vanwege het Land verkrijgbaar zijn gesteld, doch kan desgewenst gebruik maken van een formulier dat door hemzelf is vervaardigd, mits zodanig formulier gelijk is aan het model, vastgesteld bij Beschikking met algemene werking van de Minister van Financiën van de 10de maart 1993 (P.B. 1993, no. 27), en hij van de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen

schriftelijk toestemming tot het gebruik daarvan heeft verkregen zonodig onder door deze vast te stellen voorwaarden.

Artikel 11 der verordening.

Artikel 9e¹

Ter uitvoering van artikel 11, lid 1, onder 2° der verordening worden de volgende vliegvelden aangewezen:

in het eilandgebied Bonaire: de Flamingo Luchthaven;
in het eilandgebied Curaçao: de Aeropuerto Hato luchthaven;
in het eilandgebied Saba: het Juancho Irausquin vliegveld;
in het eilandgebied Sint Eustatius: het F.D. Roosevelt vliegveld;
in het eilandgebied Sint Maarten: de Prinses Juliana luchthaven.

Artikel 18 der verordening

Artikel 10

Als de ambtenaar als bedoeld bij artikel 18 der verordening, wordt aangewezen de Inspecteur der belastingen.

Reisbagage

Artikel 11

- 1 De bagage, die reizigers, met schepen in het gebied van Curaçao komende, met zich voeren, behoeft niet te worden ingeklaard, doch wordt op de losplaats ter visitatie aangeboden.
- 2 Alvorens tot de visitatie over te gaan, vragen de ambtenaren den reiziger of zich onder diens bagage ook goederen bevinden, waarvoor invoerrecht of accijns is verschuldigd, met verzoek, die dan mondeling of schriftelijk aan te geven.
- 3 Wordt dergelijke aangifte niet gedaan, dan wordt de bagage, na zoo noodig te zijn onderzocht, zonder verwijl vrijgegeven.
- 4 De mondelinge aangiften worden door de ambtenaren in een register geschreven waarvan elke bladzijde bestaat uit een vaste en een losse strook. De losse strook, welke na betaling der verschuldigde rechten uitgescheurd wordt, dient als kwitantie, waarop alsdan de visitatie plaats vindt.
- 5 Naar regelen door den Inspecteur der belastingen te stellen, geschiedt het innen der verschuldigde rechten door des Ontvanger of de visiterende ambtenaren zelve. De ambtenaar die de aldus verschuldigde rechten int is verantwoordelijk voor de berekening, ontvangst en afdracht daarvan.

¹ Was artikel 9a. Bij P.B. 1993/34 vernummerd tot 9e. Bij P.B. 1996/130 wordt gesteld dat artikel 9a gewijzigd wordt. Gelet op de inhoud moet aangenomen worden dat het de bedoeling is 9e te wijzigen.

Artikel 12

- 1 Bagage, die zonder de reizigers binnenkomt, wordt, bij inkleding met vrachtlijsten, als laatste post op de vrachtlijst vermeld of wel wordt een afzonderlijke vrachtlijst daarvoor ingeleverd; de omschrijving geschiedt als „reisbagage”, met vermelding van het aantal colli.
- 2 De bagage wordt dadelijk bij de lossing of na tijdelijken opslag op aanvraag der belanghebbenden en na, zoo noodig, te zijn gevisiteerd, vrijgegeven, tenzij zich daaronder belaste goederen bevinden, in welk geval daarvoor de gewone bepalingen op den voet als voor handelsgoederen toepasselijk zijn.

Artikel 13

Reisbagage kan, behoudens de bevoegdheid tot visitatie, wegens bijzondere redenen noodig geacht, ongeopend worden doorgevoerd met doorvoerlijsten, met dezelfde omschrijving als bij art. 12 bepaald, behoudens bewaking bij het vervoer van de losplaats naar de plaats van inlading.

Handelsmonsters

Artikel 14

Voor stalen of monsters van handelsartikelen (behalve die van eene geheel onbeduidende handelswaarde ter beoordeling der Administratie, welke vrij en zonder eenige andere formaliteiten van visitatie kunnen worden toegelaten) wordt, behoudens maatregelen tot herkenning der identiteit, een transitopaspoort afgegeven tegen zekerheidsstelling voor of consignatie van het invoerrecht.

Tijdschriften

Artikel 15

- 1 Ingevoerd wordende kleine pakken tijdschriften en dergelijke kunnen bij inkleding met vrachtlijsten aan den voet van de vrachtlijst ingeschreven worden in dezer voege: „10 pakken tijdschriften en andere drukwerken”.
- 2 In dit geval worden deze goederen na aangifte desverlangd terstond gevisiteerd.

Art. 24, 2de lid der verordening

Artikel 16

Als losplaats op Saba worden aangewezen de landingsplaatsen aan de Fortbaai en de Ladder.

Reglement van orde voor de Commissiën van beoordeeling

Artikel 17

- 1 De voorzitter leidt de behandeling der zaak en zorgt voor spoedige afdoening.
- 2 Zaken, waarin de afgifte der goederen op den voet van art. 67 der verordening niet mogelijk was, hebben den voorrang.
- 3 De belanghebbende wordt steeds opgeroepen om inlichtingen te verstrekken.
- 4 De leden van de commissie en de deskundigen hebben toegang tot de goederen of de aangehouden stalen enz. In het geval, voorzien bij het vierde lid van art. 67 gemeld, stelt de voorzitter den belanghebbenden in kennis van de plaats waar en den tijd, waarop de goederen aan een of meer leden der commissie of de deskundigen moeten worden vertoond.
- 5 Indien de commissie daartoe termen vindt, kan zij op verzoek van den belanghebbende de goederen bezichtigen, ter plaatse waar deze zich bevinden.
- 6 Na gedachtewisseling in de vergadering der commissie wordt de beslissing omtrent de waarde, of de schadevergoeding in stemming gebracht. Vóór eene beslissing omtrent het bedrag der schadevergoeding, wordt in behandeling genomen de vraag of de aangever het oponthoud der goederen niet had kunnen voorkomen door bespoediging van de behandeling der zaak of meerdere medewerking tot afgifte der goederen op den voet van art. 67 der verordening.
- 7 Bij alle stemmings stemt de voorzitter het laatst.
- 8 De beslissing van de commissie is met redenen omkleed en wordt door den voorzitter aan den belanghebbende medegedeeld.
- 9 De schriftelijke bescheiden, aangehouden stalen, enz. worden, zoodra daarvan het noodige gebruik is gemaakt, ter beschikking van den belanghebbende gesteld.
- 10 Het archief van de commissie berust onder den voorzitter.
- 11 Bij verhindering van den voorzitter treedt op Curaçao op, diens plaatsvervanger; op de andere eilanden, een der leden naar volgorde waarin zij zijn benoemd.
- 12 De onkosten door de commissie gemaakt, waaronder begrepen de belooning van deskundigen, worden aan de commissie uit 's Landskas, op declaratie van den voorzitter, vergoed.

Onvrij terrein

Artikel 18

De grenzen van de plaatsen, bedoeld in art. 103 der verordening, worden bepaald als volgt:

- a. van het stadsdistrict van Curaçao: overeenkomstig art. 2 der verordening dd. 6 Augustus 1931 (P.B. 1932 No. 59).
- b. Oranjestad op Aruba wordt begrensd door een lijn, gaande vanaf het zeestrand van de Paardenbaai ten westen van het huis No. 56 in noordelijke richting tot de Barranqua westelijk van het huis No. 211; vandaar achter laatstgenoemd huis in rechte lijn oostwaarts loopende tot den openbaren weg, leidende naar de R.K. Kerk;

- verder zuidwaarts tot het kruispunt der openbaren wegen vóór het huis no. 152, oostwaarts langs den openbaren weg tot den oostgrens van perceel no. 27, zuidwaarts tot het kruispunt der openbare wegen, oostwaarts tot de straat westelijk van Concessie no. 539, zuidwaarts tot het kruispunt der openbare wegen vóór het huis no. 74A, oostwaarts langs den openbaren weg tot den oostgrens van laatstgenoemd perceel, zuidwaarts langs den openbaren weg tot het kruispunt der openbare wegen voor het huis No. 1, westwaarts langs den openbaren weg tot den oostgrens van het huis no. 9; van hier zuidwaarts tot den rechteroever van het Lagoen; langs dezen oever tot het strand van de Paardenbaai en verder langs dit strand tot het uitgangspunt van de beschreven lijn.
- c. Kralendijk op Bonaire wordt begrensd ten Noorden: door den Noordgrens van het huis no. 12 aan den Zeedijk, den weg naar de Protestantsche begraafplaats, den Zuidmuur van die begraafplaats, den Noordgrens van het perceel no. 6 aan den Kerkweg en van de ten Oosten daarvan gelegen percelen nos. 1 en 3 Kerkplein en No. 1 Schoolplein; ten Oosten: door den Koninginneweg en den Modderweg; ten Zuiden: door den Zuidgrens van perceel No. 2 (Pastorie) aan het Kerkplein, den Zuid-Nikibokoweg tot perceel no.3 aan dien weg en van daar in een rechte lijn naar den Zuidgrens van perceel no. 1 van het de Ruyterplein; ten Westen: door den Strandweg van af perceel no.1 de Ruyterplein tot en met perceel no.3 Strandweg en door den Zeedijk vanaf perceel no.1 tot en met perceel no. 12 Zeedijk.
- d. Philipsburg op St. Maarten N.G. wordt begrensd:
ten Noorden: door den Zuidelijken oever van het Zoutmeer;
ten Zuiden: door het strand der zee;
ten Oosten: door een lijn gaande van de Westzijde van de uitwatering van het Kanaal Rolandus aan het zeestrand, langs de Westzijde van den dam van dit kanaal tot aan den Noordoosthoek van de omheining van het erf van wijlen Haddocks en vandaar in de richting van de piek van den Paradijsberg langs de Oostelijke omheiningen van de erven lands aan het Oosteinde van het dorp, dwars voor de uiteinden van de achterstraat en van het pad aan de panzijde tot aan den Zuidelijken oever van het Zoutmeer:
ten Westen: door een rechte lijn, loopende van het strand der zee in de richting van de dwarsstraat bewesten de R.K. begraafplaats, tot aan den Zuidelijken oever van het Zoutmeer;
- e. Oranjestad op St. Eustatius wordt begrensd:
ten Noorden: door den Rost van Tonningenweg, den zandweg, den Jeensweg en den Para-miraweg;
ten Oosten: door de Mansion, het oude kerkhof en Prinsesland;
ten Zuiden: door het Kapelland (Chapel-piece) en de Rozemarijnland;
ten Westen: door het strand van Galgenbaai tot Koningsput;
- f. The Bottom op Saba wordt begrensd;
ten Noorden: door een lijn, gaande van den Westelijken uithoek van den berg, Castlehill langs den zuidelijken voet van dezen berg, dwars over het ravijn, scheidende dezen berg en den berg „Mountain” tot aan den voet van laatstgenoemden;
ten Oosten: door een lijn, gaande van den voet van den berg „Mountain”, tot aan

Spring-Gut en verder langs den voet van den berg Chalkhill;
ten Zuiden: door een lijn, loopende van den Noordelijken voet van den berg Man-of-war-hill tot aan het ravijn, loopende naar de Fortbaai; verder dwars over dit ravijn tot aan de rotsblokken, bekend als de „Bunk”;
ten Westen: door een lijn langs den voet van de bergen Jacob-Every en Paris tot aan de rotsblokken, bekend als Gap Rocks; vandaar verder in Noordelijken richting, dwars over het Ladderravijn tot aan den Westelijken uithoek van Castlehill.

Art. 124 der verordening

Artikel 19

(vervallen bij P.B. 1959-181)

Vrijstelling van Invoerrecht

Artikel 20

- 1 Ten opzichte der goederen in art. 127¹ No. 2 der verordening bedoeld, moeten worden overgelegd een afschrift van de documenten, waarop de uitvoer heeft plaats gehad, alsmede bescheiden, waaruit blijkt, dat de goederen om de in het artikel gemelde reden en vanwaar zij terug komen en tevens derzelver identiteit.
- 2 Voor de toepassing van art. 127 No. 7 moet blijken, dat de belanghebbende zijn woonplaats van elders naar Curaçao overbrengt en worden overgelegd een lijst van alle goederen, die tengevolge van de verhuizing worden overgebracht; deze goederen kunnen op de vrachtlijsten zonder nadere specificatie worden omschreven als “verhuisgoed”. De goederen worden bij den invoer gevisiteerd en alleen vrij toegelaten voorzover zij kennelijk tot een verhuisboedel behooren, geen geheel nieuwe voorwerpen zijn en op gemelde lijst behoorlijk zijn omschreven.
- 3 Voor de toepassing van art. 127 No. 8 moet blijken, dat de goederen gebruikte voorwerpen zijn en dienen tot het lijfsgebruik of de persoonlijke uitoefening van het beroep der reizende personen. De vrijstelling wordt ook toegepast op dergelijke goederen, die zonder de reizigers binnenkomen, mits blijke, dat de goederen toebehooren aan en bestemd zijn voor personen, die op de vrijstelling aanspraak kunnen maken.
- 4 Voor de toepassing van art. 127 No. 3 wordt vereischt, dat de belanghebbende vóór den uitvoer bij den Inspecteur heeft ingeleverd een lijst, houdende eene nauwkeurige omschrijving der uit te voeren voorwerpen en vermelding der herstellingen welke zij moeten ondergaan. De Inspecteur neemt maatregelen ter verzekering der identiteit, van welke maatregelen door de ambtenaren vóór de inlading op de lijst wordt melding gemaakt. De lijst wordt bij conformbevinding afgetekend en aan den belanghebbende teruggegeven om te dienen bij den wederinvoer. Wanneer deze niet geschiedt terzelfder plaatse als de uitvoer plaats had of de identiteit der goederen niet blijkt, wordt de vrijstelling niet toegepast.

¹ Lees overal waar 127 vermeld staat: 128

Voor de toepassing van art. 127 No. 23 wordt vereischt, dat de belanghebbende schriftelijk eene duidelijke en nauwkeurige omschrijving der goederen geeft, zoo mogelijk met opgave van bijzondere kentekenen of andere aanwijzingen voor de herkenning van hunne identiteit bij den wederuitvoer. Ook moet belanghebbende daarbij opgeven de plaats, waar de goederen zich bevinden, den aard der bewerking, verwerking of herstelling en eene nauwkeurige aanwijzing van de ligging der inrichting of van het pand, waar de bewerking, verwerking of herstelling der goederen zal plaats hebben. De vergunning tot vrijen invoer wordt verleend, indien de goederen van herkenningsteekenen kunnen worden voorzien of door het nemen van monsters of opneming van afmetingen, gewicht of andere aanwijzingen voldoende zekerheid voor de herkenning van hunne identiteit kan worden verkregen, of als een of ander niet mogelijk is, slechts met bepaling, dat de opslag der goederen onder ambtelijke sluiting en de bewerking, verwerking of herstelling onder ambtelijk toezicht zal plaats hebben. Bij den invoer wordt voor de goederen, waarvan zonder betaling van invoerrecht geringe hoeveelheden mogen worden afgescheiden om als monsters te dienen, desgevorderd tegen zekerheidstelling voor de invoerrechten ten genoegen van den Inspecteur een volgbrief, waarin de bestemmingsplaats wordt vermeld, afgegeven. De volgbrief wordt gezuiverd en de zekerheid opgeheven zoodra het bewijs wordt geleverd, dat al de daarop vermelde goederen weder zijn uitgevoerd. Het invoerrecht wordt ingevorderd voor dat gedeelte der goederen, waarvan het bewijs van den uitvoer niet binnen zes maanden na de afgifte van den volgbrief, welke termijn zoo noodig door den Inspecteur kan worden verlengd, is geleverd, tenzij ten genoegen van den Inspecteur voornoemd wordt aannemelijk gemaakt, dat het verschil is ontstaan door indroging of door de bewerking of verwerking, die de goederen hebben ondergaan. Gedurende den tijd, dat in de inrichting of het pand, waarheen de goederen volgens de aangiften zijn overgebracht, gewerkt wordt, zal de toegang tot deze plaatsen voor de ambtenaren onbelemmerd moeten wezen, en tusschen zonsopgang en zonsondergang zullen de ambtenaren de goederen met medewerking of op kosten van belanghebbende moeten kunnen opnemen. Bij bevinding, anders dan tengevolge van indroging of van de ondergane bewerking of verwerking, van verschil tusschen de aanwezige goederen en die welke voorhanden behooren te zijn, wordt het invoerrecht op de ontbrekende goederen terstond ingevorderd. Bij constateering, dat de gestelde herkenningsteekenen beschadigd, onkenbaar gemaakt of verwijderd zijn, of dat de goederen met andere verwisseld zijn, vervalt de aanspraak op vrijdom van invoerrecht en wordt het invoerrecht op de geheele partij terstond ingevorderd.

Postpakketten

Artikel 21

Voor de invoerrechten, van de postpakketten schuldig, wordt steeds uitstel van betaling verleend overeenkomstig art. 123, tweede lid, der verordening; er wordt geen zekerheid gevorderd. Eenzelfde uitstel wordt verleend voor den accijns.

Interest van zekerheidstelling

Artikel 22

De interest ingevolge art. 191, tweede lid, der verordening wordt bepaald op 2,4 ten honderd per jaar.

Monsters van goederen in entrepôt

Artikel 23

Monsters van goederen in entrepôt kunnen door de entrepôtitarissen vrij van invoerrecht of accijns worden genomen in een matige hoeveelheid ter beoordeling van de Inspecteur en voor dranken niet dan in proefflesjes van hoogstens 3 deciliter; bij uitzondering kan voor wijn een halve gewone fles worden toegelaten.

Huur van Gouvernementsentrepôt en Gouvernementsbergplaatsen

Artikel 24

- 1 Voor huur van gouvernements-entrepôt of gouvernementsbergplaats is verschuldigd:
 - a. bij tijdelijke opslag van goederen voor een eerste termijn van 5 dagen *f.* 5,- per m³, daarna voor elke van de eerstkomende 2 termijnen van 14 dagen *f.* 15,- per m³ en vervolgens voor elke termijn van 14 dagen *f.* 22,50 per m³;
 - b. bij entreposerig van goederen voor elk van de eerstkomende 2 termijnen van 14 dagen *f.* 15,- per m³ en vervolgens voor elke termijn van 14 dagen *f.* 22,50 per m³;
 - c. bij tijdelijke opslag van goederen, ingeklaard volgens de derde afdeling van hoofdstuk IV van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62) en waarvan bij uitslag de doorvoer vaststaat, voor een eerste termijn van 5 dagen *f.* 2,50 per m³, daarna voor elke van de eerstkomende 6 termijnen van 14 dagen *f.* 4,- per m³ en vervolgens voor elke termijn van 14 dagen *f.* 15,- per m³.
2. Voor goederen in tijdelijke opslag, die ingevolge artikel 46, laatste lid, der verordening naar het gouvernementsentrepot worden overgebracht, wordt de eerste termijn van 5 dagen ingekort met het aantal dagen, dat de goederen zich reeds in tijdelijke opslag bevinden.
3. In al de hiervoren bedoelde gevallen wordt een tijdvak, korter dan de genoemde termijnen, zowel als een gedeelte van een m³ voor een vol gerekend.
4. De huur moet worden betaald bij den uitslag der goederen en voor goederen, die bij het einde van een kwartaal in het entrepot of de bergplaats aanwezig zijn, na afloop van het kwartaal.

Overzicht van wijzigingen in en teksten van het Besluit van de 3de december 1908 tot uitvoering van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908.

	Publicatieblad
Tekst van het Besluit, zoals deze luidt na wijzigingen, gepubliceerd in	1945-143
Wijziging	1950-55
Wijziging	1952-66
Wijziging	1957-39
Wijziging	1958-79
Wijziging	1959-181
Wijziging	1961-63
Wijziging	1962-157
Wijziging	1967-177
Wijziging	1971-18
Wijziging	1972-55
Wijziging	1972-56
Wijziging	1975-224
Wijziging	1976-25
Wijziging	1976-176
Wijziging	1979-328
Wijziging	1983-136
Wijziging	1993-34
Wijziging	1996-130

BESLUIT van den 27sten Juni 1923, ter uitvoering van art. 195, al. 2 van de Algemeene Verordening I. U. en D. (1908 P. B. 1908 No. 33,) en van art. 36, al. 3 van de Gedistilleerdverordening 1908 (P. B. 1908 No. 34) (P.B. 1923-43, zoals gewijzigd bij P.B. 1923-52 en 1956-4)

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 195, al. 2 van de Algemeene Verordening I.U. en D. 1908 (P. B. 1908 No. 33) en van art. 36, al. 3 van de Gedistilleerdverordening 1908 (P. B. 1908 No. 34), het noodig is, het navolgende vast te stellen:

Artikel 1

- 1 Bij doorvoer van accijnsgoederen en sigaretten, hetzij na tijdelijken opslag, hetzij na overlading in zeilschepen, en bij uitvoer van accijnsgoederen en sigaretten naar buitenslands onder afschrijving van den accijns, moet, onverminderd de afteekening van de documenten van doorvoer en van het consent, binnen een, op Curaçao door den Inspecteur der belastingen en op de overige eilanden door den Ontvanger, te bepalen tijd, het bewijs worden overgelegd, dat deze goederen hunne bestemming behoorlijk hebben bereikt.
- 2 Bovenbedoeld bewijs wordt niet gevorderd bij uitvoer, na tijdelijken opslag, indien de uitvoer plaats heeft met stoomschepen varende voor een maatschappij die een geregelden dienst onderhoudt tusschen Willemstad en de plaats van bestemming van de goederen, en de cognossementen, afgegeven ter plaatse van herkomst, aantonen, dat de goederen voor het buitenland bestemd zijn.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien zijner afkondiging.

LANDSBESLUIT van de 5de Mei 1952, no. 2, ter uitvoering van artikel 260 van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62).

I. Te bepalen dat

Artikel 1

1. Voor elke achterhaling van goederen wegens invoer zonder de voorgeschreven aangiften, of wegens verboden nederlaag of vervoer zonder het vereiste document, wordt aan de ambtenaren of fungerende ambtenaren der belastingen en der politie, die de overtreding hebben achterhaald, een premie toegekend ten bedrage van 25 % van de invoerrechten en accijnzen, welke van de achterhaalde goederen bij invoer zouden zijn verschuldigd.
2. Indien twee of meer ambtenaren bij de achterhaling betrokken zijn geweest, wordt het bedrag der premie onder de daarbij betrokkenen gelijkelijk verdeeld.
3. Het bedrag van de premie gaat voor iedere ambtenaar en per kalendermaand de som van f 1.000,- niet te boven.

Artikel 2

De Minister van Financiën kan, ingeval dat een overtreding is achterhaald, boven de in artikel 1 bedoelde premies, waneer blijkt dat de ambtenaren buitengewone uitgaven hebben moeten doen om die overtreding te achterhalen, hen deze uitgaven vergoeden.

Artikel 3

Er bestaat generlei aanspraak op premiën wegens achterhaling vallende onder de toepassing van artikel 243, 1ste lid, artikel 245 slot en artikel 254 der Algemene Verordening I. U. en D. 1908, of wegens vervoer met documenten, die enkel wegens een gebrek in de vorm of een andere dergelijke reden niet als geldig zijn aan te merken, voor zover namelijk ook in deze laatste gevallen kennelijk aan geen poging tot fraude is te denken.

Artikel 4

De premie wordt verleend door de Minister van Financiën op voordracht van de bij de zaak betrokken ambtenaar van het Openbaar Ministerie.

II. Te bepalen, dat dit landsbesluit hetwelk in het Publicatieblad zal worden opgenomen, in werking treedt met ingang van de dag na die zijner afkondiging.

III. Te bepalen, dat de beschikking van de 26ste Februari 1909 no. 147 (P.B. 1909, no. 12), houdende voorschriften tot het toekennen van premiën voor het achterhalen van sluikerijen in zake de invoerrechten en accijnzen, met ingang van het sub II genoemde tijdstip vervalt.

LANDSBESLUIT HOUDENDE ALGEMENE MAAT REGELEN van de 18de juni 1974 ter uitvoering van artikel 260 van de Algemene Verordening I. U. en D. 1908 (P.B. 1919, no. 62). (P.B. 1974-103)

dat ter voldoening aan de verplichting voortvloeiende uit de associatie met de Europese Economische Gemeenschap op grond van artikel 260 der Algemene Verordening I. U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62) bepalingen vastgesteld dienen te worden voor de afgifte van certificaten inzake goederenverkeer bij de uitvoer van produkten van oorsprong uit de Nederlandse Antillen;

Artikel 1

Ten blijkde dat goederen in aanmerking komen voor de toepassing van de preferentiële regeling bij uitvoer naar een van de lidstaten van de Europese Economische Gemeenschap of naar een land of gebied overzee, wordt met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens dit landsbesluit op aanvraag van de exporteur een certificaat afgegeven

Artikel 2

1. De Minister van Financiën stelt de formulieren vast welke tot certificaten dienen en geeft voorschriften omtrent de verkrijgbaarstelling, de invulling en de wijze van geldigmaking van die formulieren.
2. Hij kan het gebruik van formulieren voorschrijven welke door de rechtspersoon de Nederlandse Antillen tegen betaling verkrijgbaar worden gesteld.

Artikel 3

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn afkondiging.

MINISTERIELE BESCHIKKING van de 2de juli 1974 ter uitvoering van artikel 127, tweede lid van de Algemene Verordening I. U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62), alsmede van het landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 18de juni 1974 (P.B. 1974, no. 103) ter uitvoering van artikel 260 van de Algemene Verordening I. U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62) (P.B. 1974-104).

dat het nodig is regelen vast te stellen betreffende de wijze van aantonen van de oorsprong van die goederen waarvoor het toe te passen invoerrecht afhankelijk is van hun oorsprong alsmede betreffende de afgifte van certificaten inzake goederenverkeer bij uitvoer;

Artikel 1

Deze beschikking verstaat onder:

- lidstaat: de staat welke deel uitmaakt van de Europese Economische Gemeenschap en waarvoor in deze gemeenschap geen binnentarieven meer van kracht zijn;
- landen en gebieden overzee: Suriname, Saint Pierre en Minquelon, de Komoren Archipel, het Franse Gebied van Afars en de Issa's, Nieuw-Kaledonië en onderhorigheden, de eilanden Wallis en Futuna, Frans Polynesië en de Zuidelijke en Zuidpoolgebieden.

Artikel 2

De oorsprong van goederen uit een lidstaat of een met de E.E.G. geassocieerd land of gebied overzee wordt aangetoond door overlegging van een certificaat inzake goederenverkeer A.B. 1, gevisieerd door de douaneautoriteiten van de lidstaat, het land of gebied van uitvoer.

Artikel 3

Een certificaat inzake goederenverkeer is slechts geldig indien het overeenkomt met het model van bijlage I van deze beschikking en het is opgemaakt en wordt gebruikt overeenkomstig dit model en de daarop gestelde aanwijzingen.

Artikel 4

1. Aan de douane-autoriteiten wordt desgevraagd:
 - a. aanvullend bewijs geleverd met betrekking tot de identiteit en de oorsprong van de goederen;
 - b. een vertaling van het vermelde op het certificaat overgelegd.
2. Indien niet wordt voldaan aan het eerste lid van dit artikel wordt het certificaat niet als geldig aangemerkt.

Artikel 5

1. In afwijking van artikel 2 behoeft geen certificaat inzake goederenverkeer te worden overgelegd voor goederen welke zich bevinden in:
 - a. aan particulieren gerichte, uit een lidstaat of land of gebied overzee herkomstige kleine zendingen;
 - b. de persoonlijke bagage van reizigers komende uit een lidstaat of land of gebied overzee, mits aan de invoer van die goederen elk handelskarakter vreemd is, de goederen worden aangegeven als te zijn van oorsprong uit een lidstaat, land of gebied overzee en omtrent de juistheid van die aangifte geen twijfel bestaat.
2. Als invoer van goederen waaraan elk handelskarakter vreemd is wordt aangemerkt de invoer welke:
 - a. een incidenteel karakter draagt;
 - b. uitsluitend betrekking heeft op goederen voor het persoonlijk gebruik van de reiziger of de geadresseerde of zijn gezin waarvan de aard of de hoeveelheid niet op handel duidt;
 - c. betrekking heeft op goederen waarvan de totale waarde niet meer dan f 160,- bedraagt voor aan particulieren gerichte kleine zendingen en f 500,- voor de persoonlijke bagage van reizigers.

Artikel 6

In afwijking van het bepaalde in artikel 2 behoeft geen certificaat inzake goederenverkeer te worden overgelegd voor goederen van oorsprong uit een lidstaat, land of gebied overzee, die als postzending zijn verzonden en zich bevinden in een collo voorzien van een etiket A.B. 2a, welke collo tevens deel 1 van het formulier A.B. 2 bevat, en die een waarde hebben van ten hoogste f 1.600,- per zending.

Artikel 7

1. Het formulier dat tot certificaat inzake goederenverkeer A.B. 1 dient, wordt vastgesteld volgens bijlage I van deze beschikking.
2. Het formulier A.B. 2 wordt vastgesteld volgens bijlage II van deze beschikking.

Artikel 8

De afgifte bij uitvoer van certificaten A.B. 1 vindt op aanvraag van de exporteur plaats door de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen.

Artikel 9

Deze beschikking, welke kan worden aangehaald als „Certificatenbeschikking E.E.G. 1974”, wordt in het Publicatieblad opgenomen.

